V. évfolyam, 51. szám

1949 december 14

70 fillér

Ludas Matyi

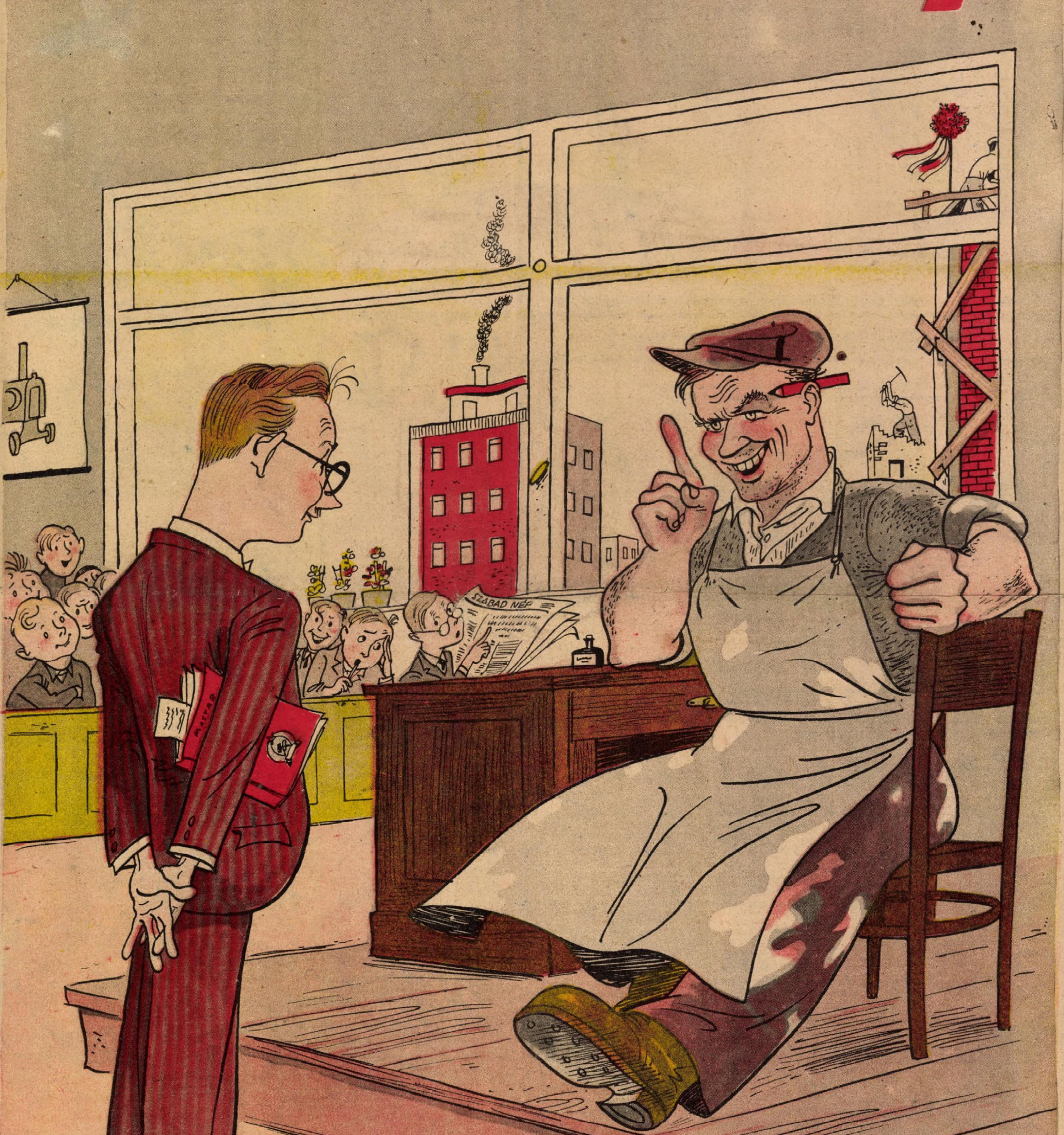

Számtani feladat

— Na, idefigyeljen tanító úr! Ha egy kőmüves egy óra alatt száz téglát rak, akkor hány téglát rakok én tíz óra alatt?

— Húszezret, mert maga sztahánovista!

Egy pillanat, Moch úr!

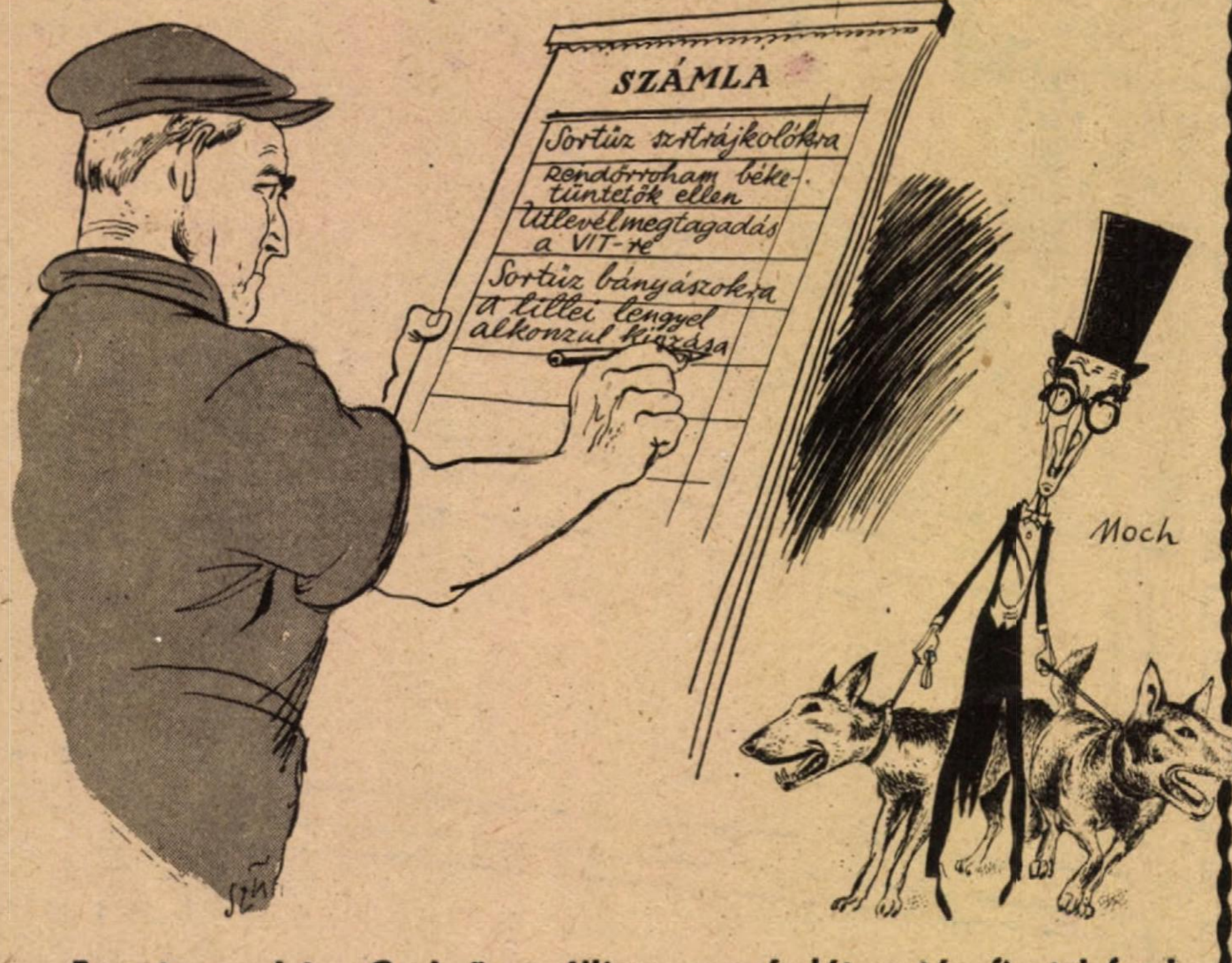
SZÁMLA
Sortűz sztrájkolókra
Rendőrroham béketüntetők ellen
Útlevélmegtagadás a VIT-re
Sortűz bányászokra
A lillei lengyel alkonzul kínzása
Moch

Francia munkás: Csak összeállítom a számlát, aztán fizetni fog!

Kulák Péter levele Zsíros Pálhoz

Én vagyok a falu rossza egyedül,
Szabotálok éjjel-nappal veszettül,
A kenyeret a disznómmal etetem,
Kulák vagyok komámuram, tehetem!

Százhúsz kiló feleségem Mariska,
Búzát eszik a tehenem a Riska,
A parasztot a fenével etetem,
Kulák vagyok komámuram, tehetem!

Disznót vágok, juhot vágok feketén,
A reményem csak Trumanba vetem én,
Bár a Francót s a Titót is szeretem,
Kulák vagyok komámuram, tehetem!

Nem szántok én, nem vetek, nem aratok,
Mert amilyen voltam, olyan maradok,
A csendőrre gondolok csak melegen,
Kulák vagyok komámuram, tehetem!

Csupán tegnap csúszott be egy kis hiba,
Az történt, hogy bevittek a dutyiba,
Amellett a bírságot is fizetem,
Kulák vagyok komámuram, tehetem.

Újjáéled a vízipólósportunk?

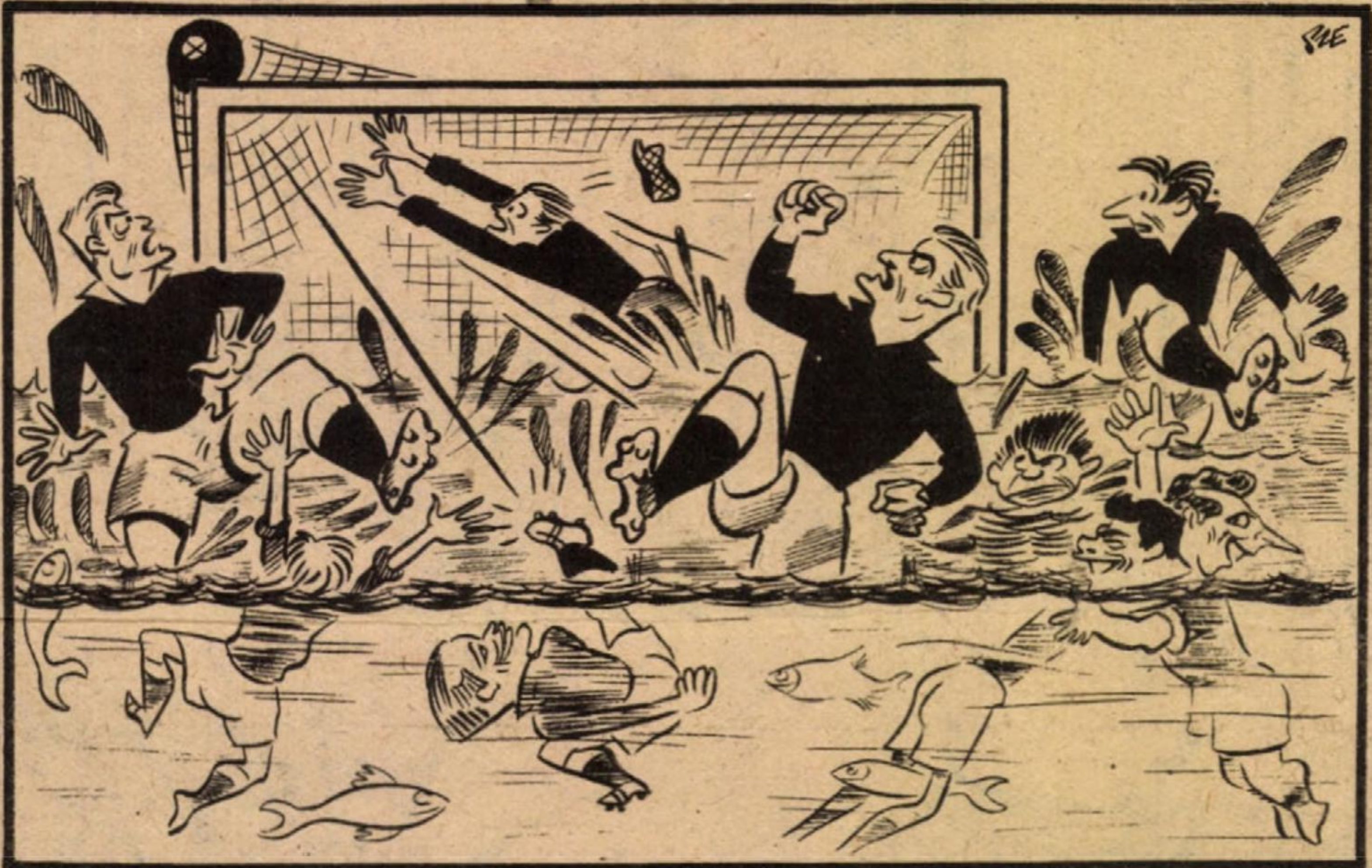

Nem erről van szó e rajzon, hanem az MTK-Vasas futballmérkőzést látjuk rajta, abban a pillanatban, amikor Szolnok, a víz- és sáralatt járó csatár, egyik gólját rugja.

Óvatos vallomás

Jó kisfiú Jancsika —, mert az igazán nem számít rosszaságnak, hogy nem tud mértéket tartani az evésben. Különösen cukrászsütemények fogyasztása közben képtelen kimondani ezt a rövidke szót: elég. Legutóbb, amikor megint cukrászdában volt a mamájával, egyszerre csak gyanúsan elcsöndesedett és komor arccal tömködte magába a habos falatokat.

— Mondd, kisfiam, nem ettél túlságosan sokat?, — kérdezte aggódva a mamája. — Nem vagy rosszul?

— Hozatsz még valamit?

— Nem hozatok semmit.

— Akkor megmondom: rosszul vagyok.

Megnyílt a műjég

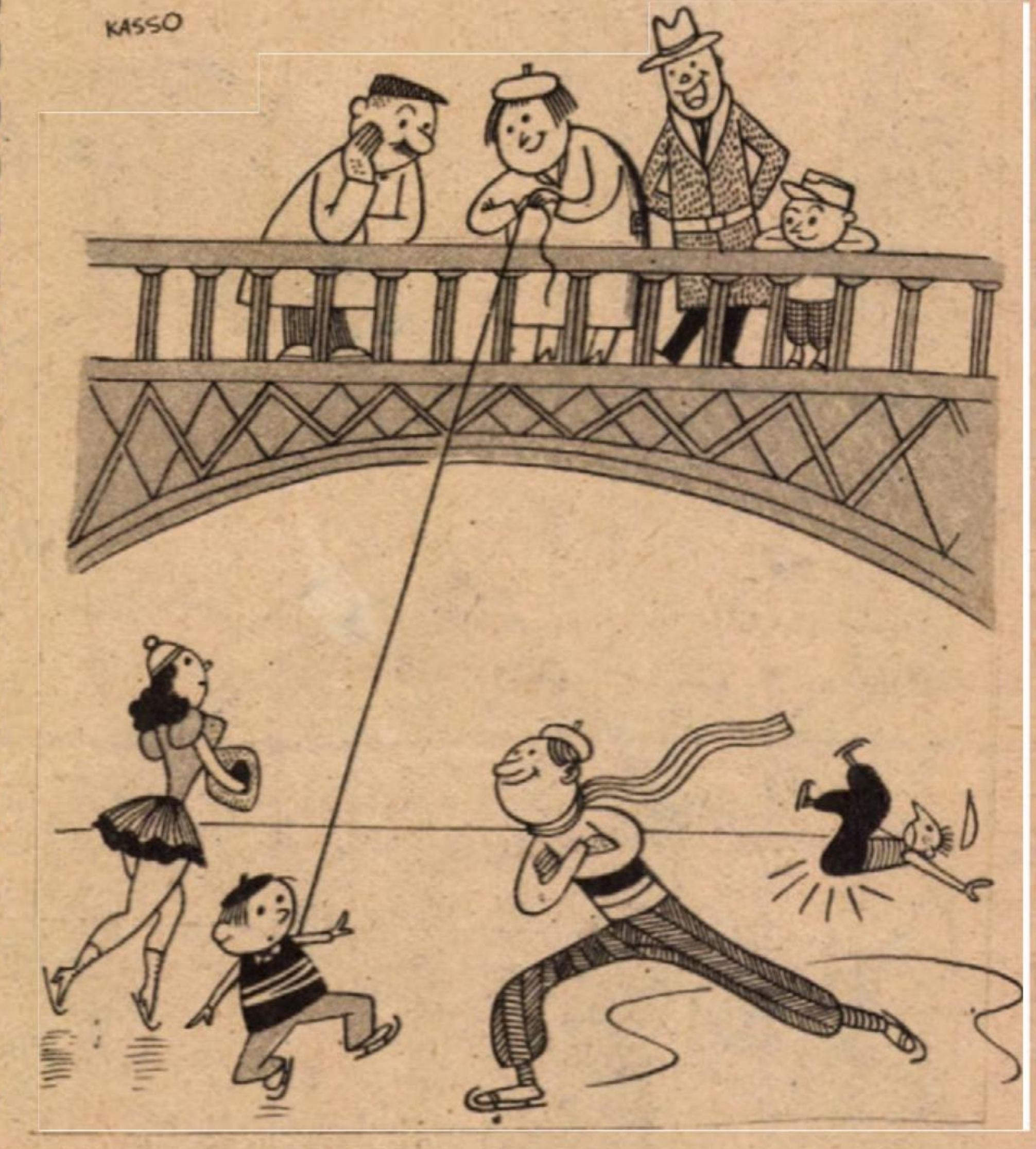

— Csak nyugodtan, Pistike, anyuka vigyáz rád...

Czibulka mindent elhisz...

Találkoztam Czibulkával. Lelkendezve újságolta:

— Felmondtam az állásomat.

— Megbolondultál? Miért?

— Mert százszorannyit fogok keresni.

— Mivel?

Ujságot vett elő:

— Olvasd el ezt az apróhirdetést.

Elsőrendű tiszta gyapjúból készült ruhát bámulatos olcsó árban adok. Fruczák, Király-utca 130.

— Ezzel akarsz te sokat keresni? — csodálkoztam.

— Természetesen! Naponta 10—20 ruhát veszek Fruczáktól.

— Na és?

— Olvasd! — parancsolt rám és egy másik apróhirdetésre mutatott.

Tiszta gyapjú ruháért óriási árat fizetek. Fruczák, Király-utca 130.

— Nem érted? Megveszem Fruczáktól bámulatos olcsón és eladom Fruczáknak óriási áron. A differenciát megkeresem. Kihasználom, hogy Fruczák elmebeteg és drágán vesz, olcsón ad.

Fölényes hangon folytatta:

— Persze, a Fruczák előbb-utóbb rájön arra, hogy marhaságot követett el, akkor én felkeresem Rufcsákot...

— Ki az a Rufcsák?

— Olvasd! — mutatott újra egy apróhirdetésre Czibulka.

Ingatlanát, telkét legmagasabb áron értékesítem. Rufcsák.

— Neked nincs is ingatlanod! — csodálkoztam.

— De veszek Rufcsáktól. Itt az áll, hogy Rufcsák mesébe illő olcsó áron ad ingatlant.

— Tehát megveszed mesébe illő olcsón Rufcsáktól és eladod legmagasabb áron Rufcsáknak.

— Úgy van.

*

Ez három hónappal ezelőtt történt. Ma újból találkoztam Czibulkával. Szomorú és letört volt.

— Nősülök, — mondta és megvakarta a fületövét boldogságában.

— Persze szép vagyont szereztél, — mondtam neki, — nincs gondod a jövődre, megértelek...

— Nem egészen így történt. Ellenben csalódtam Fruczákban és csalódtam Rufcsákban is. Fruczáktól huszonhat öltöny ruhát vásároltam hihetetlenül olcsó áron, és meg is vette mind a huszonhatot a legmagasabb áron. De a legmagasabb ár 30 százalékkal kisebb volt, mint az olcsó ár. Ugyanígy jártam az ingatlannal is. Szerencsémre éppen most hat hete egy megfelelő ujsághirdetést találtam. Itt van, olvashatod: „Vagyonos, szép, sudártermetű leány, fiatal és művelt, házzal, készpénzzel hozzámenne jóérzésű negyvenéves férfihez." Jóérzésű vagyok, nem csoda, hogy egymásba szerettünk.

Egy illatszerkereskedés előtt beszélgettünk.

—A menyasszonyom benn van az üzletben, mindjárt be is mutatom.

Csúnya, kövér, alacsony, öreg nő lépett ki az üzletből. Egy kicsit púpos is volt.

— A menyasszonyom, — mondta és már tova is libegett vele boldogan.

Hol is láttam én ezt a nőt már? Hopp, megvan! Egy másik apróhirdetésben..

Palásti László

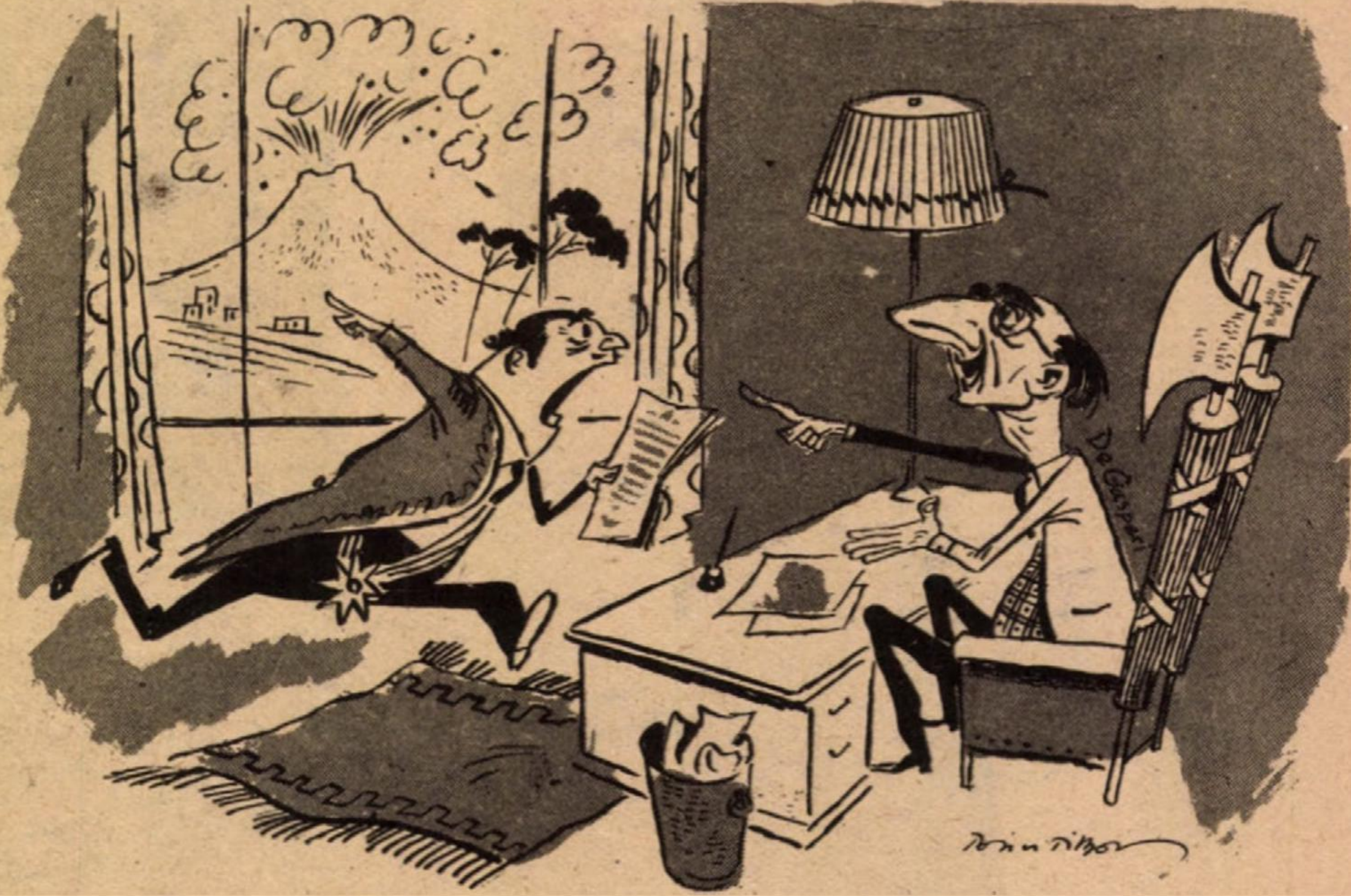

Jó kis apropó

— Excellenciás uram, kitört az Etna!

— Jó tipp! Ötven százalékkal felemeljük a házbéreket!

MEGINDÍTOTTÁK A HÉV ÚJ EZÜSTVONATAIT

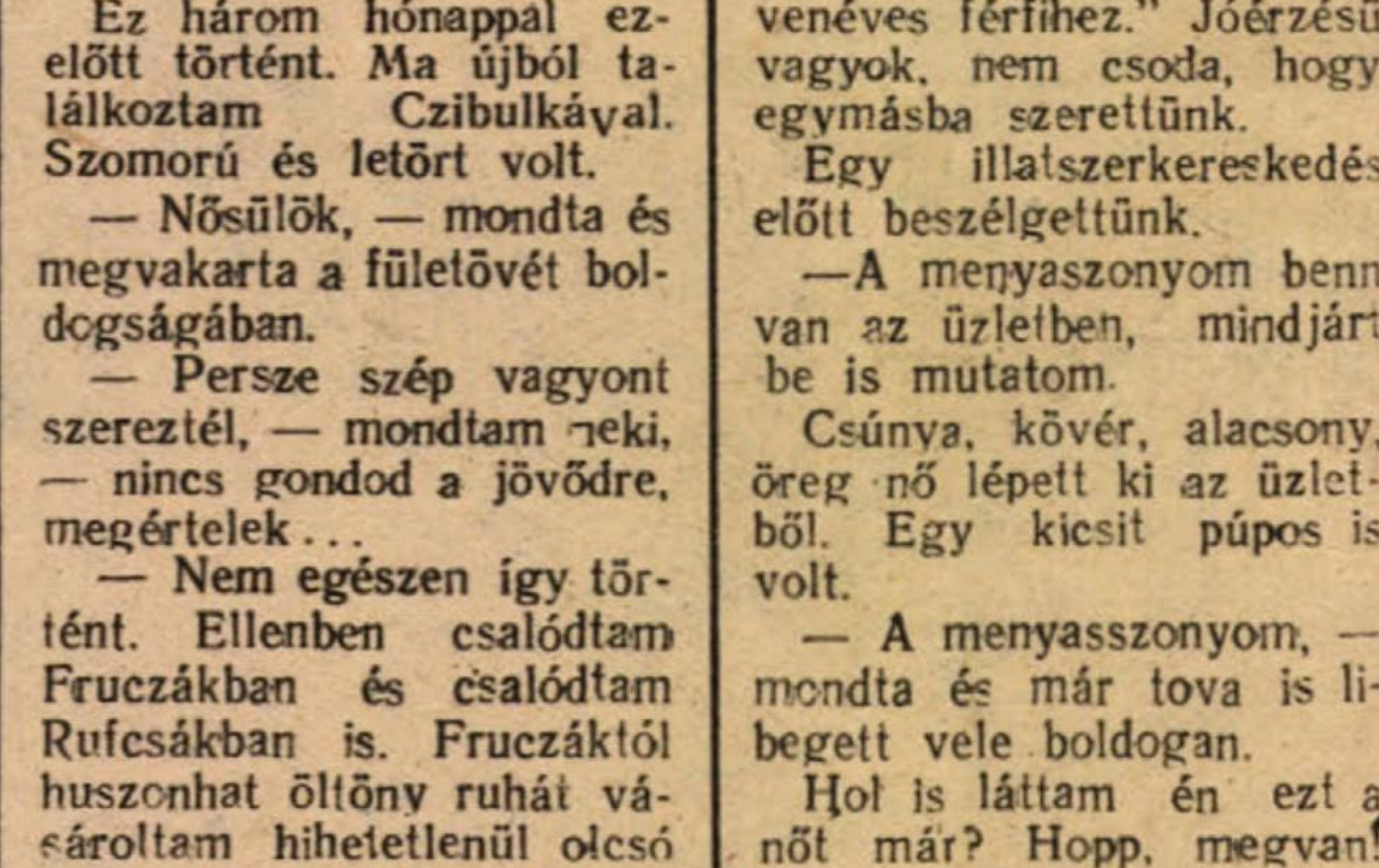

— Látod, húgocskám, nem mese, hogy aranydolgunk lesz! Ezüstvonatunk már van!

Hidegháború Amerikában

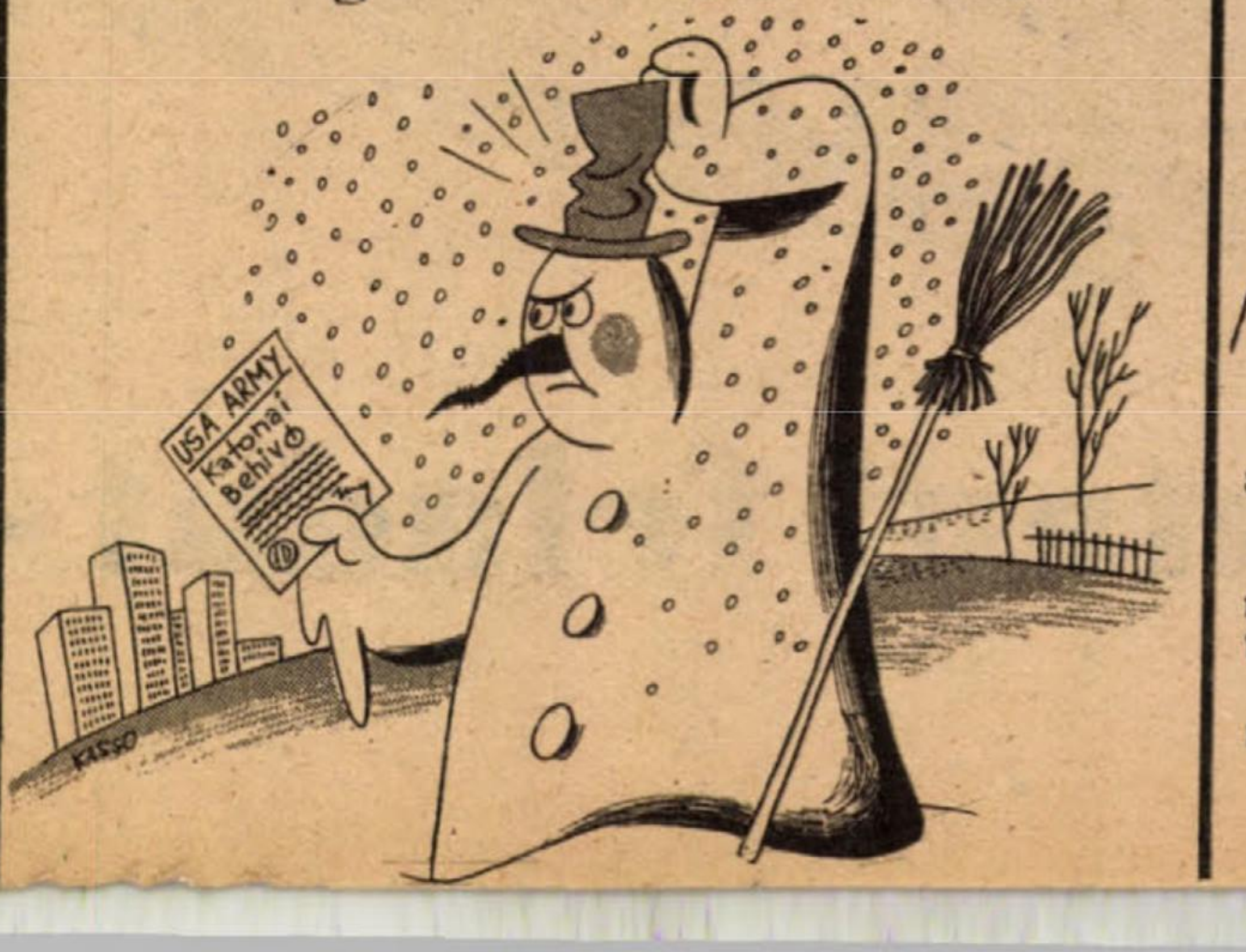

Rövid lejáratú kölcsön

— Mikor adod meg már a pénzemet?

— A jövő hónapban.

— Hogy-hogy a jövő hónapban? Hiszen azt mondtad: két napra kell.

— Nem is volt tovább nálam, csak két napig.

Huba Keservei

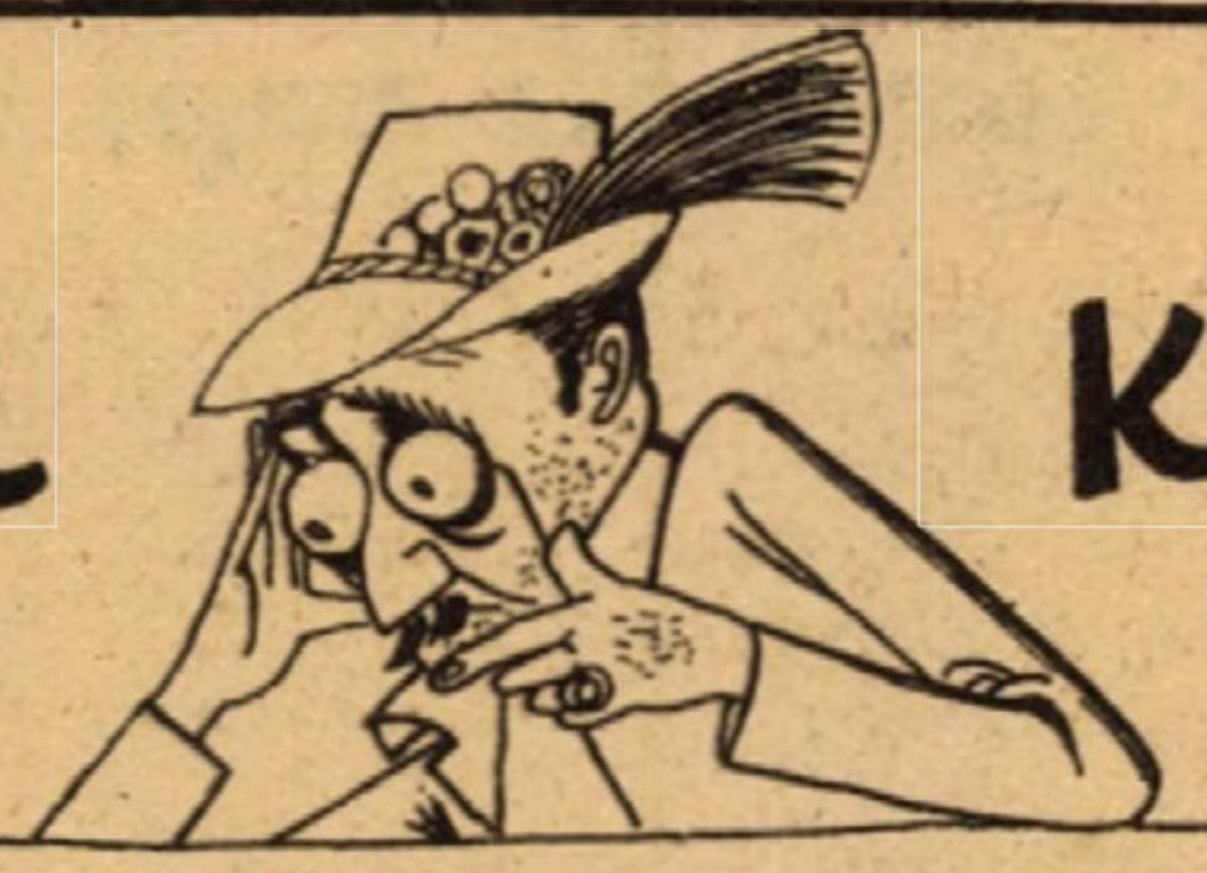

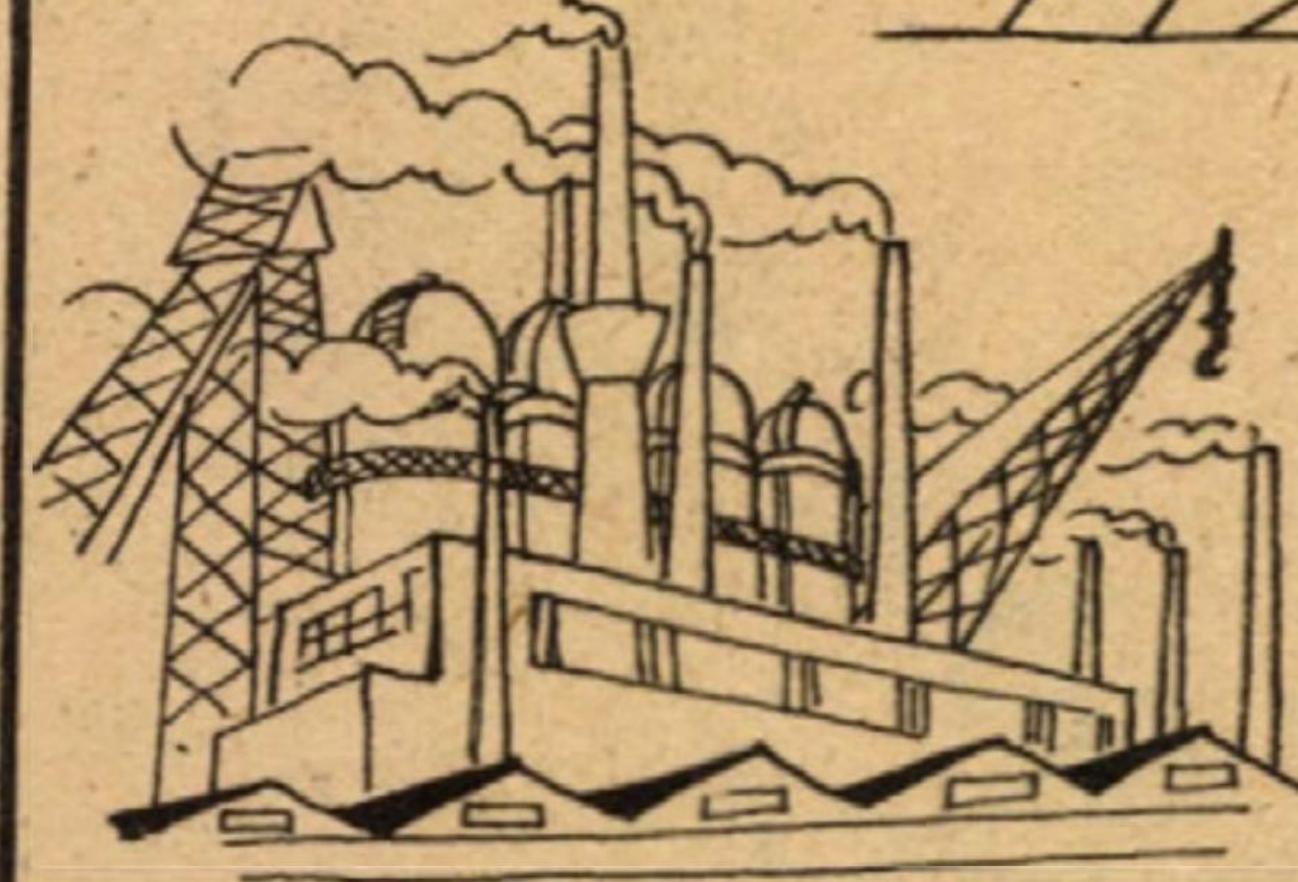

— Igaz, hogy fejlődni fog az ipar, de mi lesz a mezőgazdasággal?

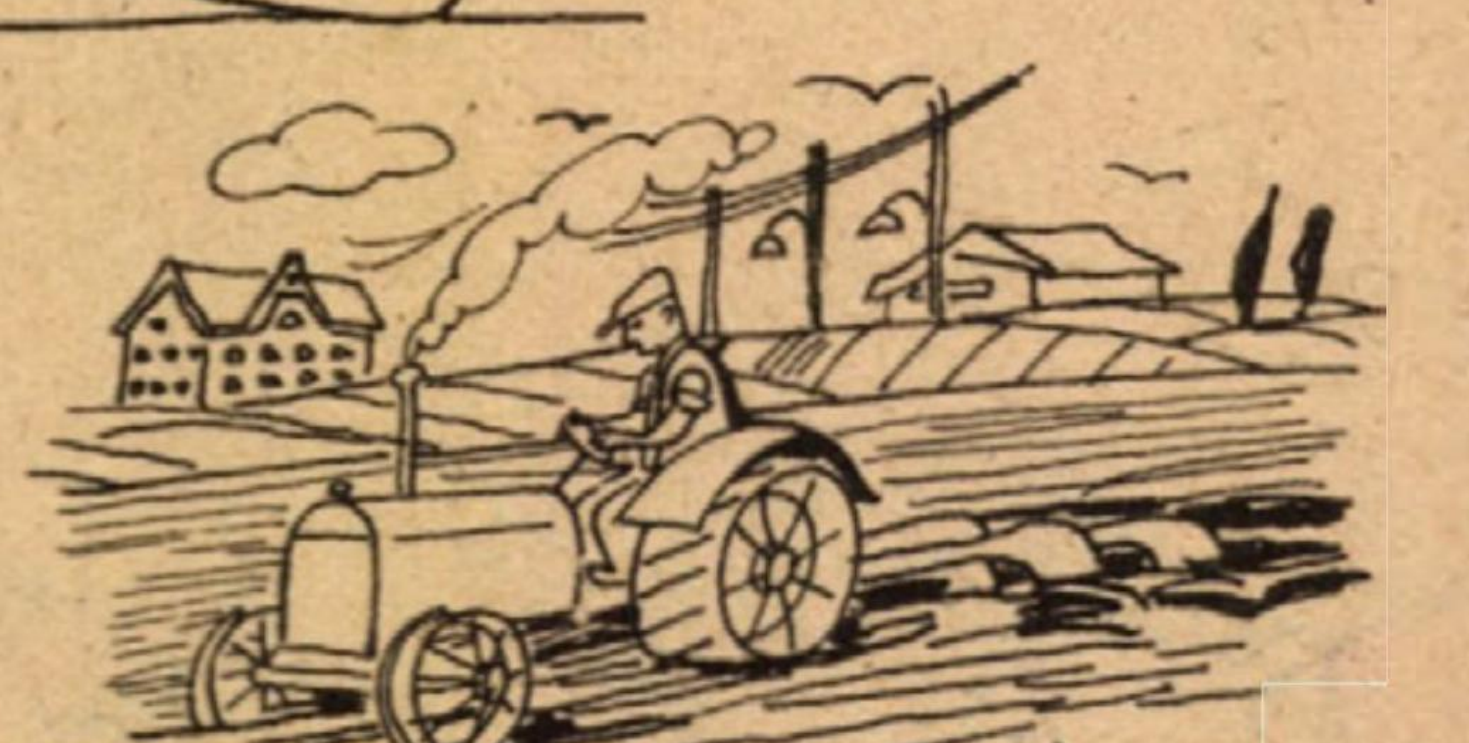

— Igaz, hogy fejlődik a mezőgazdaság, de ahhoz közlekedés is kell!

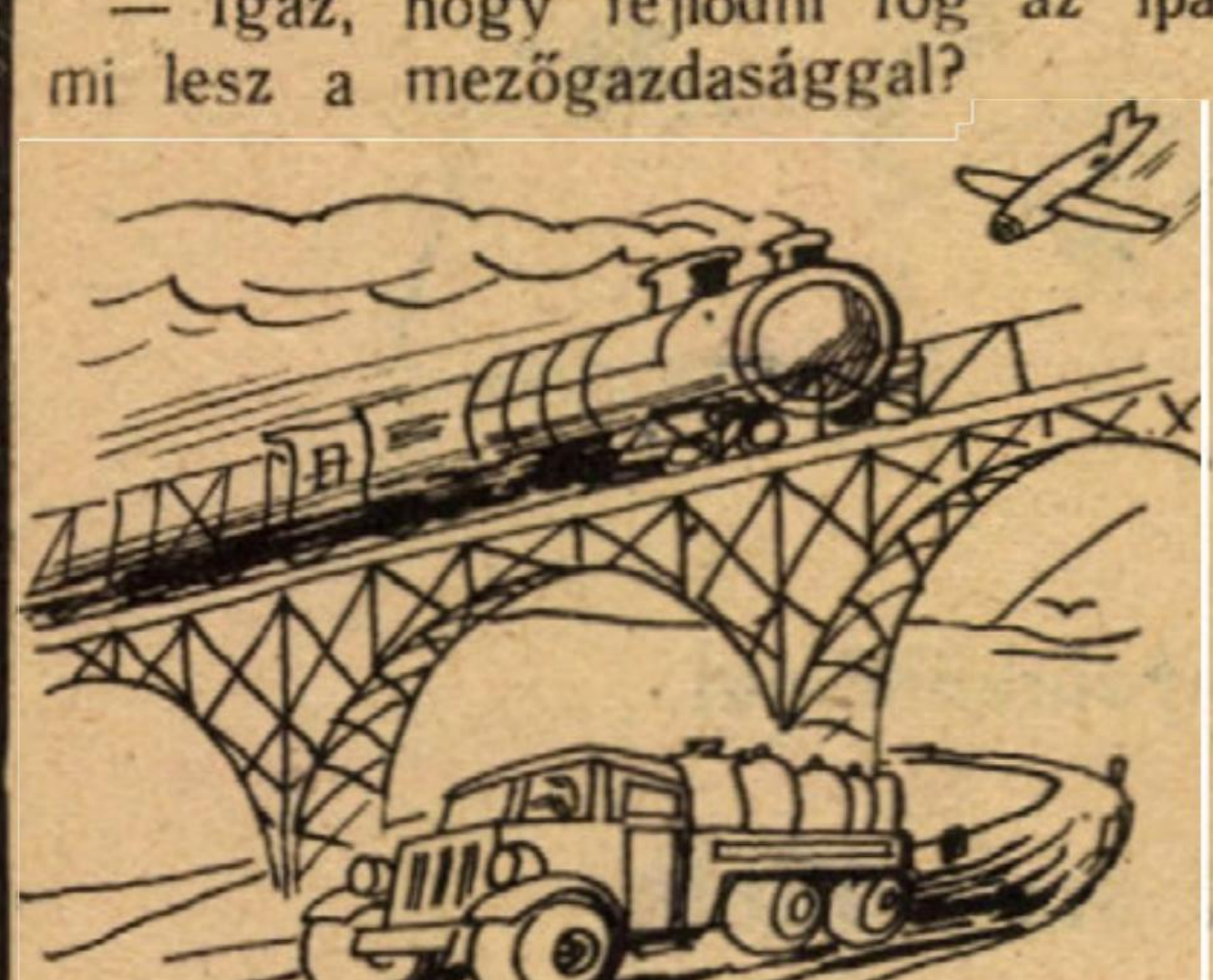

— Igaz, hogy rengeteg híd, vonat és autó lesz, de attól még nem lesz olcsóbb az élet!

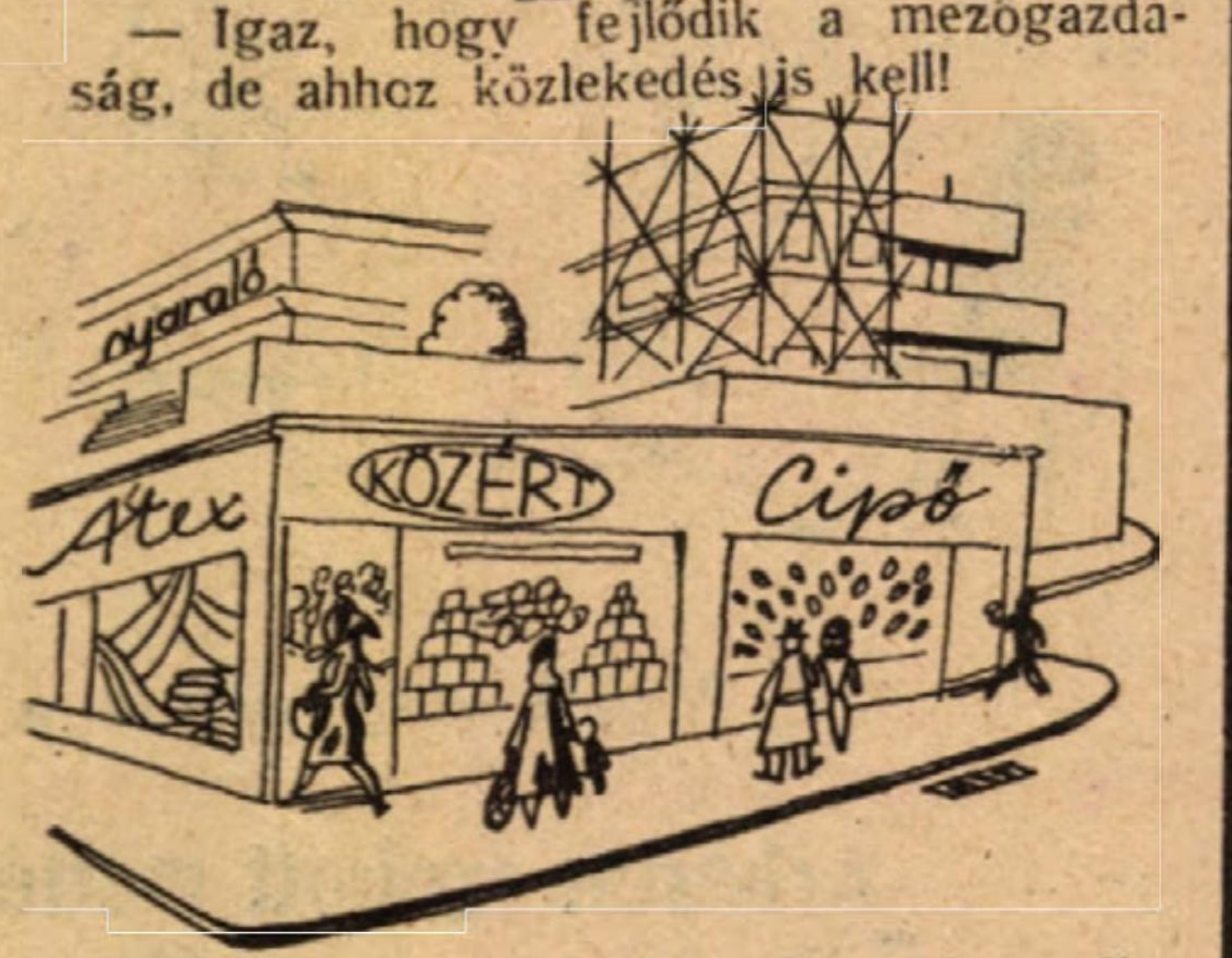

— Igaz, hogy az életszínvonal emelkedik, de hol vannak a lelki szükségletek?

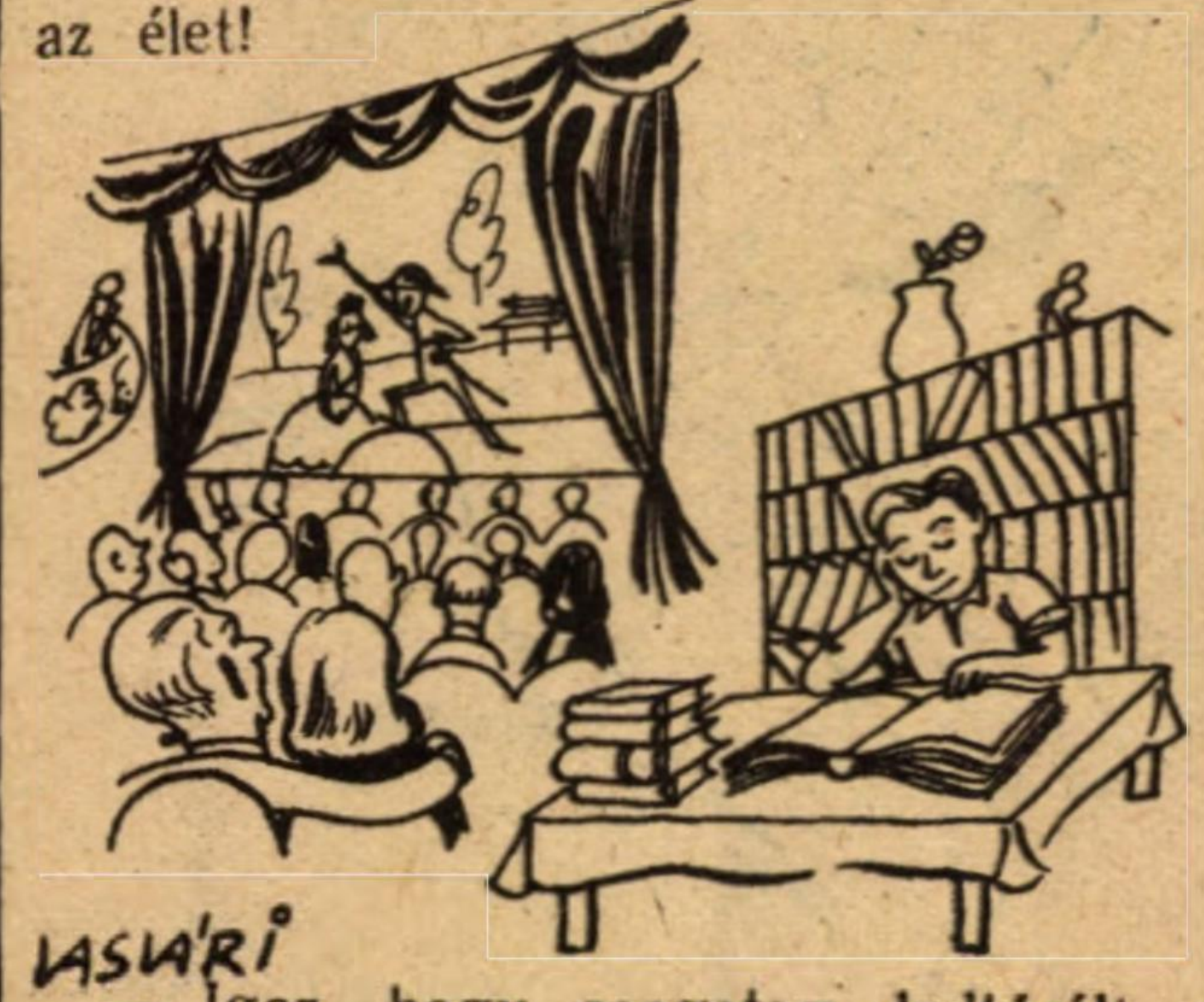

— Igaz, hogy rengeteg kultúrált ember lesz...

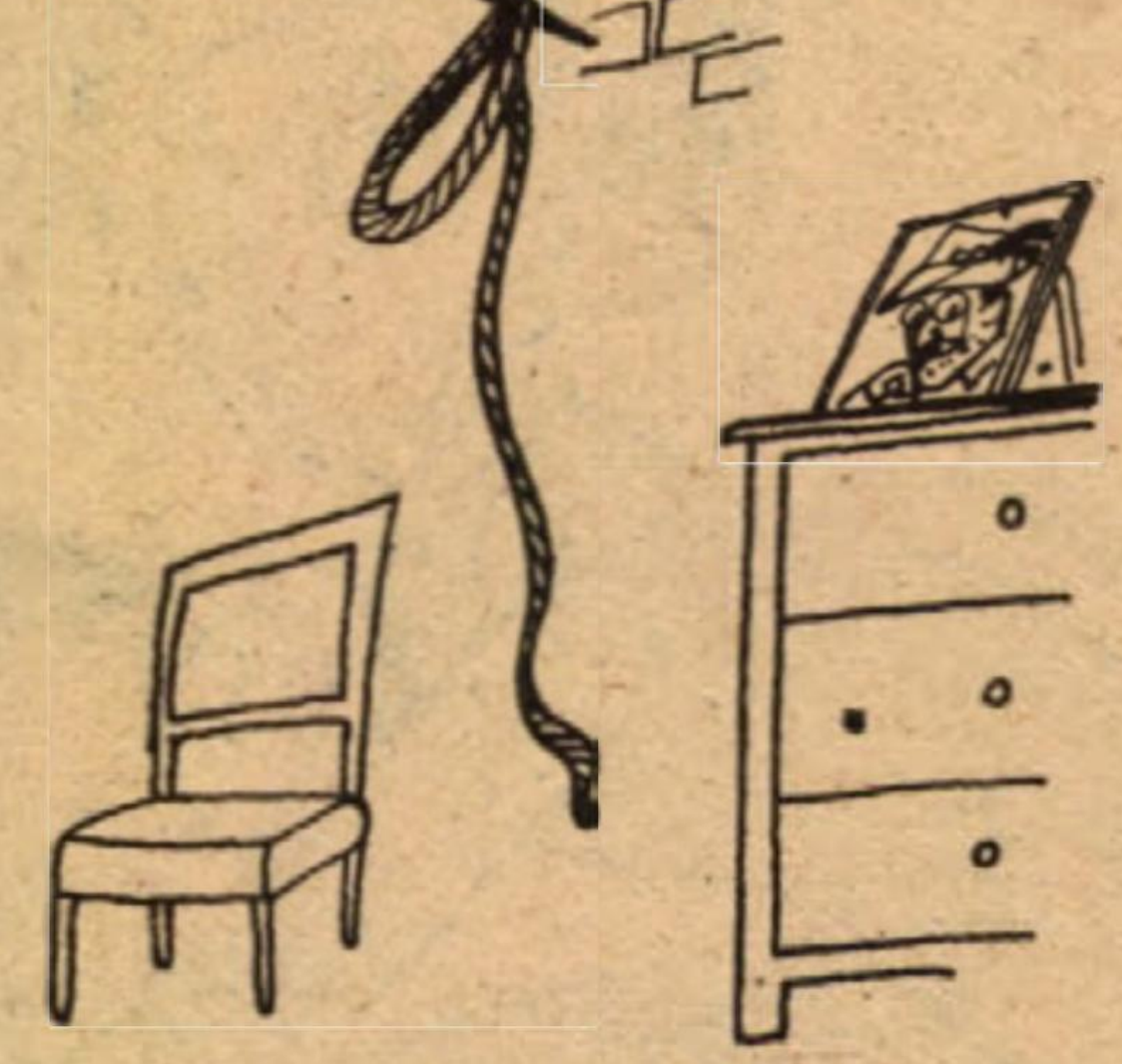

— ... akkor nekem már csak ez marad.

Amerikai ószeres Nyugatnémetországban

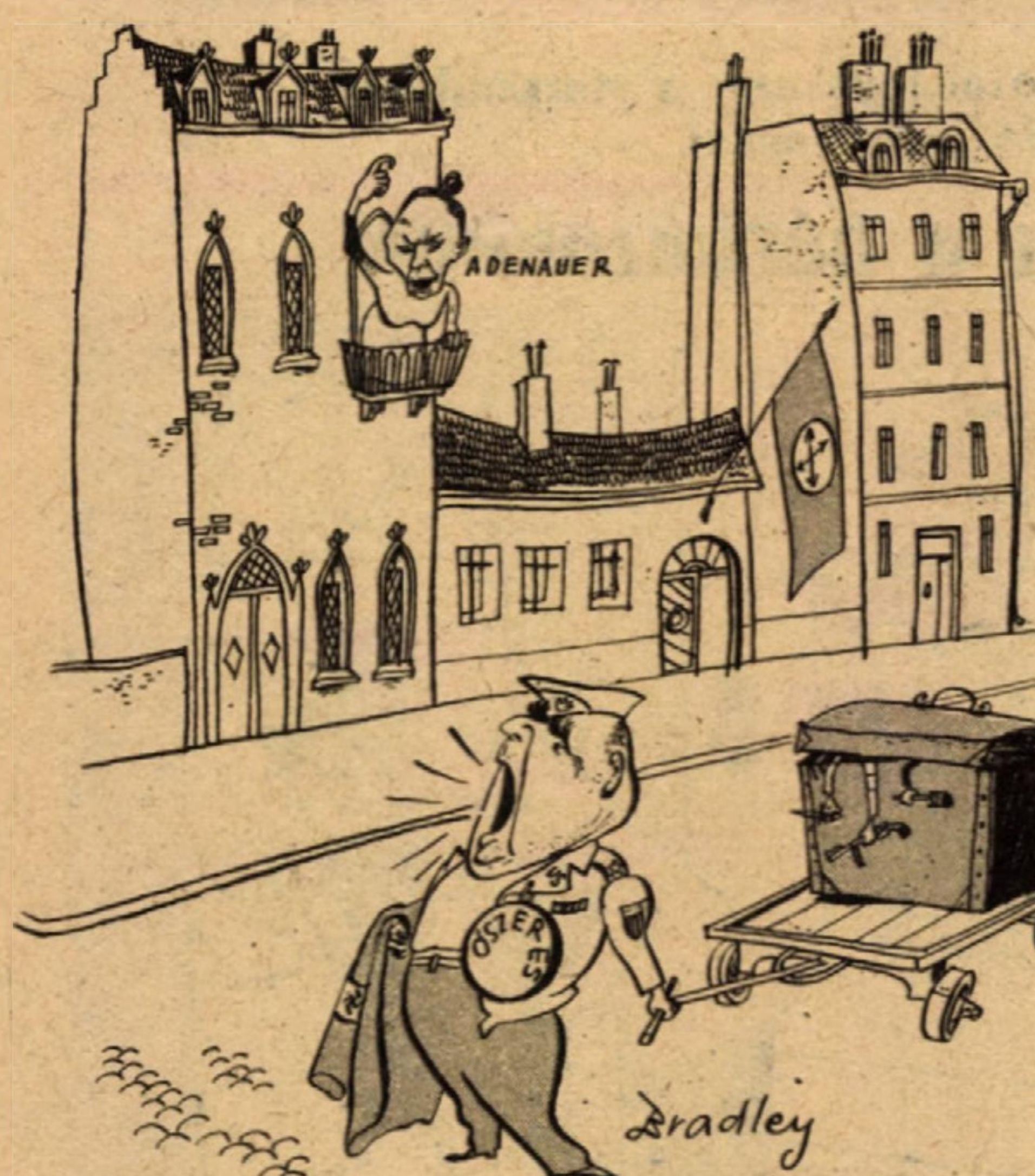

— Csendőrt, rendőrt, nyilast, SS-legényt, mindenféle ágyútölteléket veszek!

Praktikus újító

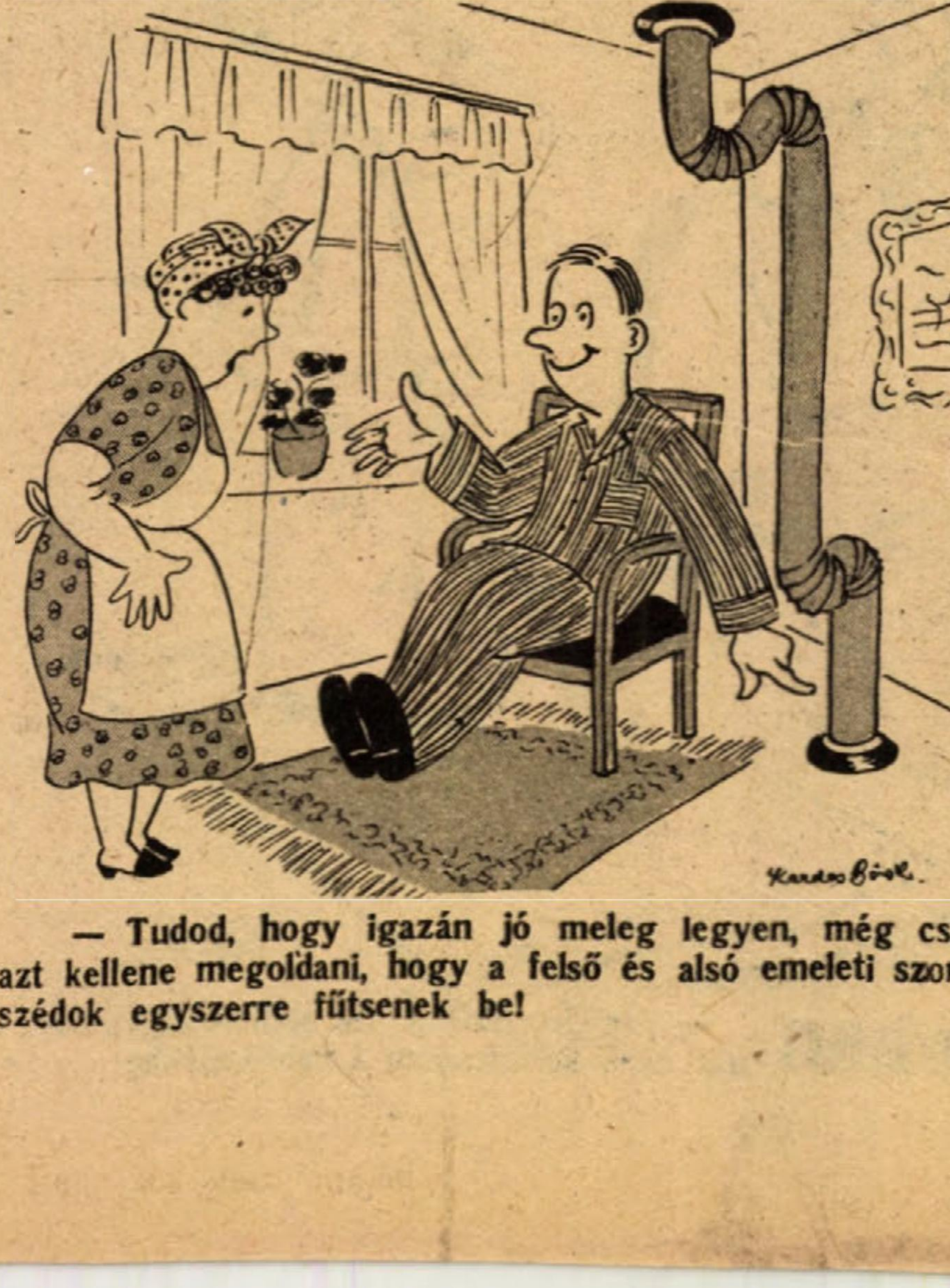

— Tudod, hogy igazán jó meleg legyen, még csak azt kellene megoldani, hogy a felső és alsó emeleti szomszédok egyszerre fűtsenek be!

Egy dohányos naplójából

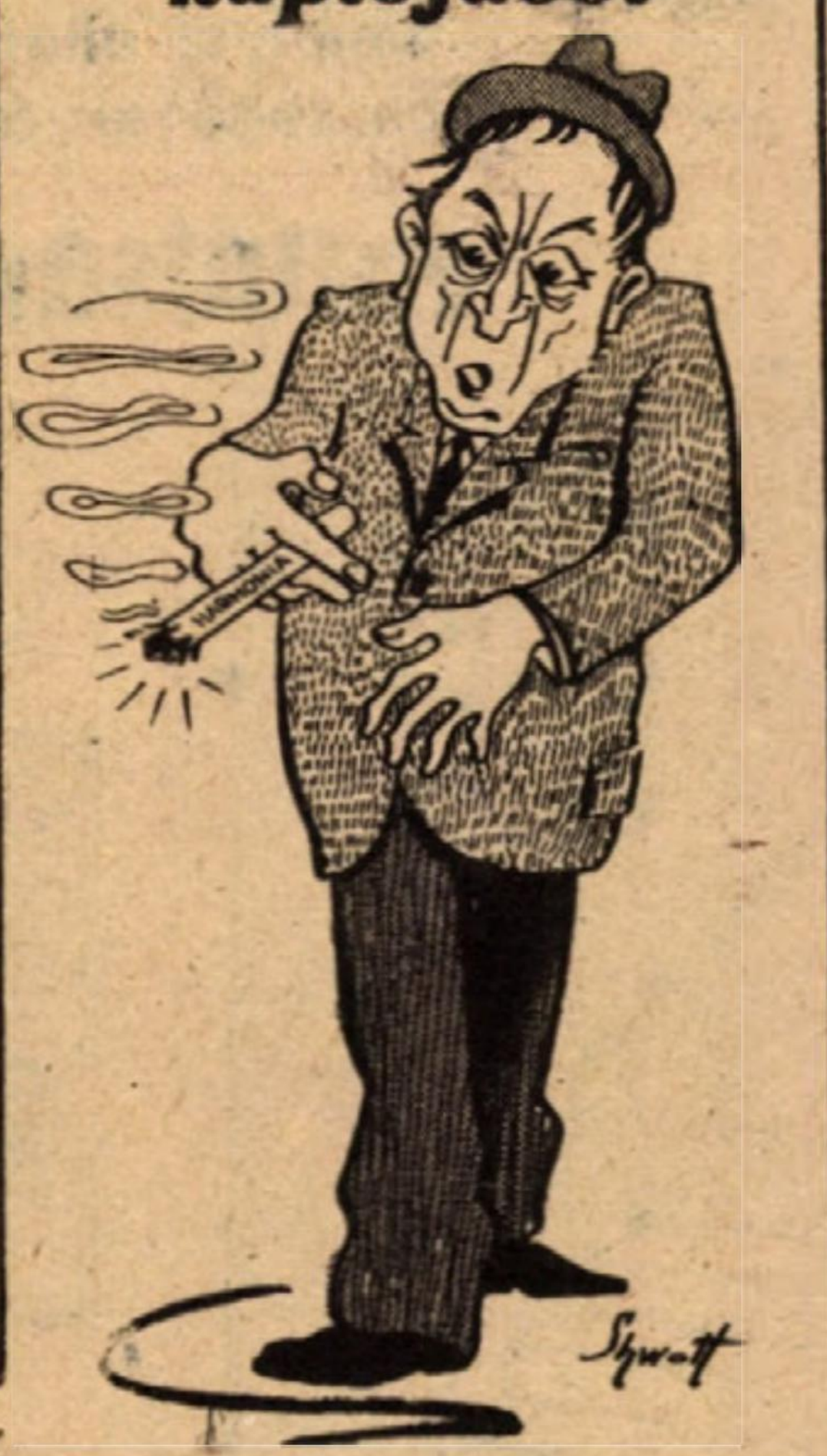

— Ez a Harmónia tulajdonképpen jó, csak egy cigarettához képest kicsit büdős.

A 7 legpompásabb vicce

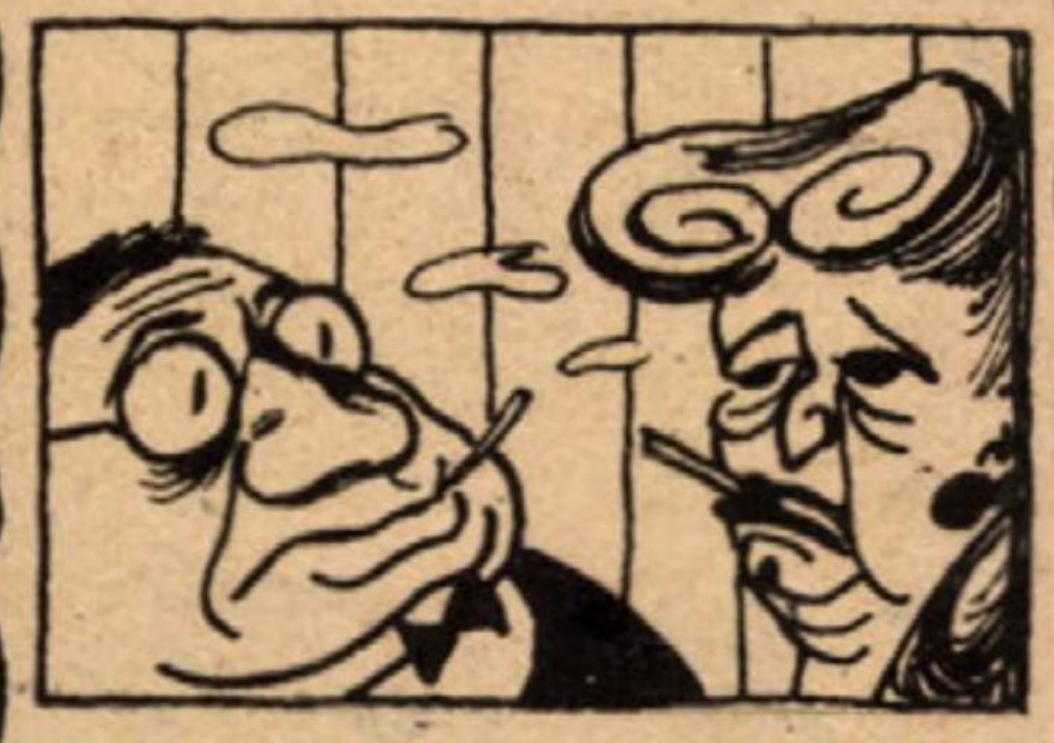

Bevin szobalánya bekopogtat az ebédlőbe, ahol Bevin és felesége éppen ebédutáni cigarettájukat szivják.

— Az urat keresik, — mondja a szobalány.

— Nincs itt, — int Bevinné.

A szobalány kimegy, Bevin pedig csodálkozva néz feleségére.

— Nem értelek, szivem. A szobalány azt mondta, hogy az urat keresik, miért mondtad, hogy nincs itt?

— Azért — von vállat Bevinné, — mert nálunk Truman az úr.

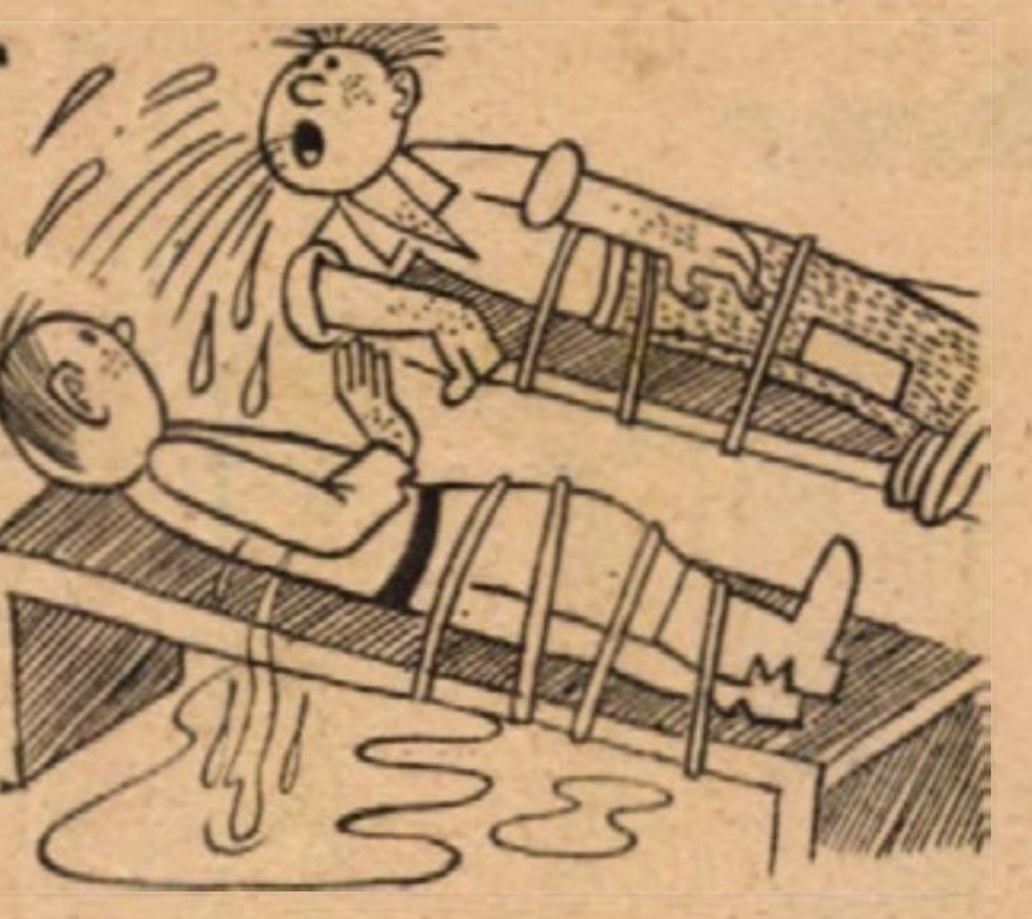

Szegény ember, gazdag ember

Írta Szép Ernő

Egyszer valamikor egy istállóban láttam játszani valamit jókedvű béresfiúktól. Új béres került közéjük, idegen pusztáról való legény. Annak a tiszteletére vették elő ezt az ő játékukat. Azt mondta valamelyik:

— Nahát komé, most meg eljátszuk a szegény embert, gazdag embert. Tudod ezt a játékot?

— Nem én, sose is hallottam.

— Hát azér.

Előhoztak két lócát, két borjúkötelet s odakészítettek egy nagy csupor vizet meg egy szép karéj kenyeret. Kérdik az új fiút:

— Mék akarsz lenni komám a kettő közül, a gazdag ember?

— Jó, leszek a gazdag.

— No, feküdj fel erre a lócára.

Az új béres végigfeküdt az egyik lócán, a másik lócán végigfeküdt egy másik fiú szegény embernek. Egymás mellé tolták hosszában a két lócát, a két bérest arccal egymásnak fordították és a borjúkötéllel lekötözték a lócára a szegényt is, a gazdagot is, csak a kezük maradt szabadon. A gazdag embernek odaadták a szép karéj kenyeret, a szegény embernek elébe tették a nagy csupor vizet. Akkor azt mondták a gazdag embernek:

— Na most komé falatozzad azt a jó kenyeret, oszt a szegény embernek ne adj egy falást se, magad edd meg az egészet. Akárhogy rimánkodik a szegény ember, te csak azt mondod: nem adok én!

Jó. A gazdag ember elkezdte falni a kenyeret. Nézte a szegény ember, megszólalt:

— Hallod-é te gazdag ember, adjál a szegénynek is egy kis kenyeret.

— Nem adok én.

A gazdag ember harapta a kenyeret, megszólalt megint a szegény ember:

— Adjál mán egy kis kenyeret, az isten is megáld.

— Nem adok én.

Harmadszor is kéri a szegény ember:

— Bajoltam, szenvedtem, igen megéheztem, szánjál meg mán te gazdag ember.

— Nem adok én.

Ujra csak elkezdi a szegény ember:

— Három napja éhen vagyok, mingyán éhen halok. Áldjon meg a mennybéli jó Atya. Ha egy harapást adol, ezerszer áldjon meg.

— Nem adok én.

Már a karéj nagyon lefogyott. A szegény ember tovább nyavalyog:

— Ó te gazdag ember, hogy van lelked elnézni kinjaim? Annyit pofázol, bele se fér már a hasadba. Nem áll meg torkodon a falat, mikor társad éhen marad? Kérve kérlek szánj meg már, pusztitson el a bogár.

— Nem adok én.

Bekebelezte az egész karéj kenyeret a gazdag ember. Akkor a szegény ember felvette a földről a nagy csupor vizet, a szájához emelte. Azt mondják a gazdag embernek:

— Most aztán gazdag ember kérdjed meg a szegény embert, adna-i egy kis vizet a csuporból?

Kérdi a gazdag ember:

— Adsz-i egy kis vizet szegény ember abból a csuporból?

— Adok én, a-adok én! — igy szólott kegyes hangon a szegény ember, teli vette vízzel a száját, izibe szembeköpte vele a gazdag embert. Szitta, szitta a csuporból a vizet, és csak úgy fújta a gazdag ember képibe, akár a vizipuska.

— Elég mán, elég, ne egyen a fene! — tiltakozott a gazdag ember, a szemét behúnyta, kapkodta a fejét, káromkodott, hánykolódott, de nem hagyhatta ott a játékot, ezért kötötték le őkelmét a bornyúkötéllel. Az egész nagy csupor vizet végig szenvedte a szegény gazdag. A béresek ott ültek szép körben a földön, úgy nézték. A pipát mind kivették a szájukból, mert ha ki nem veszik, magától esett volna ki, olyan nagyon kacagtak.

Jaj a kalapoknak!

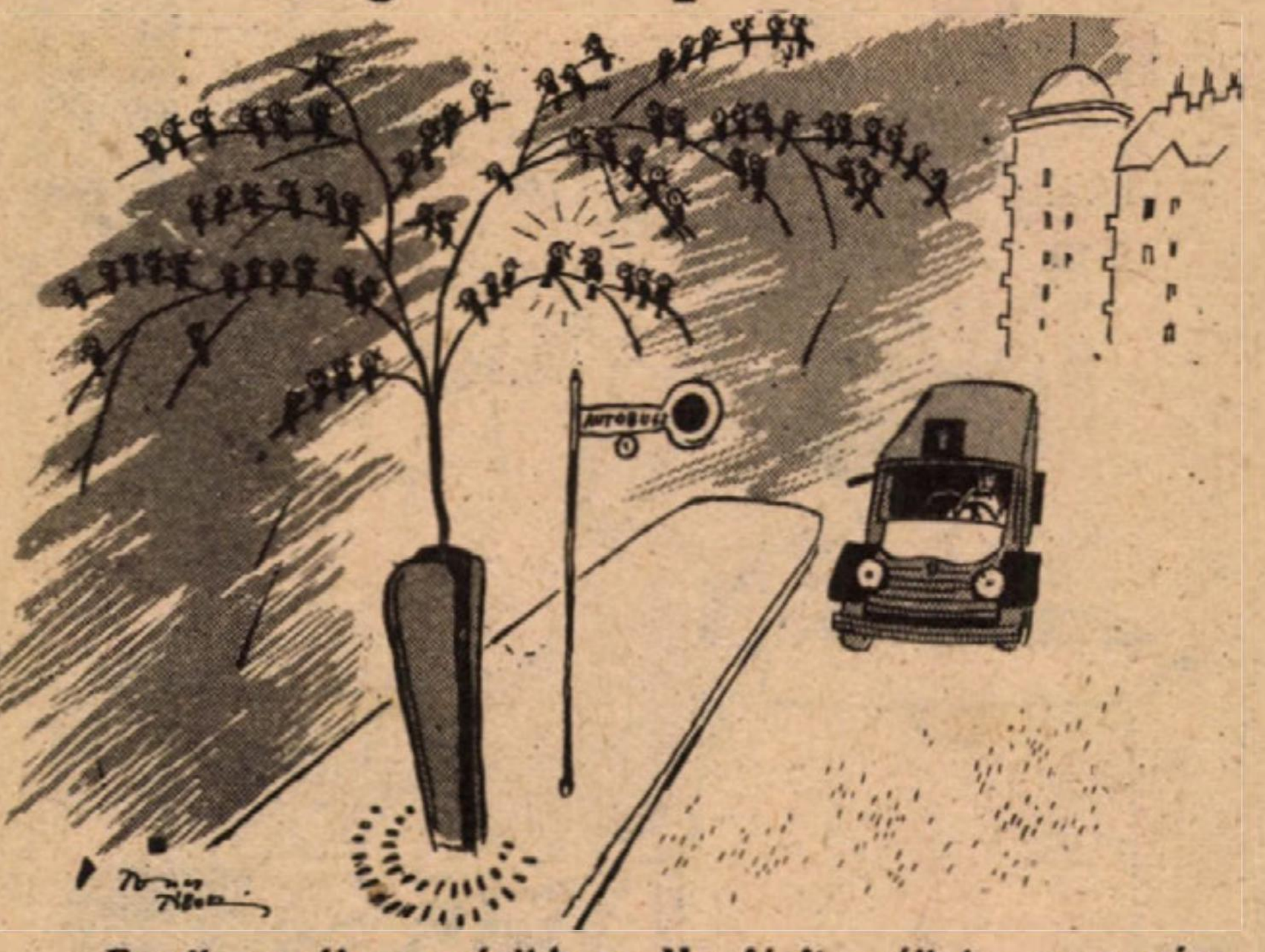

Egyik veréb a másikhoz: Ha férfi száll le, az enyém, ha nő, a tiéd!

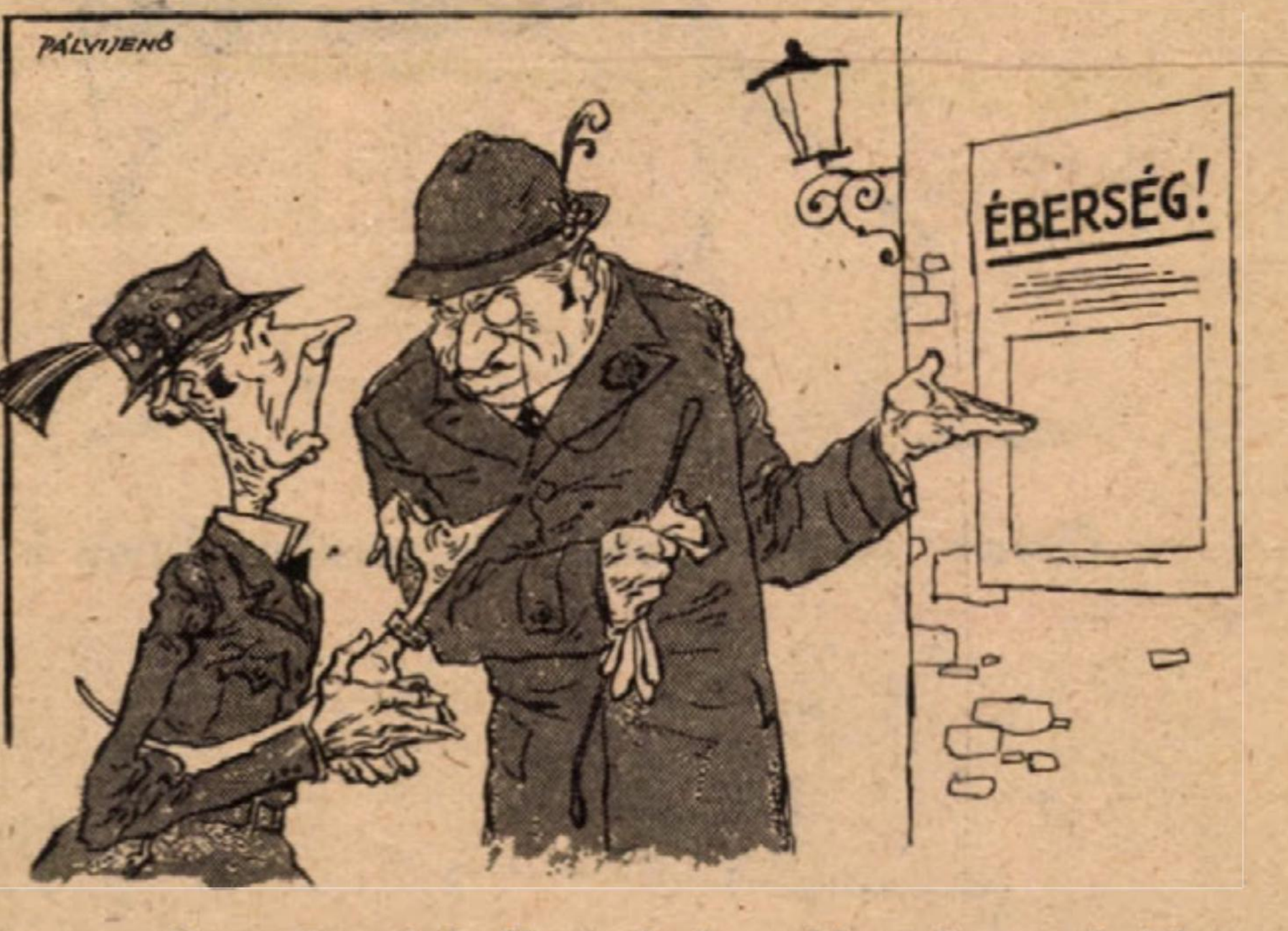

— Hm, éberség! Mennyivel szebb volt a mi jelszavunk, kérlek!

— Melyik is volt az, kérlek?

— A stréberség, kérlek.

Washingtoni rapport

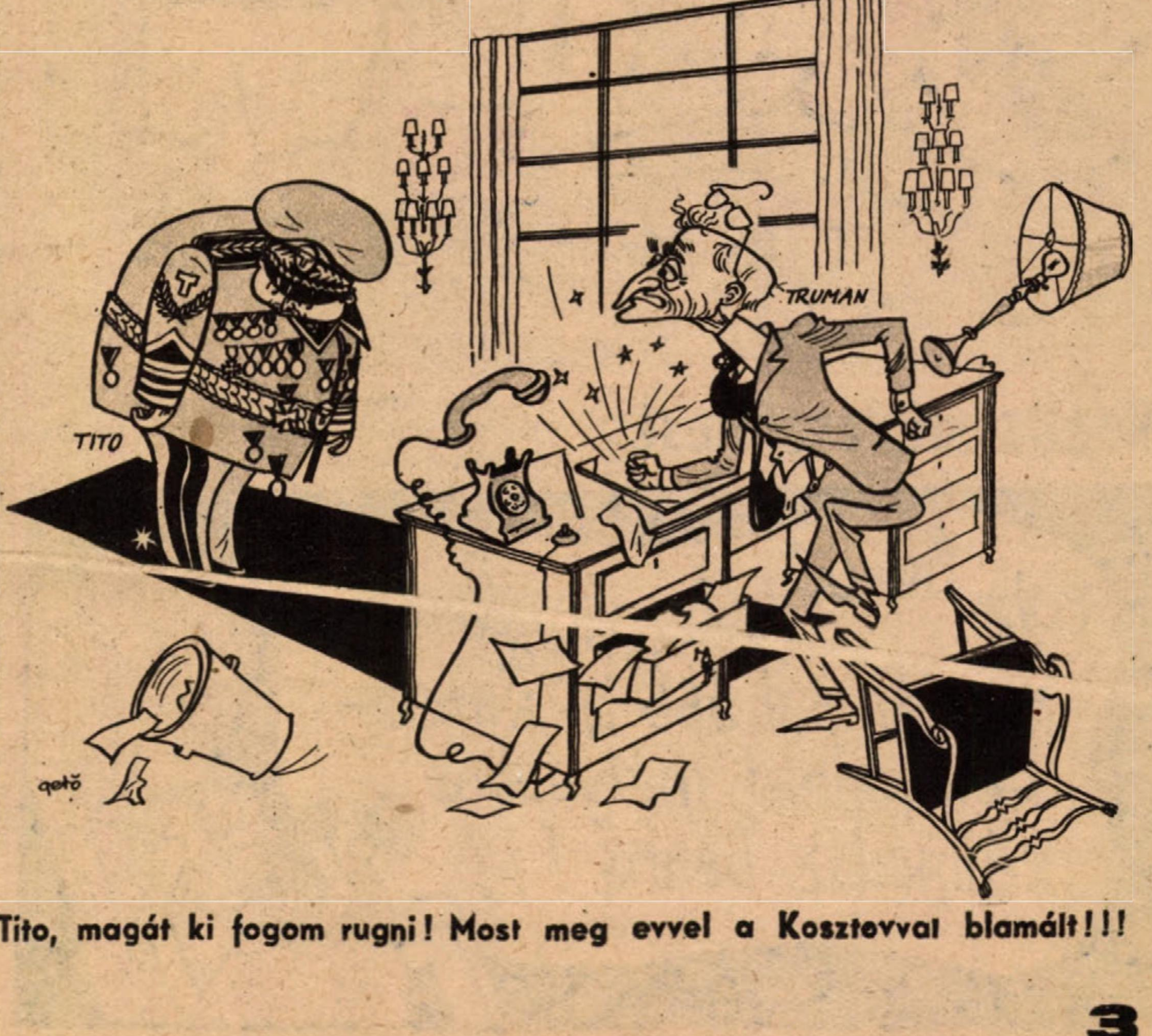

Tito, magát ki fogom rugni! Most meg evvel a Kosztovval blamált!!!

Szemérmetes kis Führer

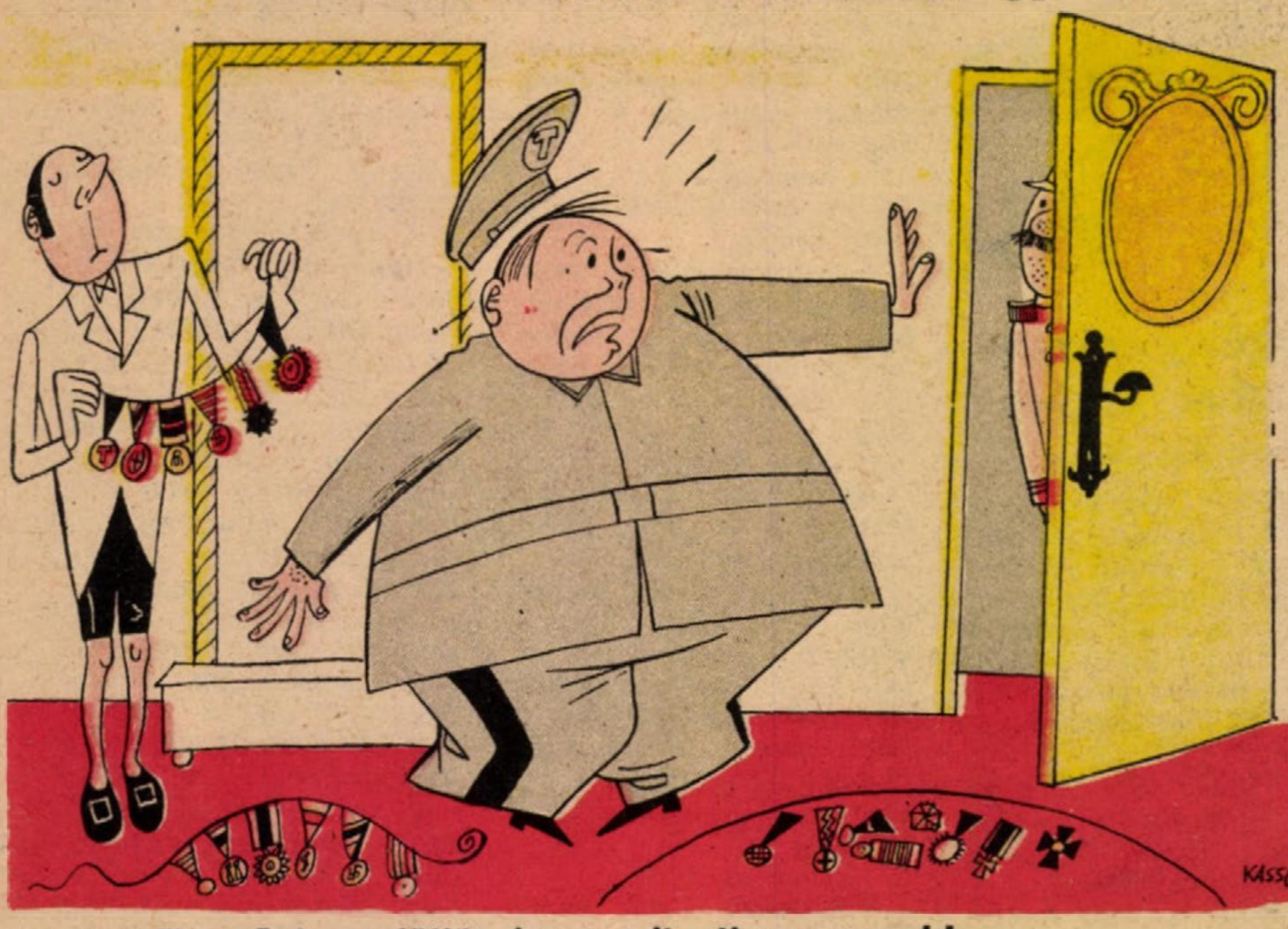

Tito: Jaj, ne jöjjön be, neglizsében vagyok!

E heti brit oroszlánunk

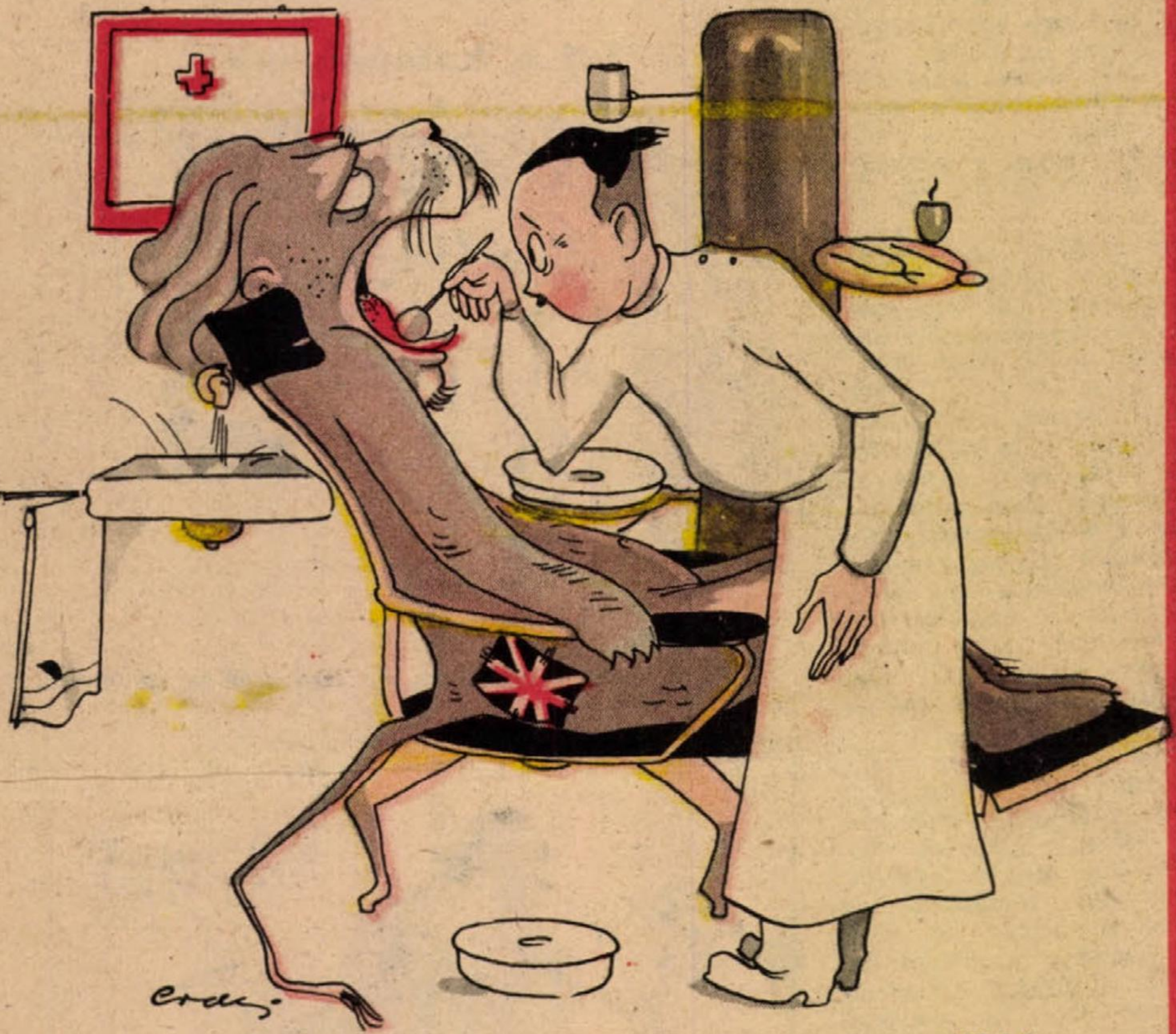

Orvos: Nem érdemes plombálni, úgyis kilopja az USA!

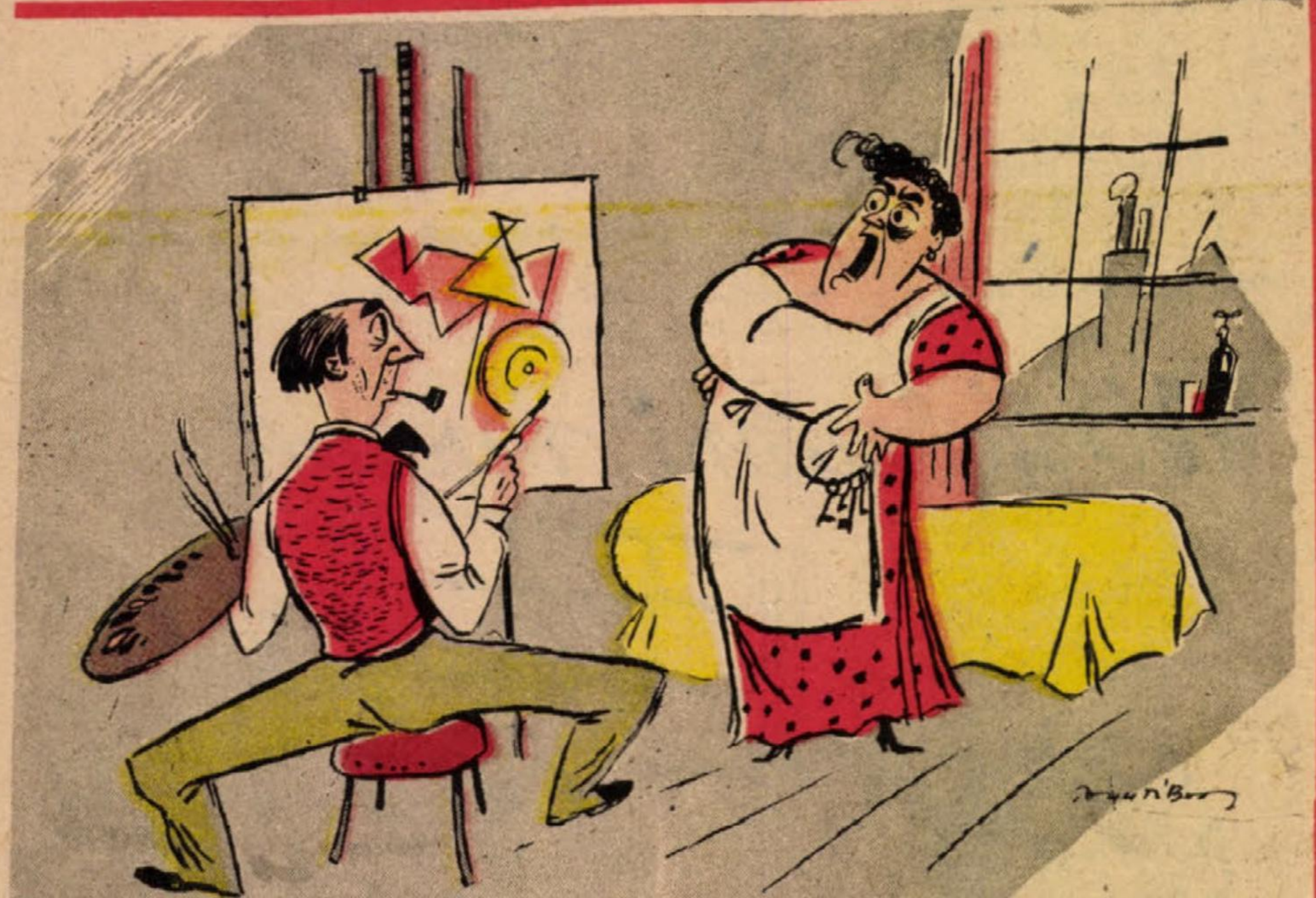

Reális művészfeleség

— Úgy, szóval modell kéne neked, te piszok nőcsábász! Akkor te absztrakt maradsz és punktum!

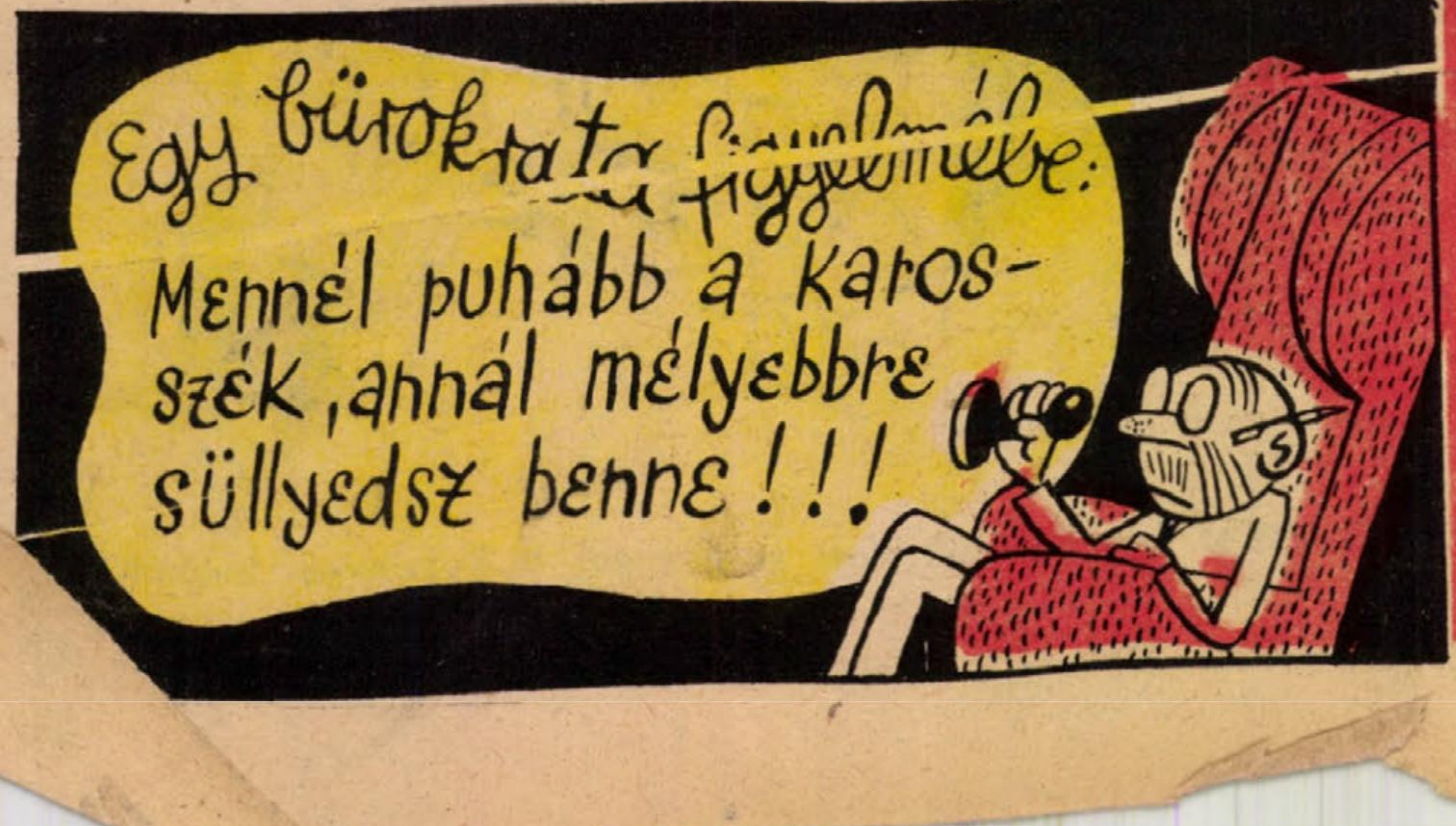
Egy bürokrata figyelmébe:
Mennél puhább a karosszék, annál mélyebbre süllyedsz benne!!!

Tíz gramm a törökök napi húsadagja

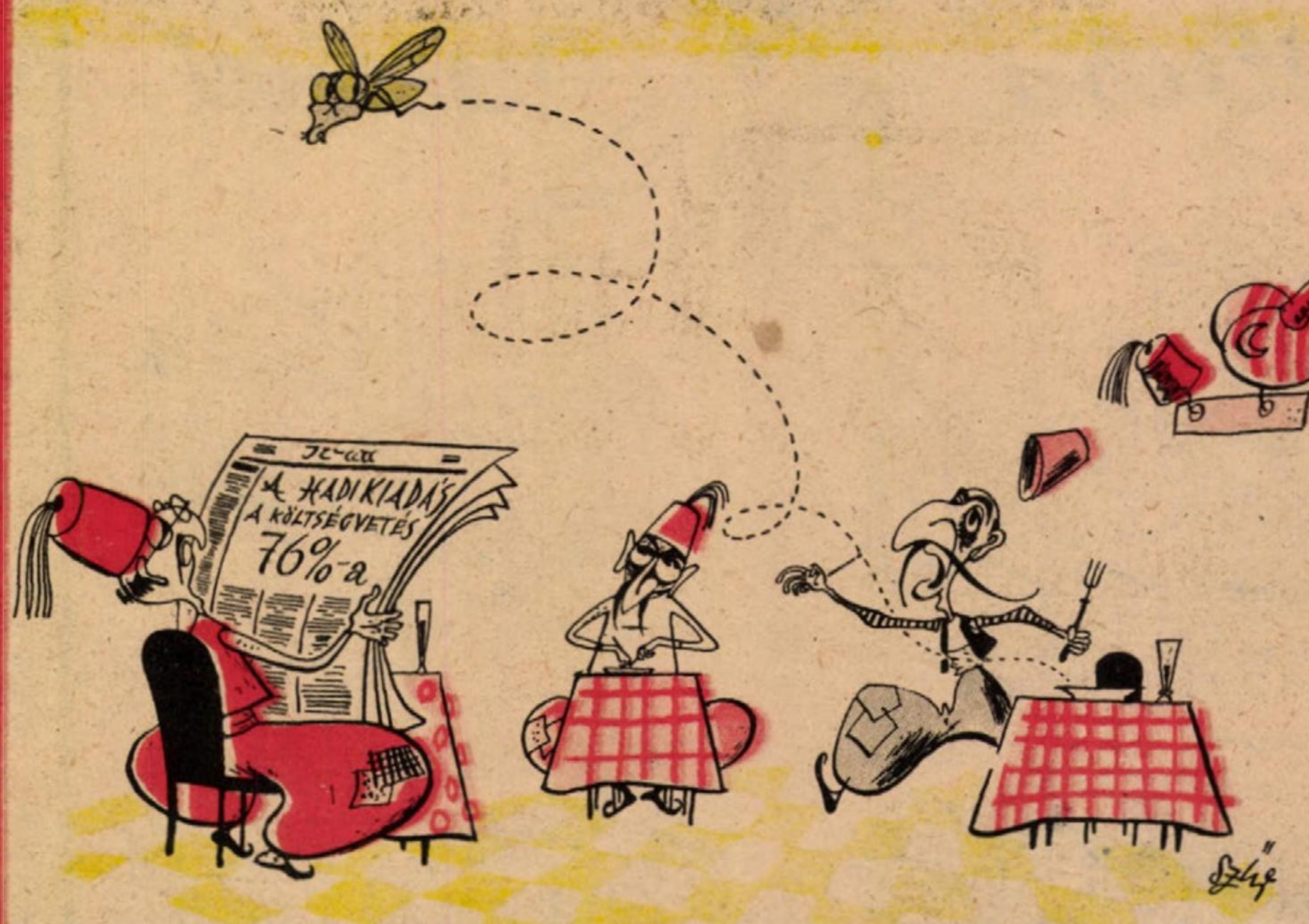
A HADIKIADÁS A KÖLTSÉGVETÉS 76%-a
Szűr

— Fogják meg, elvitte a báránypörköltömet!

Acheson szokott mértékben őrült ötlete,

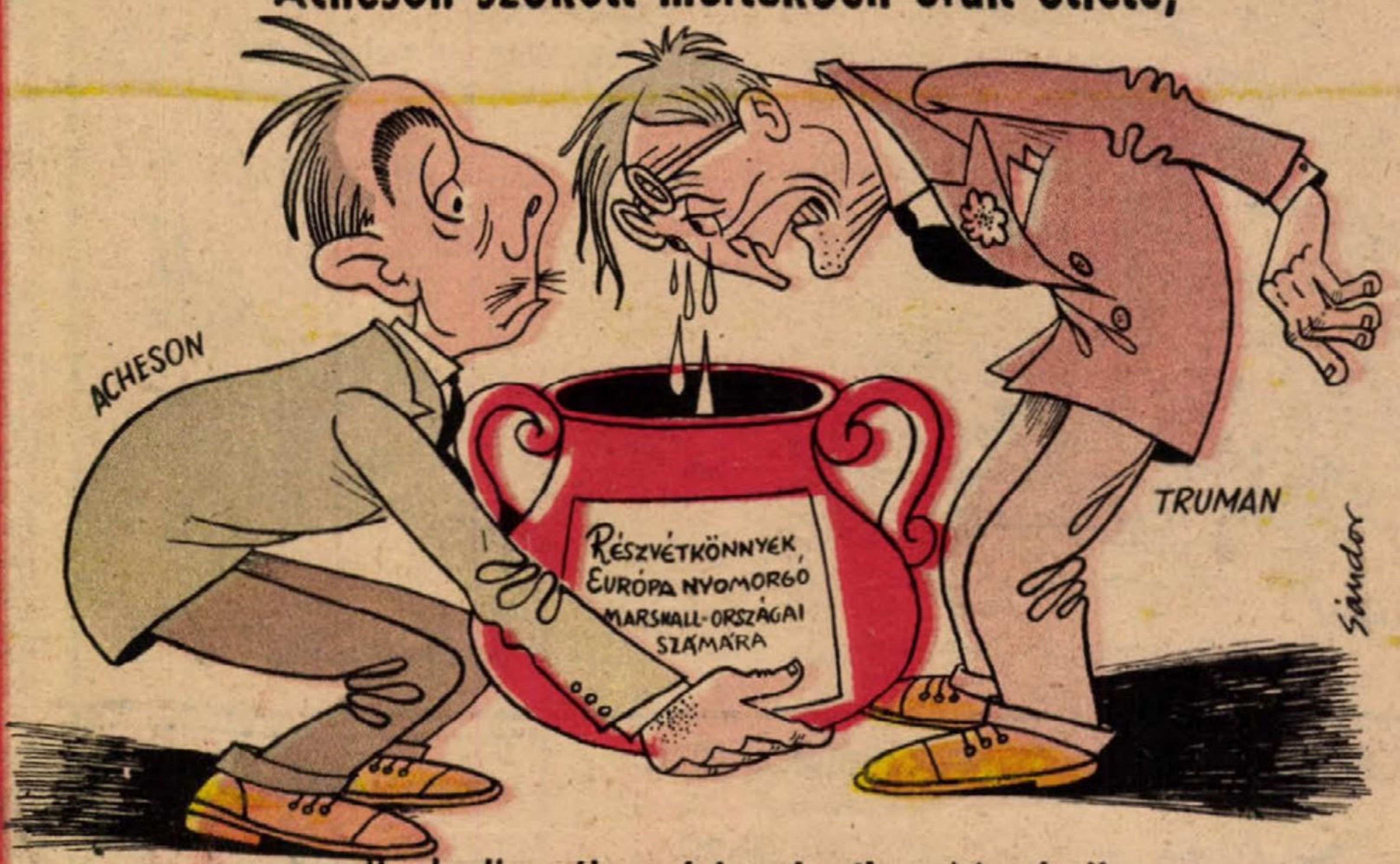
ACHESON
RÉSZVÉTKÖNNYEK EURÓPA NYOMORGÓ MARSHALL-ORSZÁGAI SZÁMÁRA
TRUMAN
Sándor

...amellyel ellensúlyozni igyekszik a Marshall-terv összegének állandó csökkenését.

Faliújságok a bérházakban

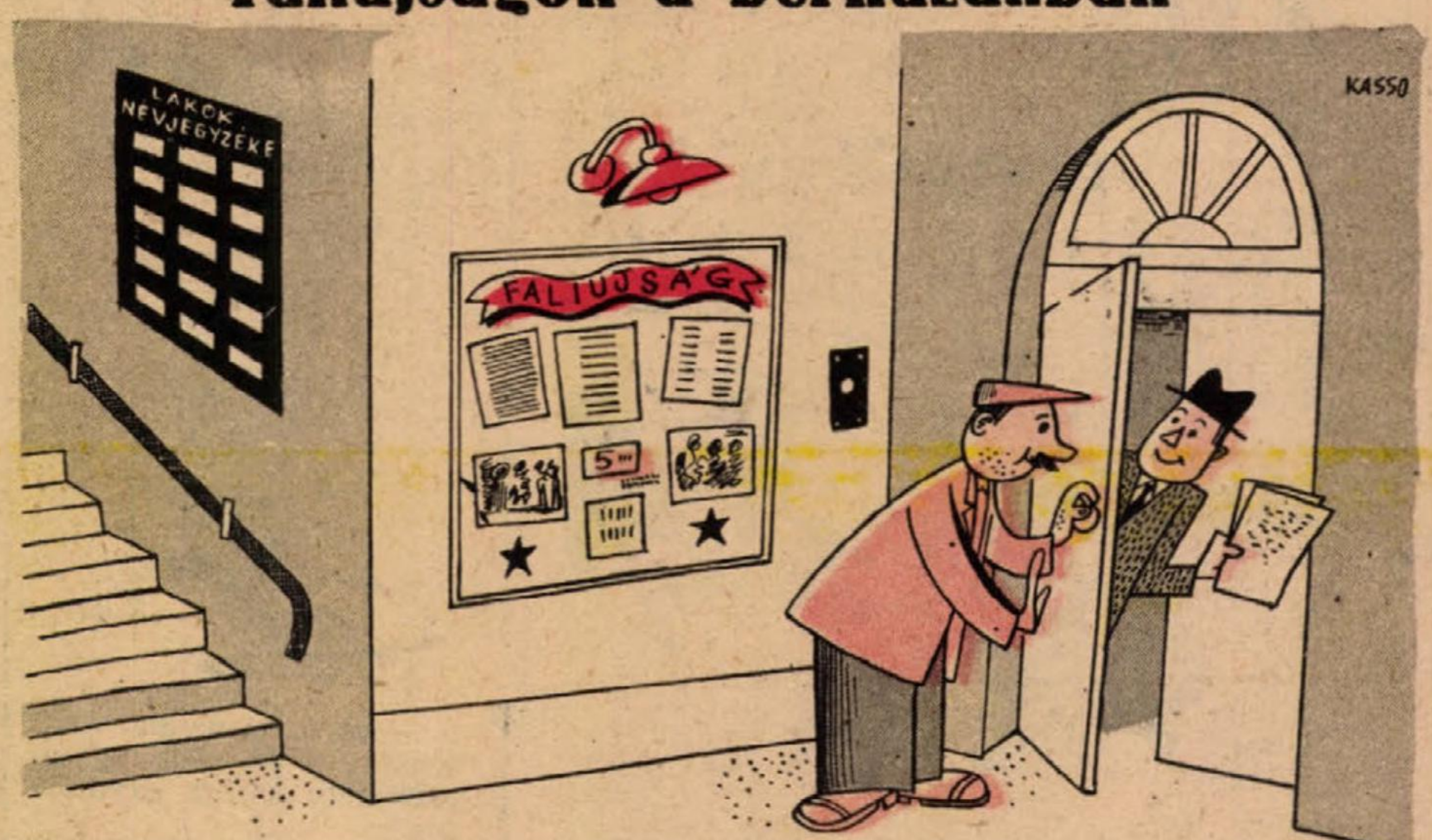
LAKÓK NÉVJEGYZÉKE
FALIÚJSÁG
KASSO

— Külső munkatárstól nem fogadunk el kéziratot!

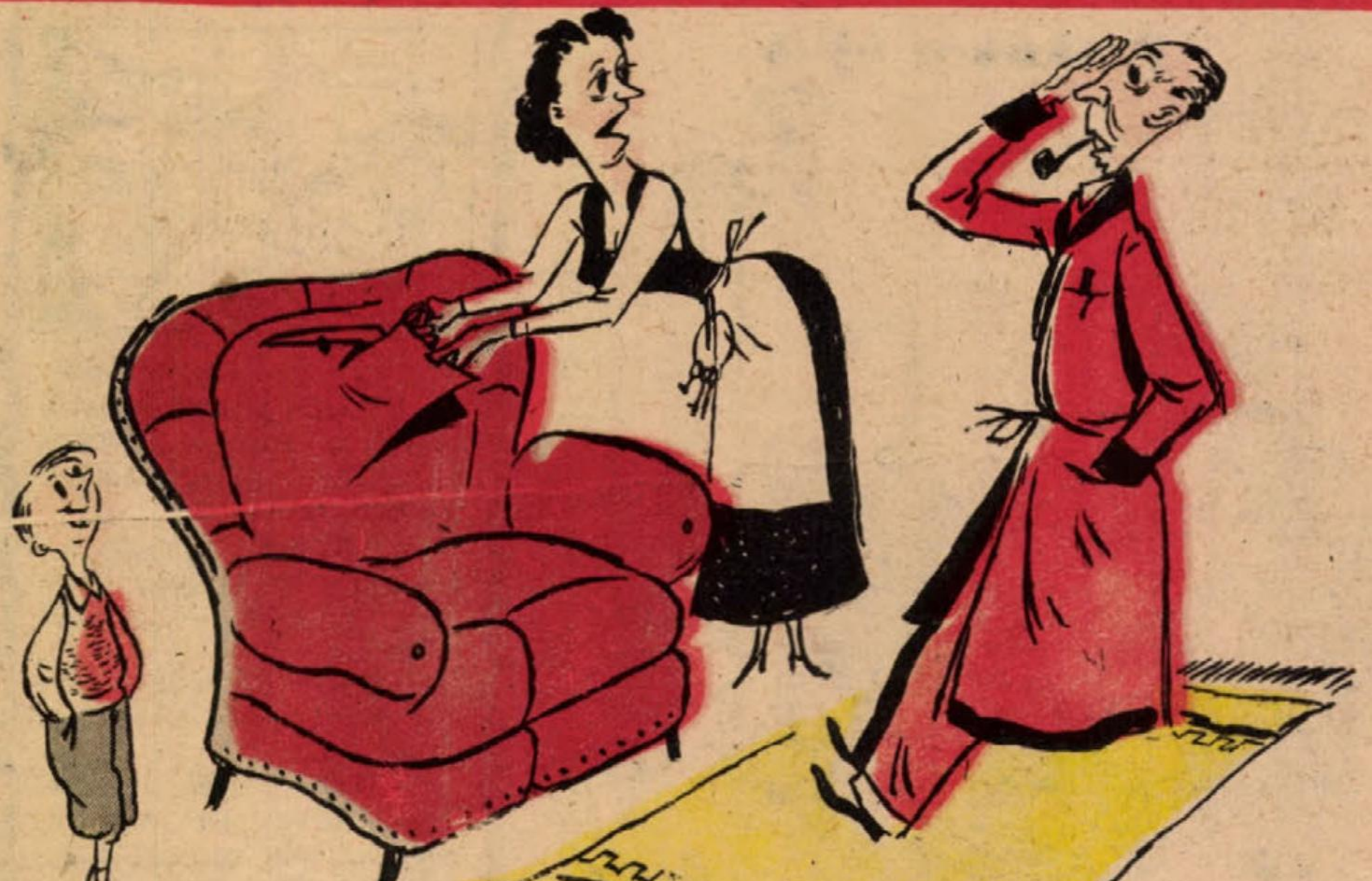

Bőrfotel – Londonban

— Ugyan darling, ne zsörtölődj, valamit csak kell tennem a babfőzelékbe!

Olasz szegényparasztok földfoglalása

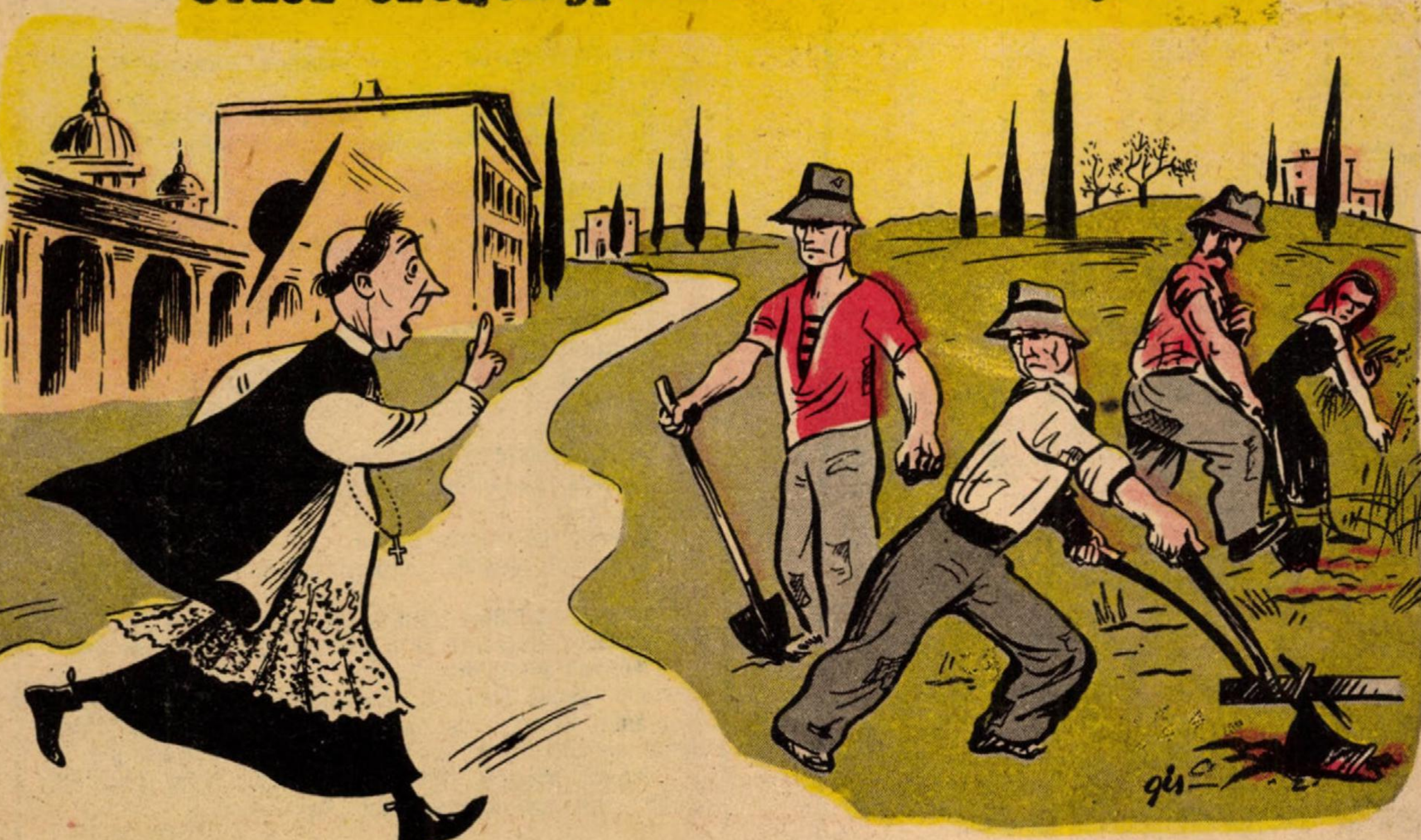

— Maguk elfoglalják a pápa földjét? Hát milyen katolikusok maguk?
— Mi kérem éhező katolikusok vagyunk.

Gyermekdélutánok a „Budapest"-mulatóban

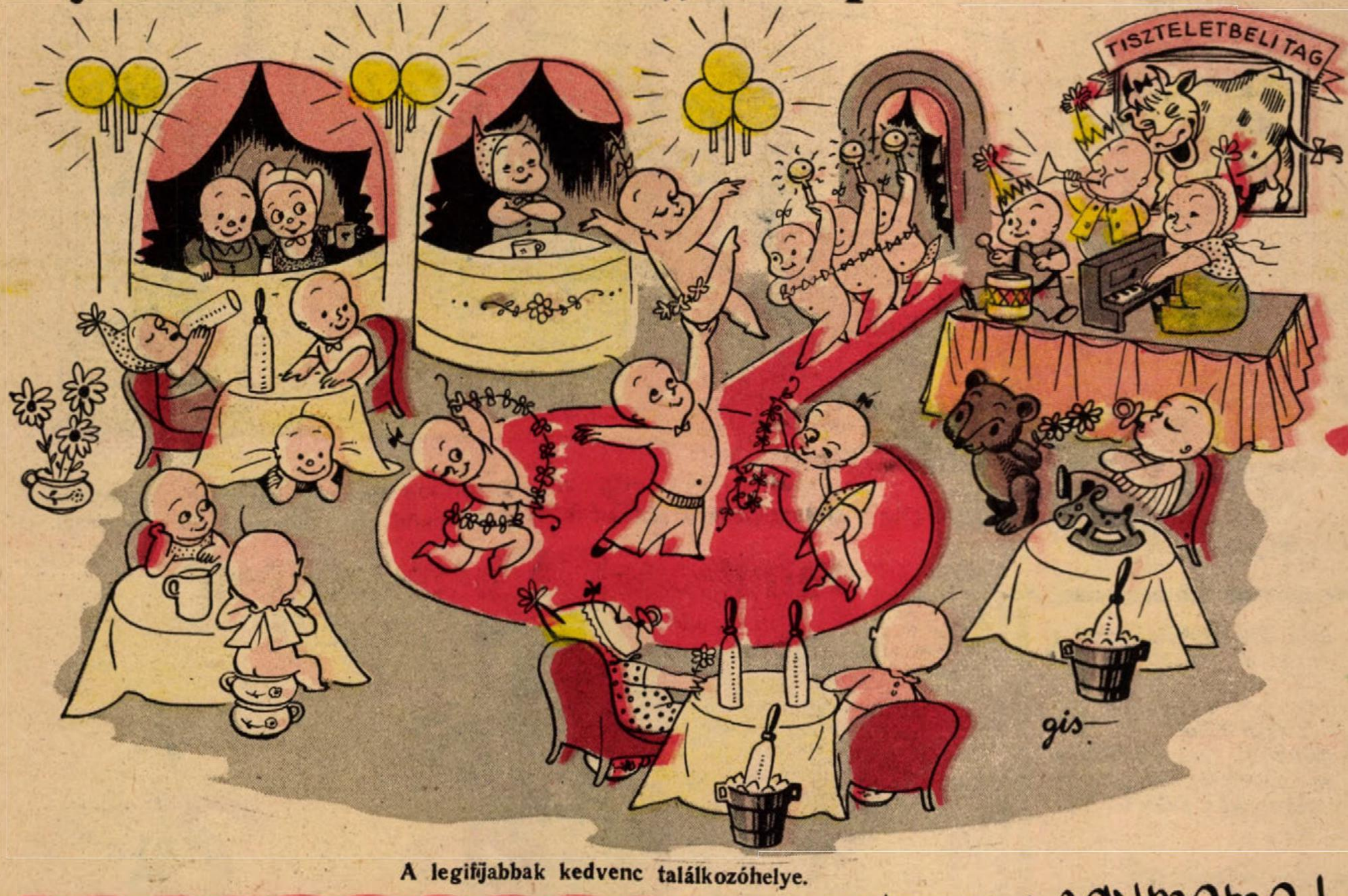

A legifjabbak kedvenc találkozóhelye.

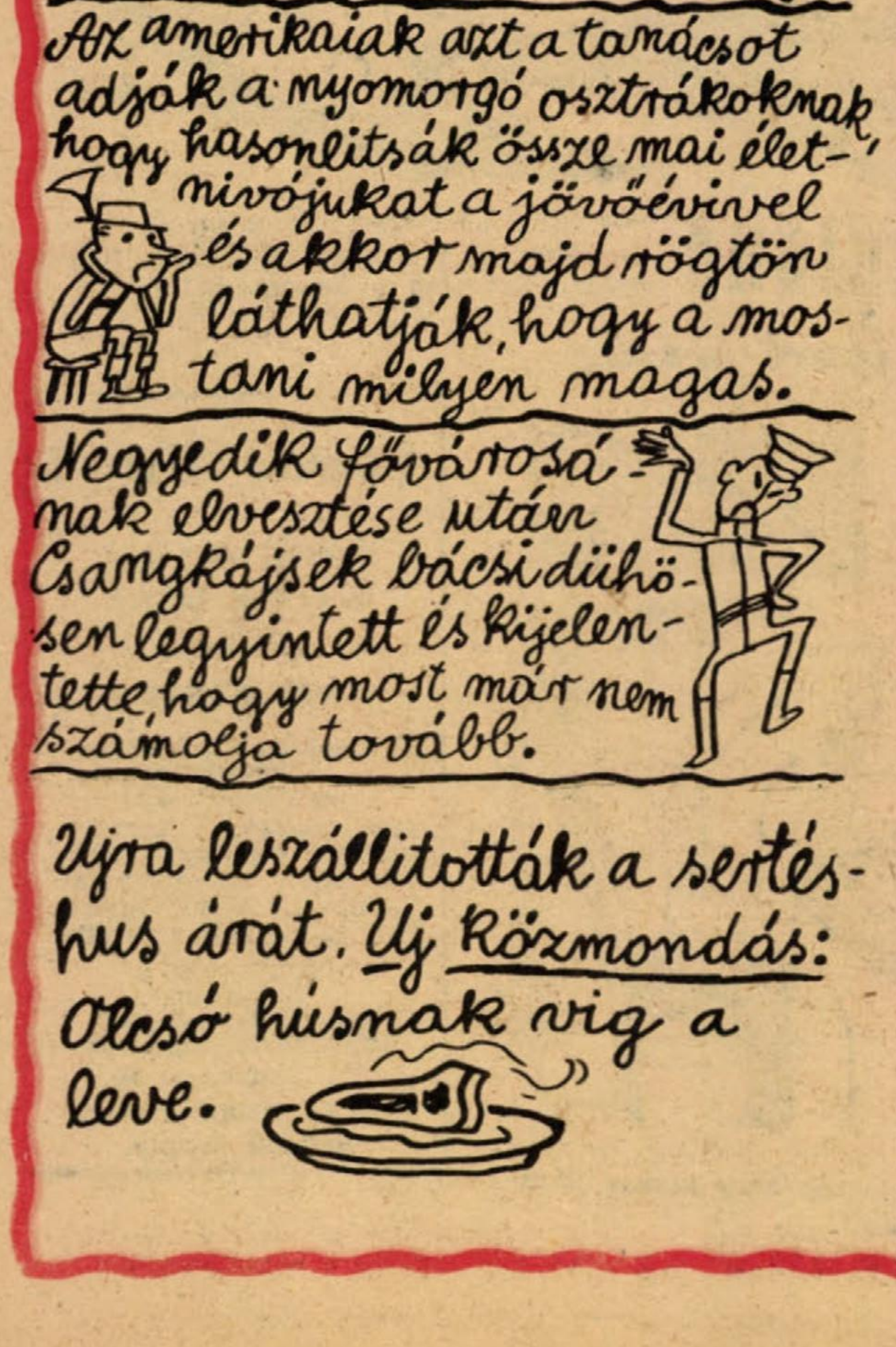

Hangtalan Heti Híradó:

Az amerikaiak azt a tanácsot adják a nyomorgó osztrákoknak, hogy hasonlitsák össze mai életnivójukat a jövőévivel és akkor majd rögtön láthatják, hogy a mostani milyen magas.

Negyedik fővárosának elvesztése után Csangkájsek bácsi dühösen legyintett és kijelentette, hogy most már nem számolja tovább.

Ujra leszállitották a sertéshus árát. Uj Közmondás: Olcsó húsnak vig a leve.

Ne szédítsen nagymama!

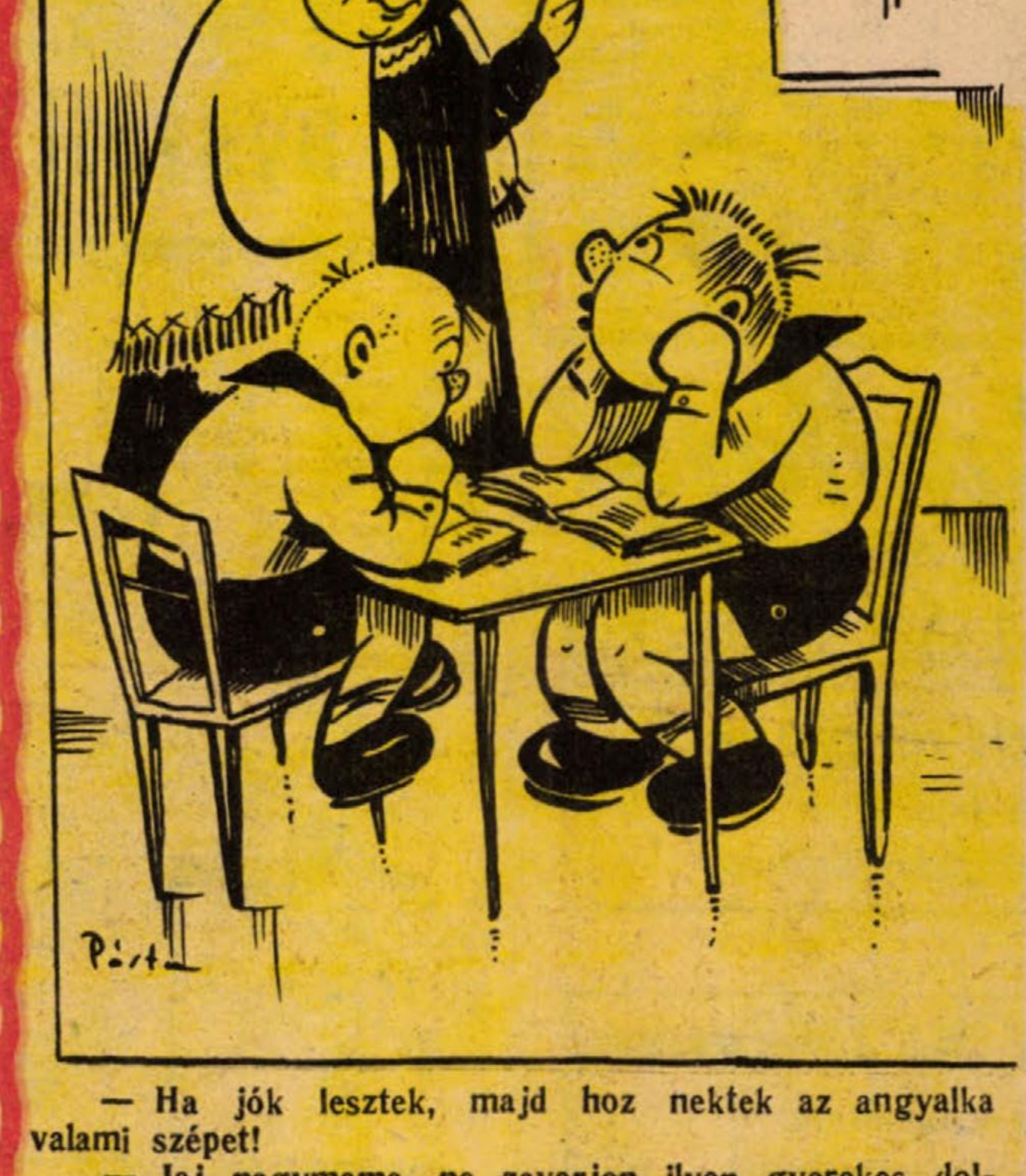

— Ha jók lesztek, majd hoz nektek az angyalka valami szépet!

— Jaj nagymama, ne zavarjon ilyen gyerekes dolgokkal.

Darvas Szilárd:

Esetünk a Nagyszállóval

(Helyszini riport az őszi Margitszigetről)

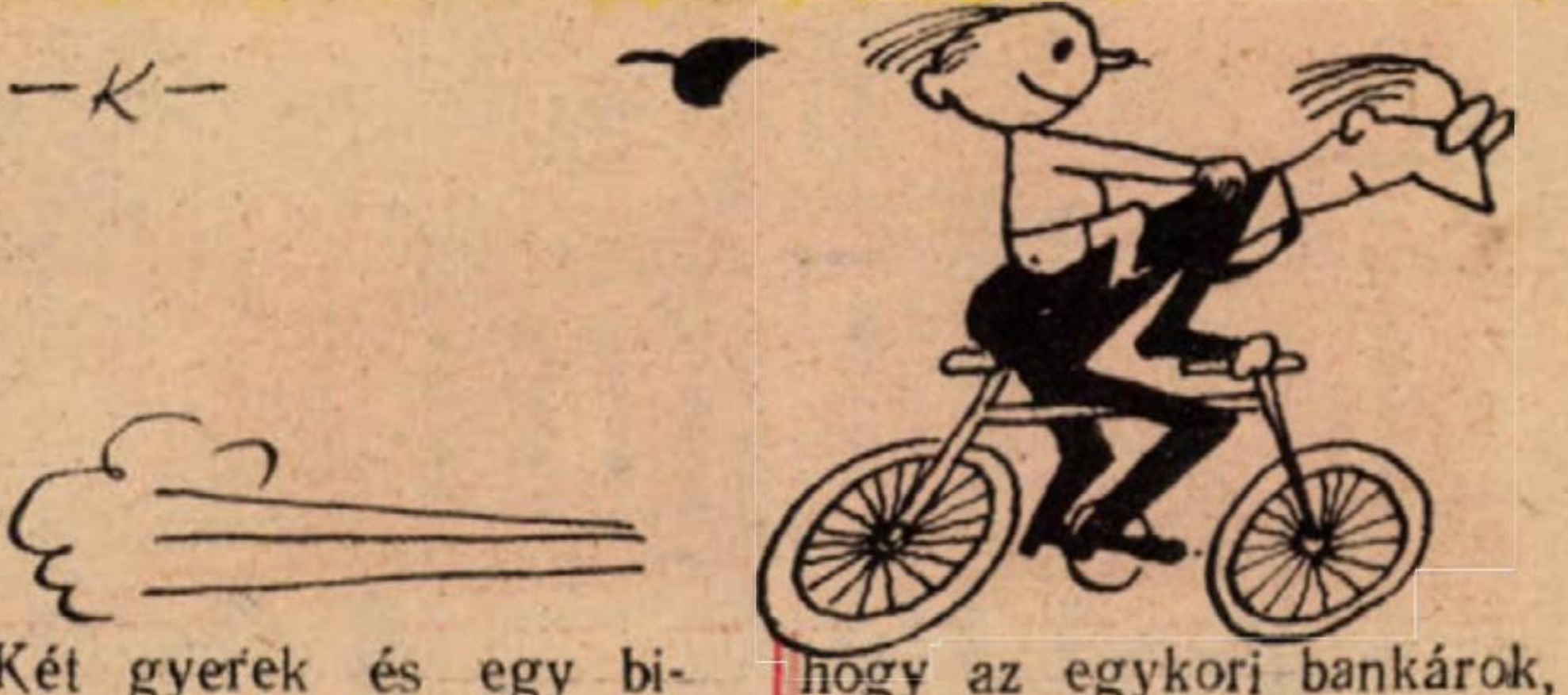

Két gyerek és egy bicikli boldog tulajdonosa vagyok, aminek természetes következménye, hogy időnként felülünk egymásra, mármint a gyerekek rám, én meg a biciklire. Utóbbit határozottan jobban kedvelem s mivel az egyik legutóbbi vasárnapon szép őszi verőfény volt, gyorsan megosztoztunk rajta: én kaptam a fényt, a gyerekek pedig a verést, majd úgy döntöttem, hogy kikarikázok a szép novemberi Margitszigetre.

A Margit-híd

pesti oldalán találkoztam barátommal, a kitűnő humoristával, aki már várt rám, mert neki nincsenek gyerekei, csak biciklije s így mindenhova hamarabb érkezik. Amellett mindenféle kunsztokat tud: például elengedi a kormányt és szőrén üli meg a kerékpárt, miközben rágyújt egy cigarettára, egyszóval tisztában van mindama nemesi lovagjátékokkal, amelyek a XX. század elején Nyiregyházán a magasabb műveltséget elsajátító császári és királyi proletárok körében olyannyira divatosak voltak. Ezt én már sohasem tanulom meg, viszont úgy látszik, ő se tudja a két gyereket utánam csinálni.

Biciklink oldalába vágva típus-sarkantyúnkat, csakhamar eljutottunk a híd közepére, majd levágtattunk a Szigetre vezető lejtőn s élénk eszmecserébe merültünk, meghányva-vetve a legaktuálisabb problémákat. Hogy miről beszélgettünk, arra már nem emlékszem, de csupa okos dolgokat mondhattunk, mert még a fák is bólogattak.

Remekül éreztük

magunkat ezen az aránylag ősrégi, de csak nemrégiben rendbehozott magyar földrészen, amelyet leánykori nevén ma is Nyulak szigetének hívnak, noha időközben a nyulak teljesen kipusztultak és negyvennégyben nyilas patkányokkal volt tele. Valaha hunok és avarok is tanyáztak itt s irántuk érzett kegyeletből megkerestük, hogy hun az avar és direkt ott bicikliztünk a lehullott sárga falevelek közt.

Igy jutottunk el a sziget végébe, egészen a Nagyszállóig s ekkor barátomnak az az ötlete támadt, hogy menjünk be oda, mert a sok sárga avar után jól fog esni egy fekete.

— Immáron maholnap negyvenévesek leszünk — mondta — s noha életünk nagyrészét szeretett fővárosunkban töltöttük, a sors különös szeszélye folytán sohasem jutottunk be ebbe az elegáns épületbe, mivelhogy az elmúlt rendszer az úgynevezett kétkezi dolgozók közül csak a pincéreket, szakácsokat és konyhalányokat látta itt szívesen. S bár a bújdosás sötét napjaiban többízben voltam konyhalánynak maszkírozva, bokros elfoglaltságaim közepette nem volt érkezésem ide szegődni, miáltal sok tisztességtelen ajánlattól menekedtem meg.

Ezek után

rugkapáló biciklinket kipányváztuk a hallban és helyet foglaltunk az étteremben. Körülnéztünk a ragyogóan szép helyiségben s nyomban megértettük, hogy az egykori bankárok, fezőrök és gyárosok inkább idejártak, mint a Zöld Vadász című vendéglőbe, mely népszórakozóhely publikumát jelenleg is jóformán csak mi képviseltük a legutolsó divat szerint készült pulloverünkkel és bricsesznadrágunkkal. A jobbra-balra üldögélő urak és dámák között két üde demokratikus színfolt voltunk s szinte érthetetlen, hogy a pincérek milyen nehezen vettek észre bennünket. A vendégek közül különösen egy hölgy vonta magára figyelmünket, akire tökéletesen ráillett nagy költőnknek, Ady Endrének a sziget egykori ifiú királynőjéről, Margitról írott versének egyik szép sora:

Nyugatról várt sokáig valakit . . .

Ám az asszonyságnál is sokkal feltűnőbb volt számunkra az a hirdetmény, amely közölte velünk és általában mindenkivel, hogy az étteremben a legkisebb fogyasztásnak is öt forintig kell terjednie. Ezt alapjábanvéve rendben levőnek találtuk, elvégre ha valaki súlyt fektet arra, hogy a feketéjét Pest legdrágább éttermében fogyassza el, az viselje a következményeket. Ennélfogva a továbbiakban egész magatartásomat az a vezérelv irányította, hogy az öt forintot leegyem és leigyam.

Ez úgy zajlott le,

hogy rendeltem egy feketét, egy pohár szódavizet és egy uborkát, miáltal teljes mértékben kimerítettem a kontingenst és beleimet. Barátom, aki mentes az eféle szűk prakticizmustól, mindössze egy feketét rendelt, sorsára bízva magát és úgy döntve, hogy az öt forintig terjedő különbözetet felajánlja egy új hirdetmény készítésére. A meglévőn ugyanis az a szó, hogy „legkisebb", két s-sel íródott, ami egy Nemzeti Vállalatnál teljesen korszerűtlen pazarlásnak minősíthető, hiszen ha jól emlékszem középiskolai tanulmányaimra, összesen negyvenkét betűnk van, de lehet, hogy csak huszonhárom.

Különben igazán jól éreztük magunkat, csak a fizetésnél ért kellemetlen meglepetés, mert míg az én cehhem valóban pont öt forintot tett ki, a barátomé csak három huszonnyolcat és nem is kértek tőle többet. Kiderült, hogy az előírásokat elég demokratikusan kezelik, de az is lehet, miszerint nem néztek ki belőle öt forintot. Én — nehogy szégyenben maradjak — közöltem a főpincérrel, hogy az uborkát csak azért rendeltem, mert éppen áldott állapotban vagyok

Ezekután visszaültünk

kerékpárjainkra és mint a nyulak, elhagytuk a szigetet, levonva az ügy tanulságát, vagyis hogy jó az előrelátás, de furfangunk sohase terjedjen a feketekávé és az ugorka együttes fogyasztásáig, mert ennek beláthatatlan következményei lehetnek.

És itt, e helyen mondok köszönetet kitűnő barátomnak, amiért türelmesen várt rám, míg én a sziget közepe táján ezt a tanulságot nagykeservesen levontam.

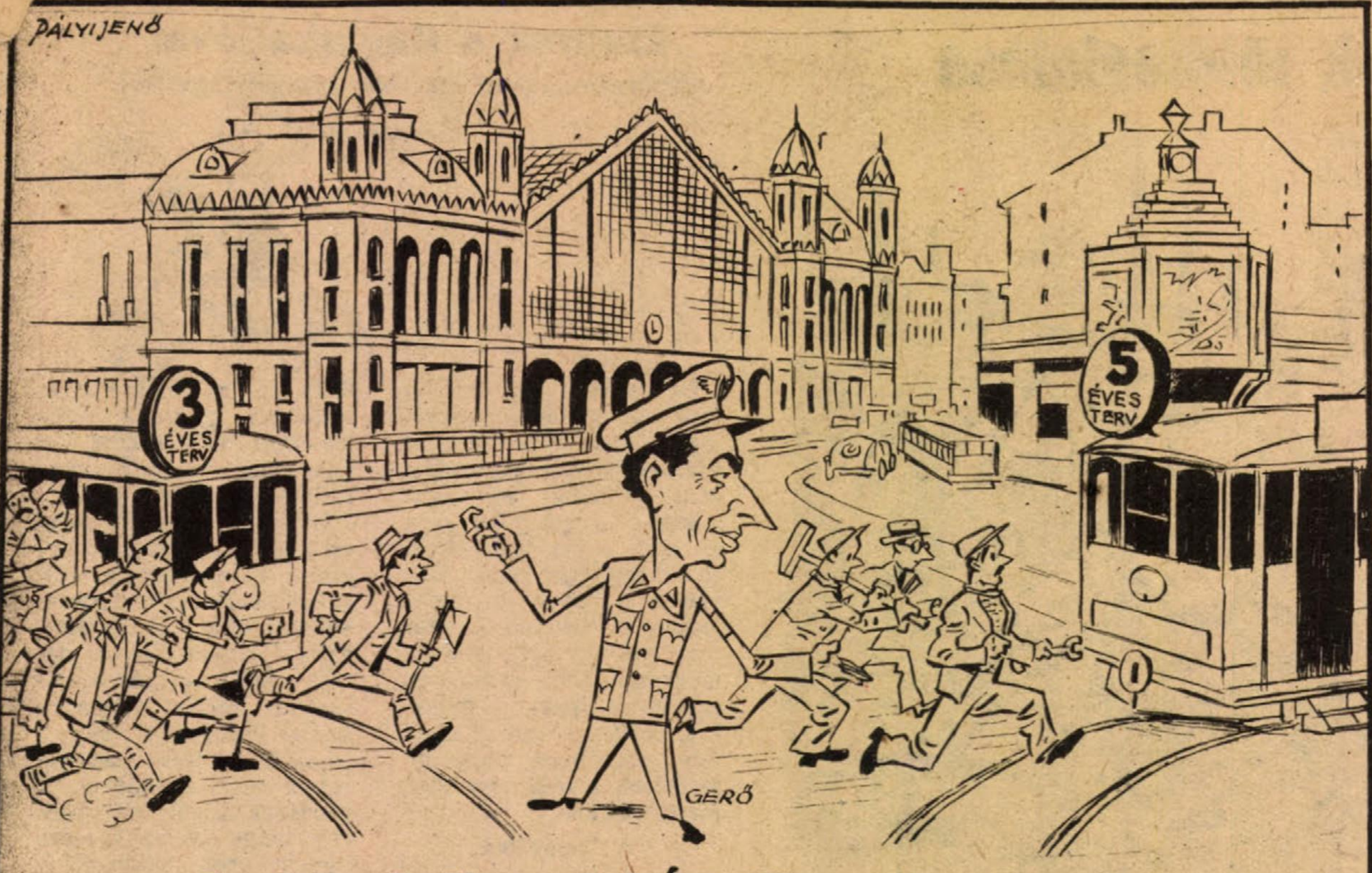

Gerő Ernő: Marx-tér! Átszállás a 3-asról az 5-ösre!

Szavazógép

Történik az ENSZ-ben.

Amerikai előadó: Csrprk csiribum hasszán el kuzináma javihu jamjam bibircs!
Angol kiküldött (lelkesen): Megszavazzuk!
Francia kiküldött (újjongva): Kimondjuk rá a sürgősséget!
Holland kiküldött: Éljen!
Amerikai előadó: Csiribu csiribá csiribimbó hukhuk frájer szamodiva nya hukászu kólem kólem gugyerák!
Angol kiküldött (lelkesen): Megszavazzuk!
Francia kiküldött: Kimondjuk rá a sürgősséget!
Holland kiküldött: Éljen!
Amerikai előadó: A négyzet plusz ábé minusz cé a harmadikán egyenlő két áiksz ipszilon zé a köbön minusz kettő!
Angol kiküldött (lelkesen): Megszavazzuk!
Francia kiküldött (újjongva) Kimondjuk rá a sürgősséget!
Holland kiküldött: Éljen!
Amerikai előadó: Kukoriku! Kot-kot-kot-kot-kotkodács!
Angol kiküldött (lelkesen): Megszavazzuk!
Francia kiküldött: Kimondjuk rá a sürgősséget!
Holland kiküldött: Éljen!
Két ápoló (jönnek, elviszik az amerikai előadót): Bocsánat, itt egy kis tévedés van, ez az úr a tébolydából szökött meg, az igazi előadás mindjárt jön.
Angol, francia holland kiküldött: Nem baj, legalább gyakoroltuk magunkat egy kicsit.

(g. m.)

Január 1-től Nagybudapest!

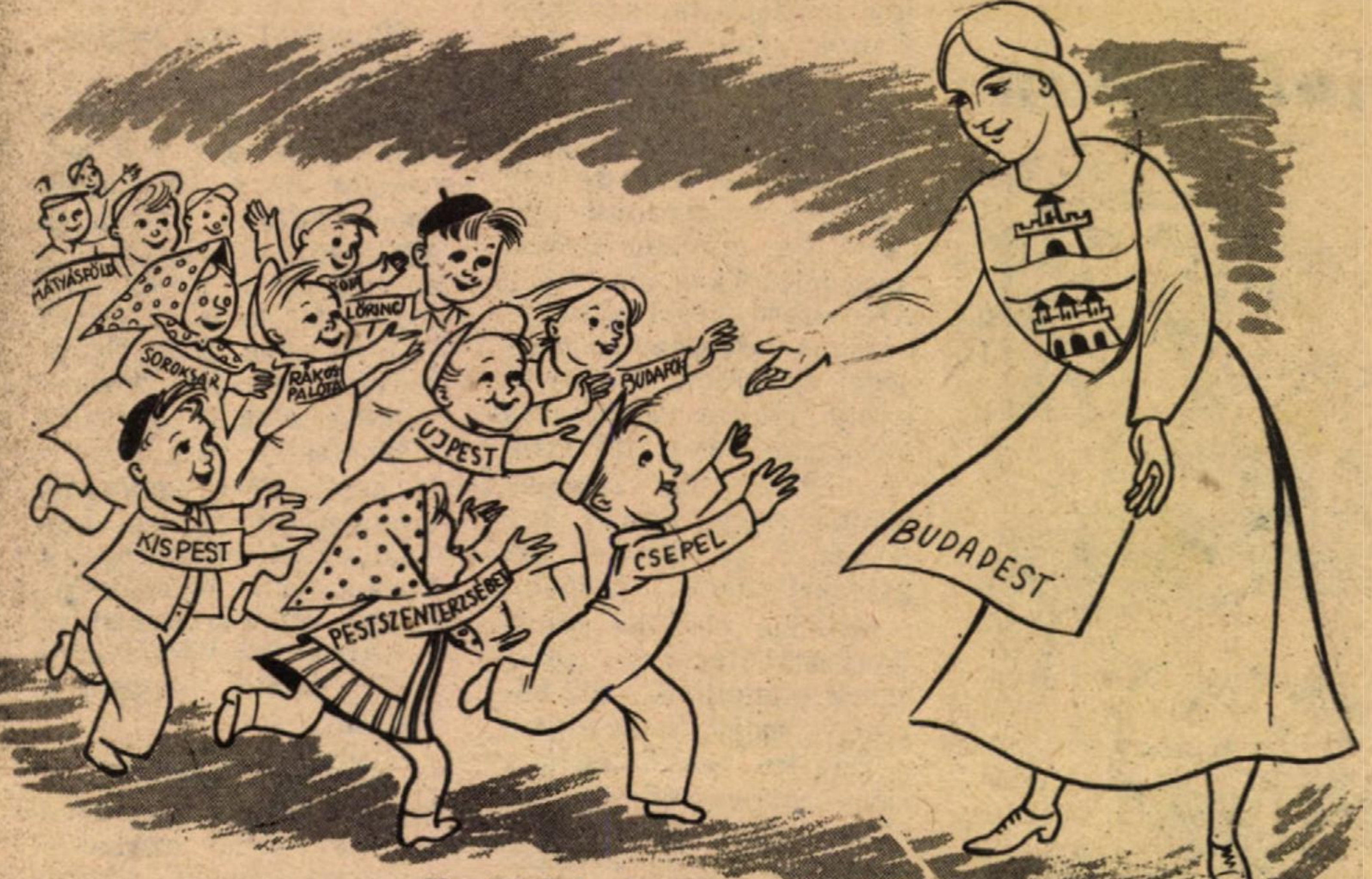

— Megjöttünk, mama!

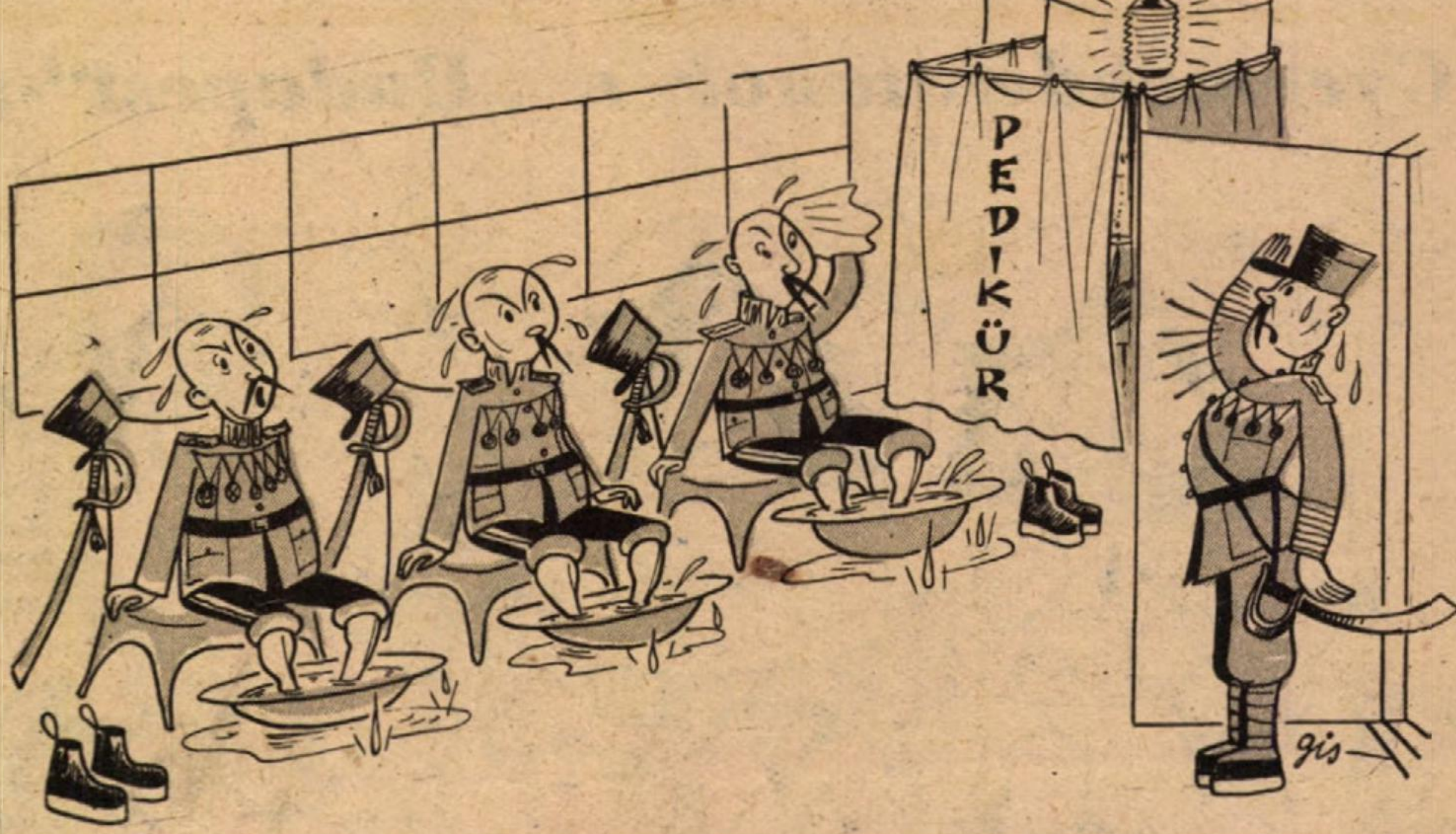

Sarkukban a Néphadsereg — Ne tessenek várakozni, a pedikürözés majd a következő fővárosban lesz!

kicsi, de NEM ERŐS...

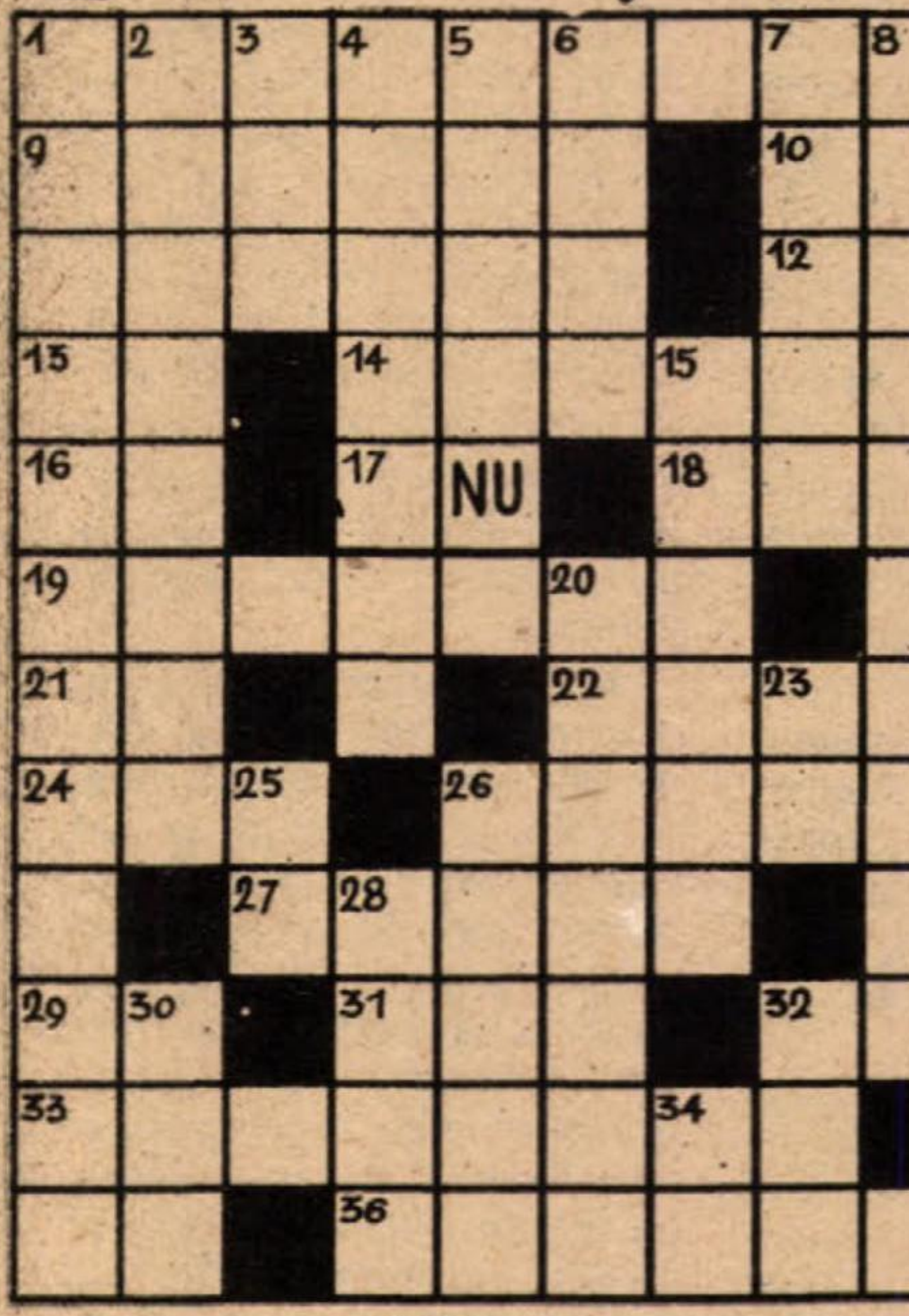

Azok között, akik keresztrejtvényünket helyesen fejtik meg, az alábbi díjakat osztjuk ki:
I. díj: 50 forint.
II—VI. díj: 1—1 szép könyv.
VII—X. díj: lapunk ¼ éves előfizetése.
A megfejtéseket december 24-ig levelezőlapon erre a címre kell küldeni: Bp.. V., Honvéd-utca 10.

Megfejtés, nyertesek

GALVANI R
ABSALOM Ő
ME DGB FF
BRUMAIRE
EDDA LANT
TELCSEDE
TE SO EVŐ
ANEKDOTA
BARÁZDA
EDU OZK L
KÉR NIY F
GLADYS HA

49. számunkban közölt rejtvényünk megfejtéséért a következők nyertek díjakat: **50 forintot nyert:** Tóth Károly, Szeged, Galambutca 14. — **Egy-egy dísztárgyat nyertek:** Várhegyi Imre, Bp., Pannónia-u. 50. — Koszta János, Bp., Kmetty-u. 17. — Dr. Szabó Endréné, Pécs, Zólyom-u. 2. — Dongó Lajosné, Bp., Váci-út 50. — Szauer János, Bp., Szél-u. 32. — **¼ évig kapják a Ludas Matyit:** Kasza Ferenc, Csepel, Szt. István-út 54. — Gáll Szilveszter, Nagykanizsa, Sugár-út 48. — Josof Lucia Raveca, Bucuresti, Pitar Mos 19. — Jászai József rendőrszakaszvezető, Nyíregyháza, Bocskayu. 49. A nyereményeket postán küldjük el.

VIZSZINTES:

1. A sör állítólagos feltalálója. — **9.** Festéket készítenek belőle. — **10.** Görög betű. — **11.** Futómadár. — **12.** Rangmegkülönböztető szócska. — **13.** A szív közepe. — **14.** Férfinév. — **16.** Toronyi Gábor. — **17.** L. N. U. — **18.** Folyó spanyolul. — **19.** Nagy művész, haladó szellem. — **21.** Könnyű fém. — **22.** Vág valamit. — **24.** Tagadószó. — **26.** Ülj vonatra! — **27.** A „bánni" igéből képzett főnév. — **29.** Személyes névmás. — **31.** Nagy eszemiszom. — **32.** Azonos betűk. — **33.** Hátsó-India egyik neve. — **35.** Az ezüst jele. — **36.** A porcellángyártáshoz szükséges.

FÜGGŐLEGES:

1. Az evés örömével foglalkozó tudomány. — **2.** Sophokles műve. — **3.** Nekem — más nyelven. — **4.** Nevezetes munkásáruló. — **5.** Gyógyszer. — **6.** Angol hosszmérték. — **7.** Hatalmas bányavidék és hegyrendszer, Európa és Ázsia határán. — **8.** Ifjúkori olvasmányaink hőse volt. — **15.** Nyáron a kellemes hely. — **20.** Az öt kanadai tó egyike. — **23.** Mutatószó. — **25.** M. B. — **26.** Közeli rokon. — **28.** Szörnyű kívánság. **30.** Fehérnemű. — **32.** Még frissnek mondható. — **34.** N. L.

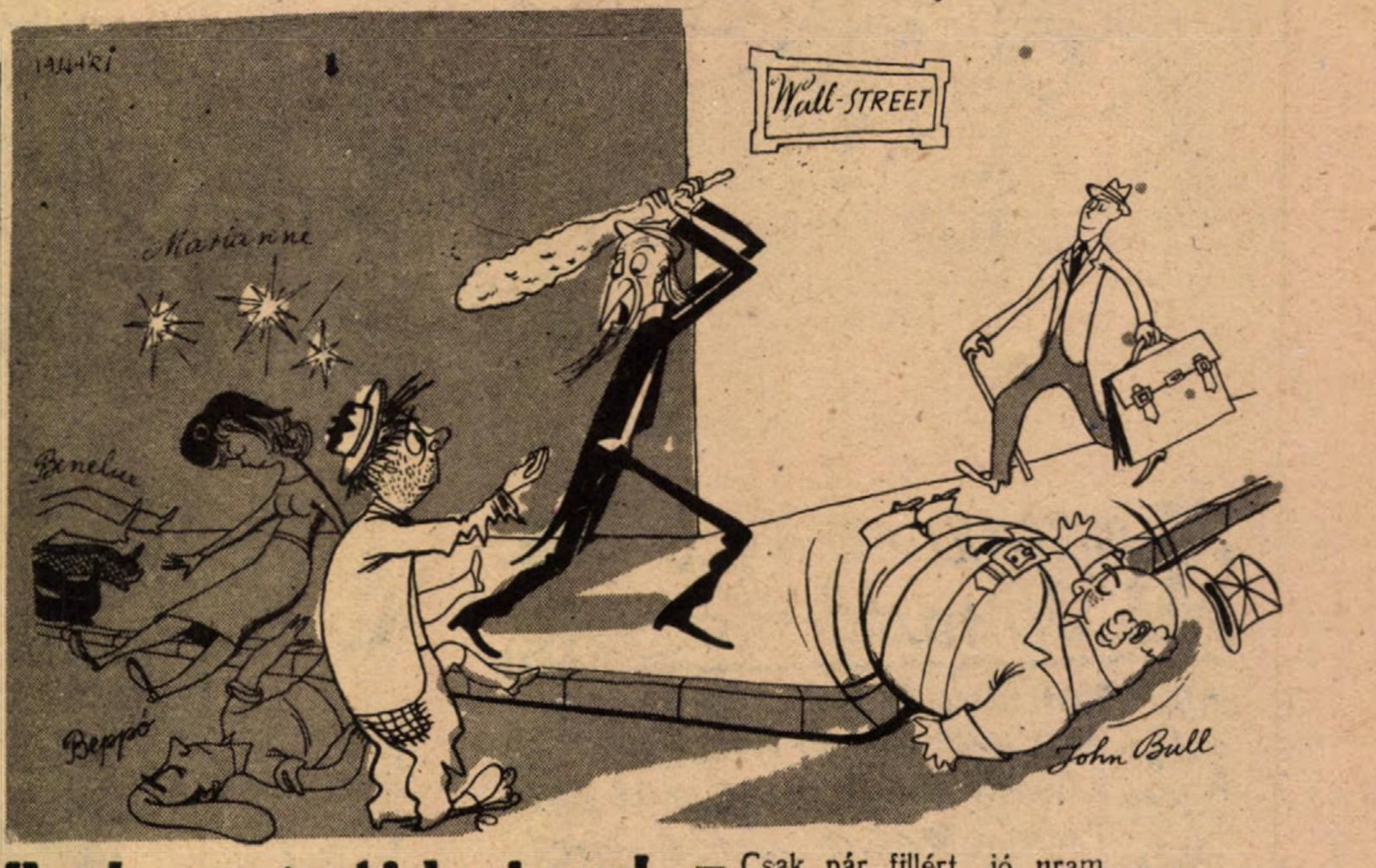

Vad nyugati kaland — Csak pár fillért, jó uram...
— Menjen a fenébe, nem látja, milyen nehezen keresem a kenyeremet?!

Ludas Matyi CIRKUSZA

Franciskó Francó
a bravúros akasztófakötéltáncos

Harry S. Truman
a közismert demokrataimitátor

Agrárországból ipari ország

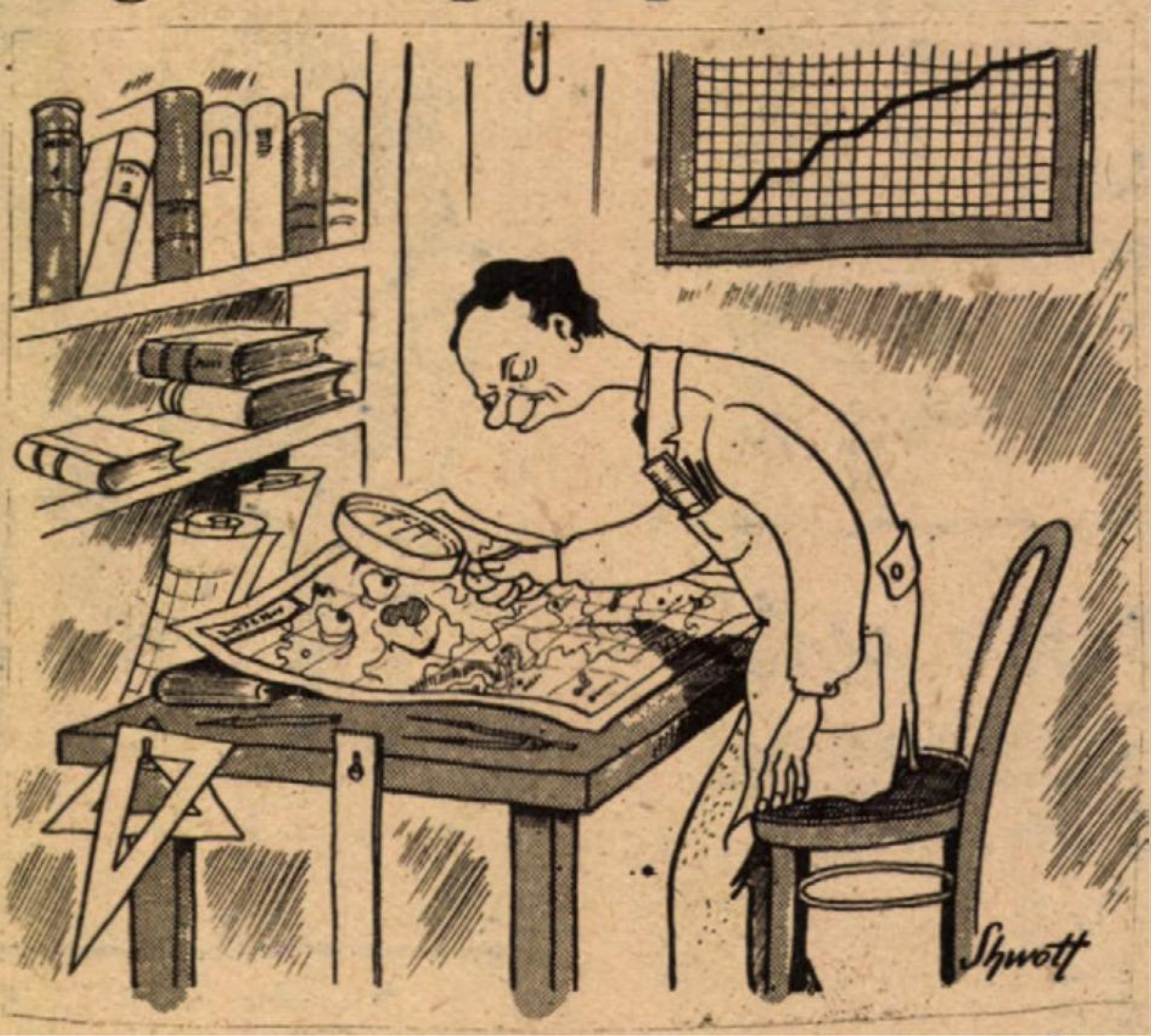

Magyarország térképe: Jól nézzen meg kérem, négy-öt év mulva nem fog rámismerni!

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Lapkiadótulajdonos:
SZABADSÁG lapkiadóvállalat.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.. 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépein.
V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető:
Radnóti Károly.

Bürokrácia

1.

A dolog úgy kezdődött, hogy Pörc Jenőnek a bérelszámolóból, kicsorbult a tolla.

— Irjon egy igénylést — mondta Blanka kisasszony — és adja be Buzogánynak az anyagkezelőségen.

2.

Pörc megírta az igénylést és beadta Buzogánynak. Buzogányt gyermekkori barátság szálai fűzték Pörchöz, de ebben az esetben nem tehetett semmit: két ellenőrző aláírása kellett az igénylésre. A két ellenőr Lajt Béla és Tutyi Aladár volt Lajt, aki preciz ember volt, visszaküldte az igénylést a bérelszámolóba, hogy az osztályvezető igazolja az aláírásával, miszerint a toll valóban szükséges. Az osztályvezető természetesen nyomban aláírta, mert Pörc régi munkatársa volt és tudta róla, hogy talpig becsületes ember. Lajt azonban kénytelen volt ismét visszaküldeni az igénylést, mert az osztályvezető, aki bár jó munkaerő volt, de szórakozott ember, elmulasztotta feltüntetni, hogy milyen célra kell Pörcnek az írótoll.

3.

Az osztályvezető természetesen hamarosan pótolta a mulasztást; igazolta, hogy Pörcnek a toll írásra kell, legjobb tudomása szerint. Az igénylés így most már kifogástalan állapotban, kompletten felszerelve került vissza Lajthoz, aki nem is habozott immár azt aláírásával ellátni. A dolog rendben is lett volna, ha a másik ellenőr, Tutyi Aladár, nincs véletlenül vidéki kiszálláson.

4.

Tutyi Aladár azonban vidéki kiszálláson volt. A helyettese elé terjesztették aláírásra, az azonban kijelentette, hogy nem akarja az orrát a felettese dolgaiba ütni, mert még azt hihetné, már mint Tutyi, hogy ő a pozíciójára tör.

5.

Szerencsére Tutyi aránylag nem sokáig volt oda, így aztán hamarosan megvolt az ő aláírása is. Az igénylés visszakerült az anyagkezelőséghez, szabályosan iktatták, megszámozták, aktázták, másolták, lebélyegezték és lerakták, úgy, hogy egyéb nem is maradt már hátra, mint kiadni Pörc Jenőnek az írótollat, legyenek egymással boldogok.

Ekkor azonban kiderült, hogy éppen nincs raktáron írótoll.

6.

Ez azonban nem volt nagy baj. Most már az anyagkezelés állított ki szabályszerű igénylési lapot írótollbeszerzésre, iktatták, aláírták, megszámozták, aktázták, másolták, lebélyegezték, onnan ment Lajthoz, ahol ugyancsak és Tutyihoz, ahol szintén és így tovább.

7.

Önök persze most azt hiszik, hogy ilyenformán a szerencsétlen toll sohasem lett meg, szétfoszló ábránd maradt csupán. Mennyire tévednek!

Egy szép délelőttön az anyagkezelés altisztje nem minden megilletődöttség nélkül állított be a bérelszámolóba.

— Pörc Jenőnek hoztam egy tollat — mondta egyszerűen, de a csoda mélységes tudatában.

— Pörc... Pörc... — kapta fel a fejét Blanka kisasszony. — Ki is az? Ja persze, itt volt nálunk, hat hónappal ezelőtt helyezték át Nagytoklászra.

Gergely Miklós

A lelkiismeret

(E heti táppénzcsalónk)

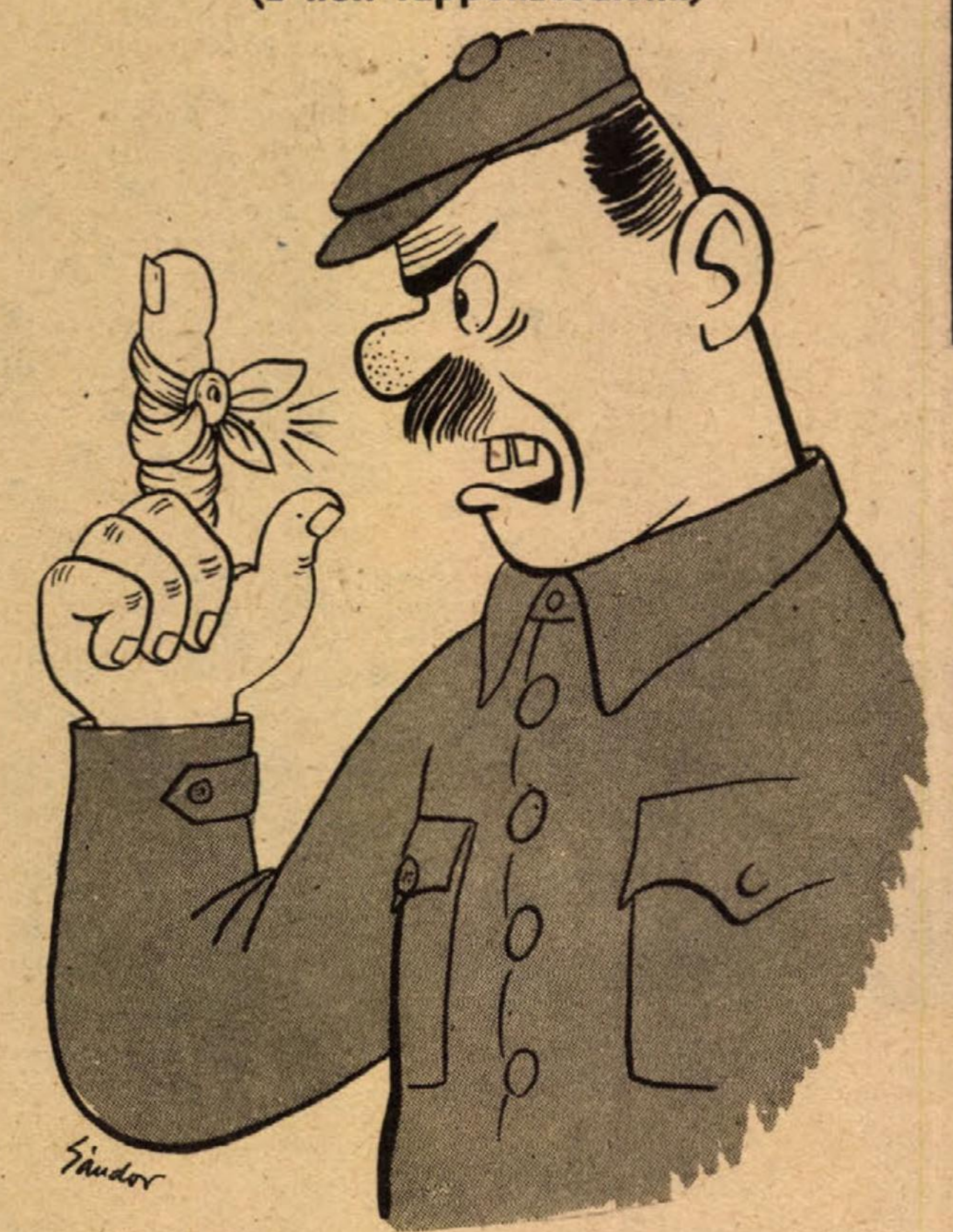

Az ujj: Hallod öregem, akármit is csinálsz, juszt se fájok!

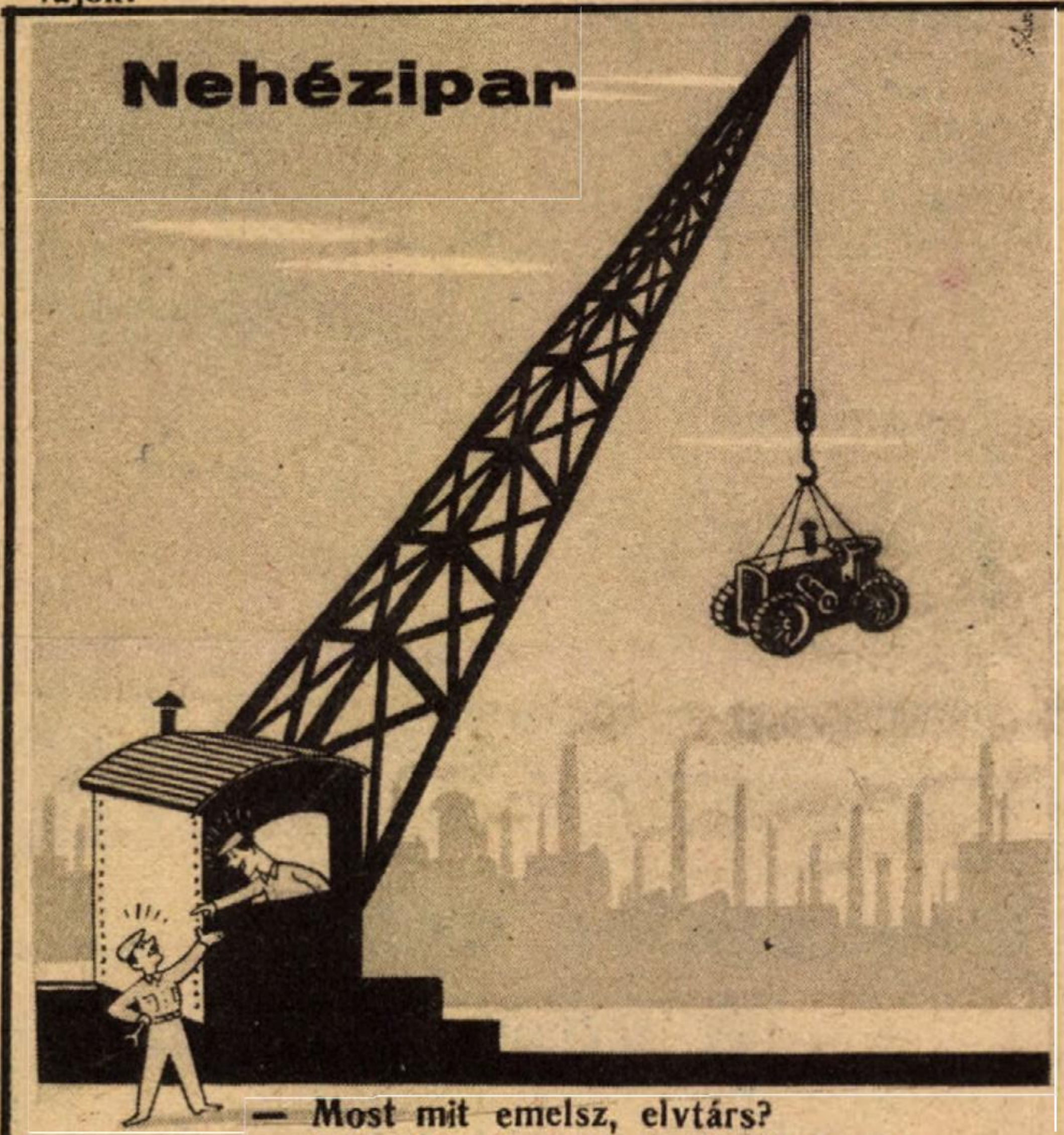

— Most mit emelsz, elvtárs?
— A te életszínvonaladat is, komám!

Ludas Matyi AZ ÜZEMBEN

Egy elfoglalt ember,

avagy
aminek nem szabadna lennie

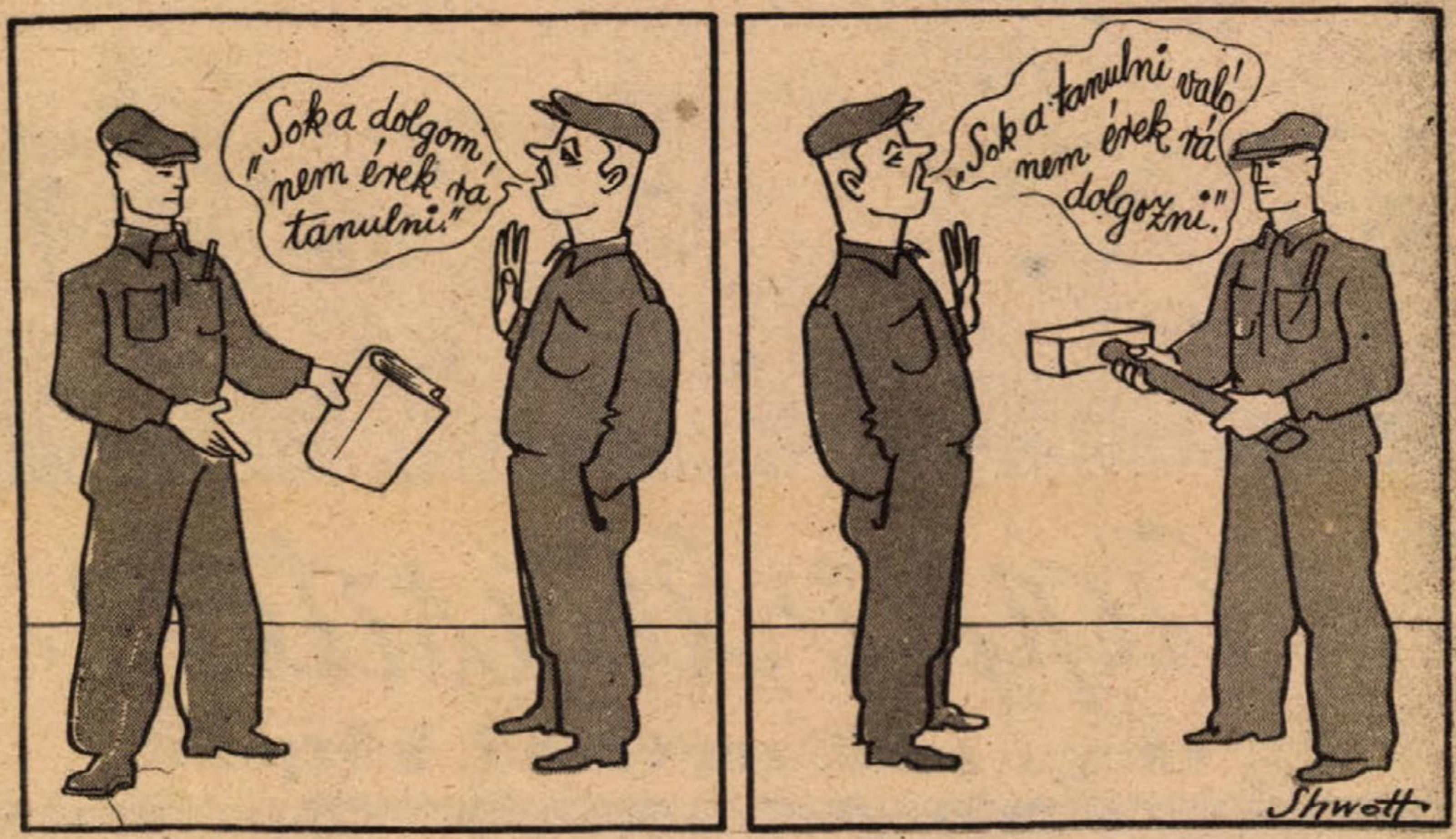
„Sok a dolgom, nem érek rá tanulni."
„Sok a tanulni való! nem érek rá dolgozni."
Shwott

Miért baj az, ha az embert Vargának hívják?

Tulajdonképpen egy jódarabig nem is volt különösebb kellemetlenségem abból, hogy Varga Ferencnek hívnak. Az életem síma volt és kellemes, éppúgy, mintha Benedeknek hívnának vagy Schulhófnak. Csak valahogy az utóbbi időben kezdett a dolog rossz fordulatot venni.

Ugyanis egy nagy budapesti nyomdában dolgozom, ez hozzátartozik a komplikációhoz. Télikabátra volt szükségem, vettem egyet Oká-részletre és a részleteket szép szabályszerűen hat hónapig vonták-vonogatták lefele. Egyszer gondoltam, megkérdem a bérelszámolót, mennyi tartozásom van még hátra. A bérelszámoló rövid félórai keresgélés közben a következőket állapította meg: 1. nincs is tartozásom, nem is volt. 2. Volt, de nem fizettem egy vasat sem. 3. Nem volt, de kifizettem. Hosszas nyomozás után kiderült a valóság: egy másik Varga tartozásának részleteit fizetgettem oly szorgalmasan és az én adósságom még teljes egészében fennáll.

Alig hevertem ki ezt az izgalmat, néhány nap mulva felhív telefonon az üzemből egy elvtársam és közli velem a szomorú tényt, hogy őt is Vargának hívják, s bár ő nem az a Varga, akinek az Oká részletét tőlem vonták le, viszont megtudta, hogy az ő schichtpótlékát tévedésből nekem fogják pénteken kifizetni, ezzel szemben az enyémet neki, tehát találkozzunk pénteken és cseréljünk schichtpótlékot. Pénteken valóban eszközöltük a cserét, de sajnos szombaton jelentkezett egy harmadik Varga, akik közölte velem, hogy én az ő schichtpótlékát vettem fel és a másik Varga az enyémet, illetve az övét vagy hogyis.

Rövid ideig csend volt, közben szabadságra mentem, ahol egyedül voltam Varga és úgy éltem, mint Marci Hevesen. Amikor visszatértem, már az első szombati napon újból megkaptam a szabadságpénzemet egy másik Varga helyett. Nagy lármát csaptam a bérelszámolóban: mégiscsak disznóság, hogy állandóan nekem fizetnek ki összegeket, amik másnak járnak!

Erélyes fellépésemnek lett is foganatja: három héten keresztül állandóan levontak a fizetésemből különféle összegeket azon a címen, hogy a többi Vargák késtek vagy hiányoztak vagy vásároltak. Mindennél nagyobb patáliát csaptam a bérelszámolóban és bizonyára ennek tulajdonítható, hogy tegnap délelőtt legszebb álmomból (előtte éjjeles voltam) felcsengetett valaki. Egy teljesen ismeretlen középkorú férfi lépett a szobámba:

— Varga Ferencet keresem.

— Én vagyok.

— Az üzem megbízásából jöttem. Dolgozótársai üdvözletét hozom abból az alkalomból, hogy súlyos betegségéből felépült. Ezt a kis süteményt pedig fogyassza el jó egészséggel.

Nem is tiltakoztam. Kezet ráztam látogatómmal és dühömben megettem három krémest és két dobost. A lábbadozó Vargát pedig ezuton kérem, holnap keressen fel, hogy a sütemény árát megtéríthessem neki.

V. F.

ELÉRI!

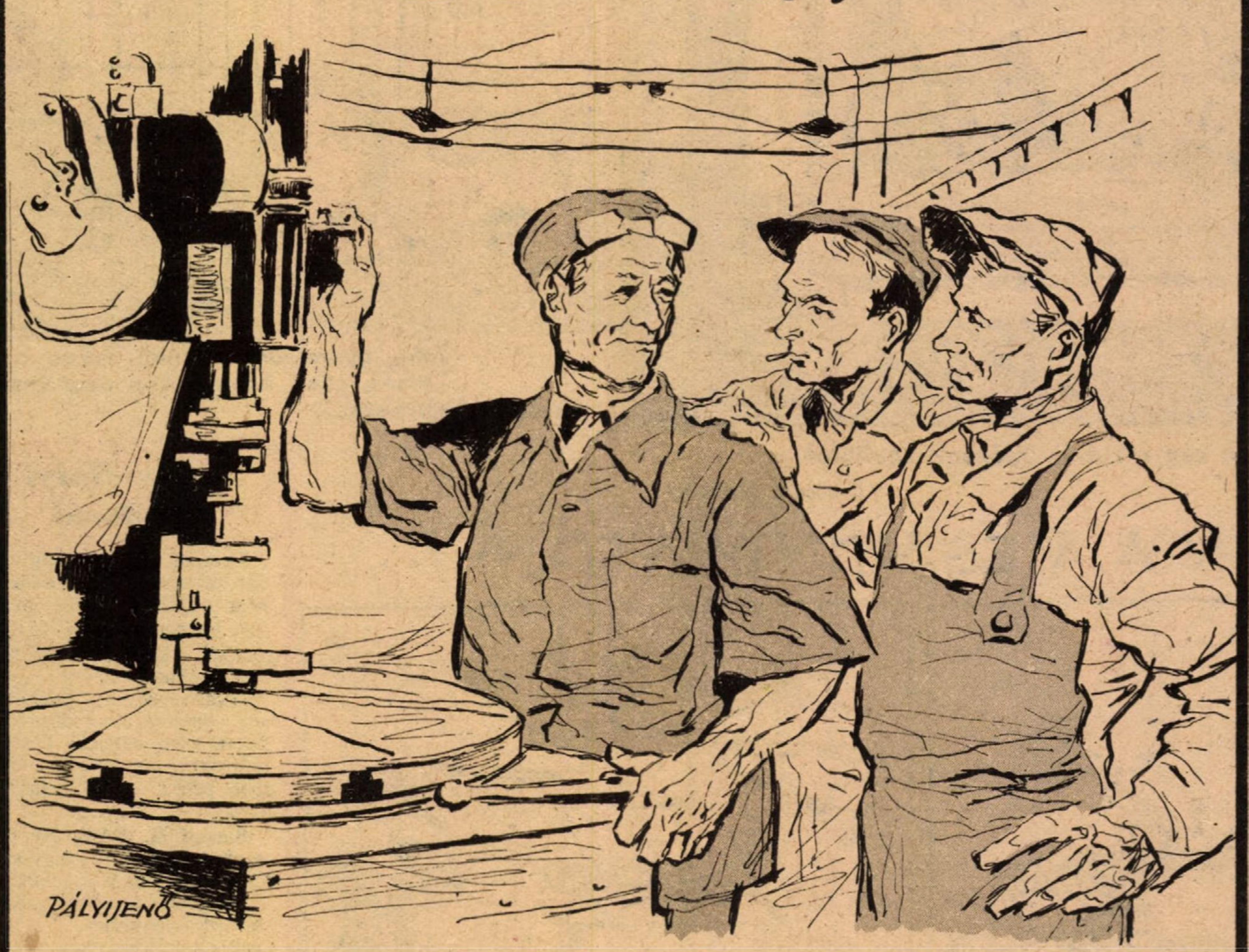

— Bravó elvtárs, maga már most az ötéves terv előtt kétezerháromszáz százalékot teljesít!
— Az semmi, a végére elérem a százezret.
— Százalékban?
— Nem. Követőkben!

Megmozdultak AZ OLASZ PARASZTOK

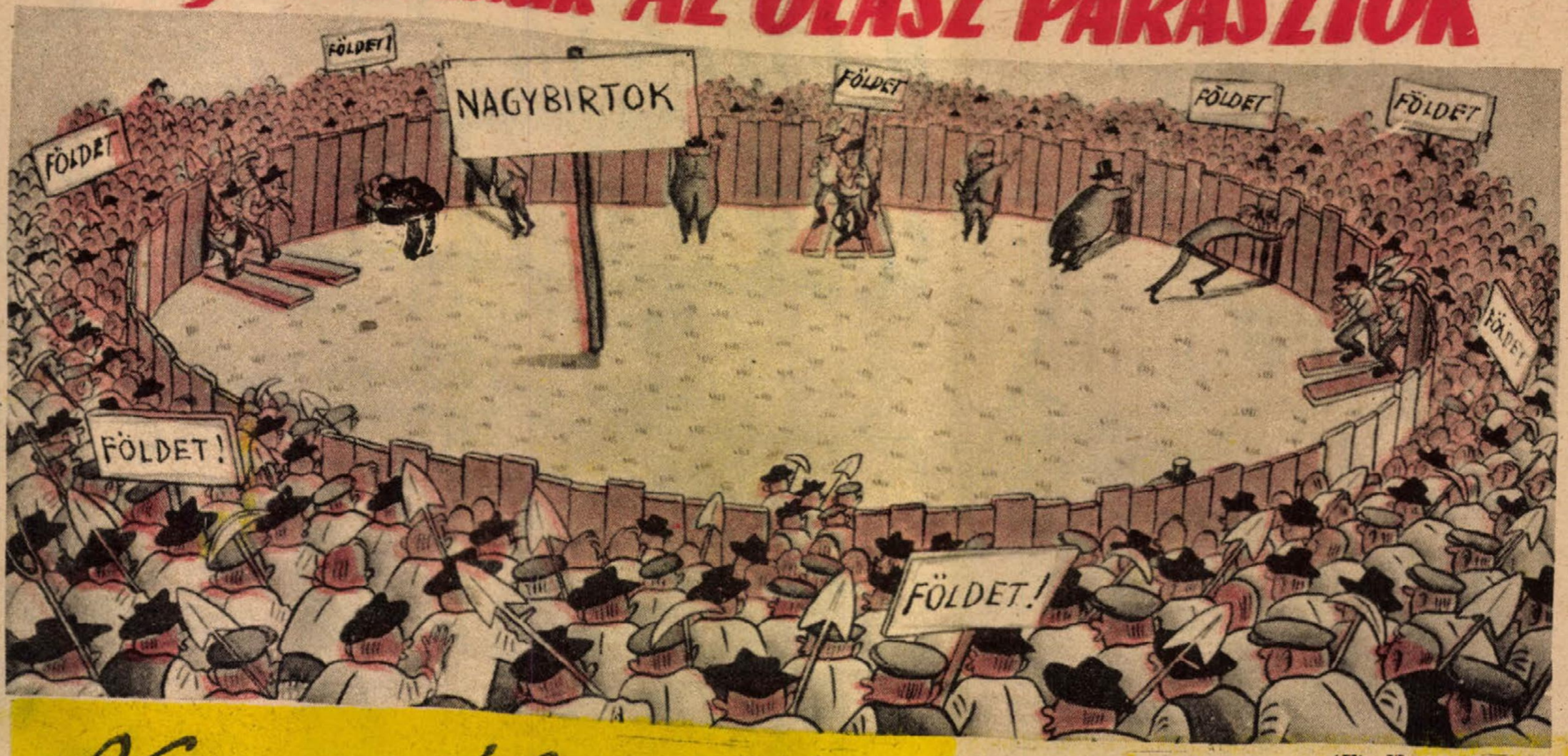
FÖLDET!
NAGYBIRTOK
FÖLDET
FÖLDET
FÖLDET
FÖLDET
FÖLDET
FÖLDET!
FÖLDET!

(Vie Nuove, Róma)

Ez a legérdekesebb az egészben

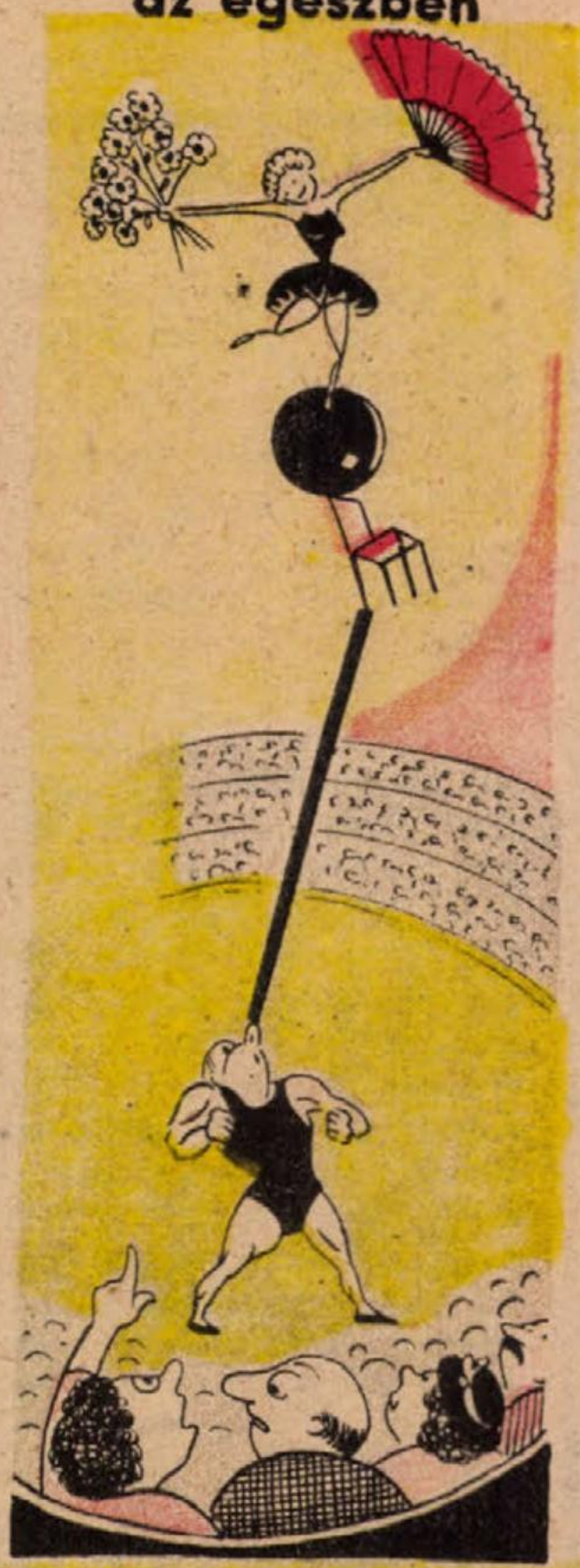

— Nézd csak, nézd, semmit sem ejt ki a kezéből...

Nagy választék

Új sárga szakszervezeti központ

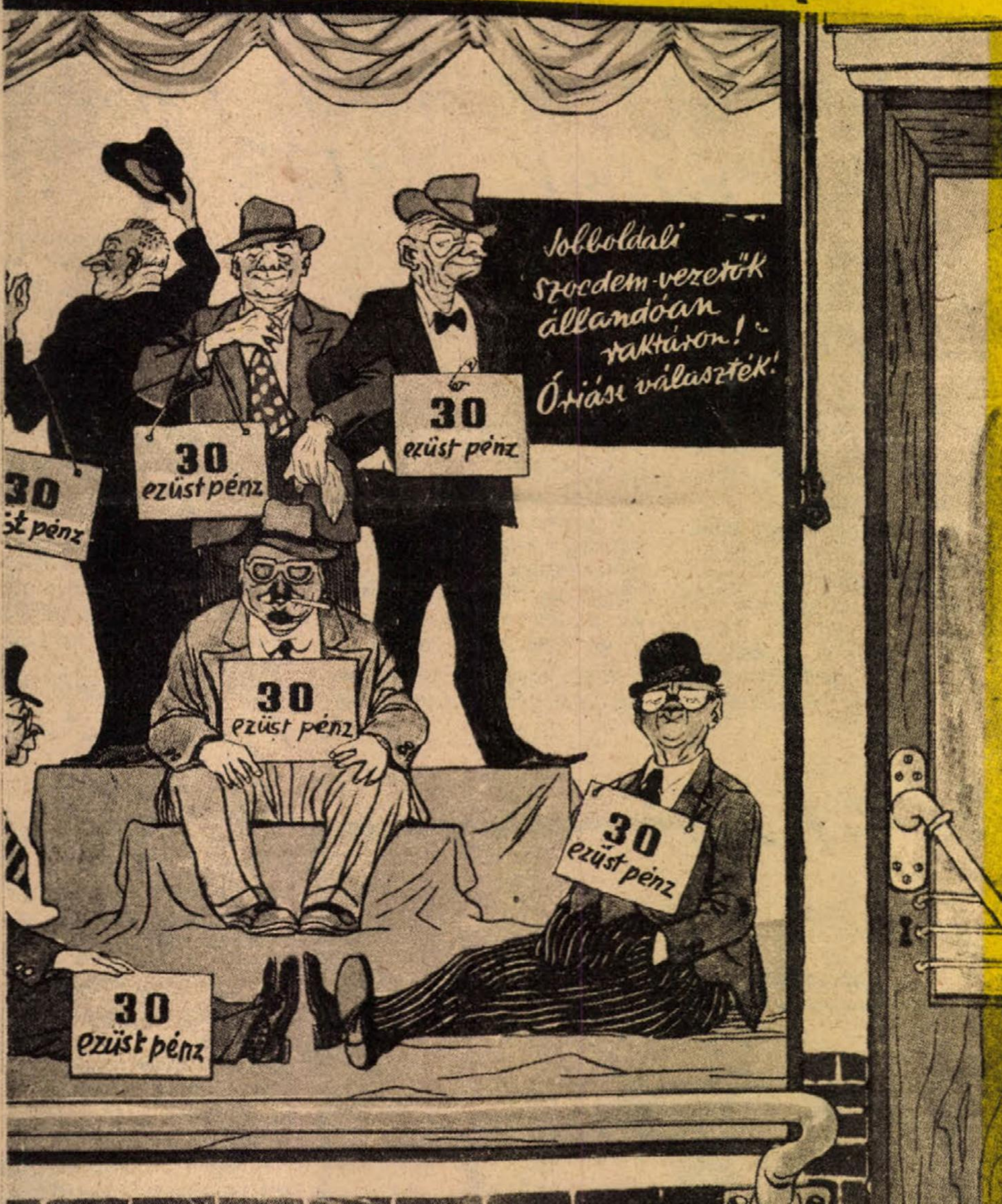
Jobboldali szocdem-vezetők állandóan raktáron! Óriási választék!
30 ezüst pénz
30 ezüst pénz
30 ezüst pénz
30 ezüst pénz
30 ezüst pénz
30 ezüst pénz

A Blum és Tsa cég raktárán Judások kaphatók

(Krokodil, Moszkva)

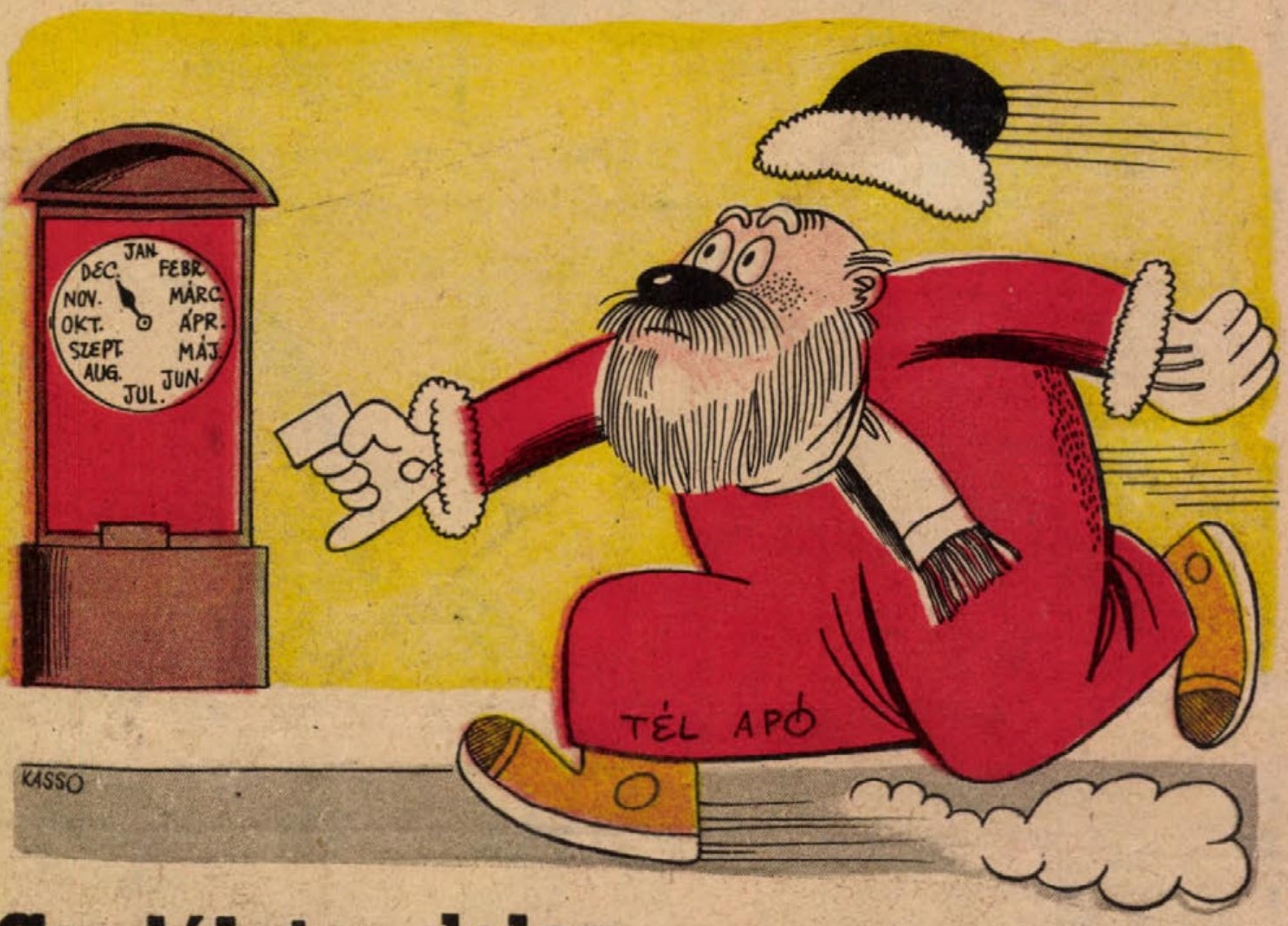
JAN.
FEBR.
MÁRC.
ÁPR.
MÁJ.
JUN.
JUL.
AUG.
SZEPT.
OKT.
NOV.
DEC.
TÉL APÓ
KASSO

Csodálatos dolog Valaki, akinek örülünk, hogy elkésett.

Így szelídítik Londonban az oroszlánt

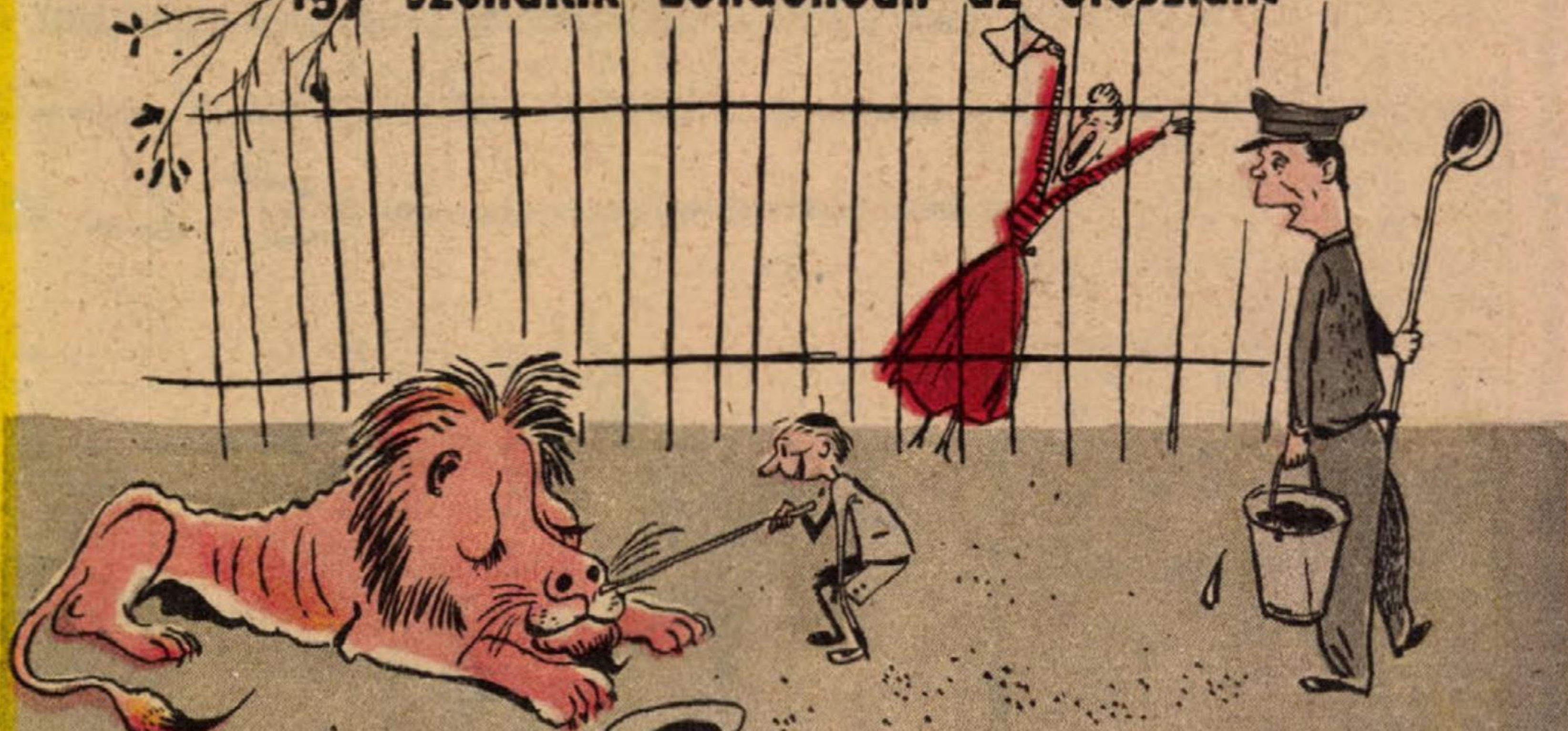

— John, gyere ide azonnal, bekap az a vadállat!

— Tessék csak hagyni, Leó nem veszélyes. Évek óta már csak moslékot kap enni...

AZ ISTEN A MEGMONDHATÓJA...

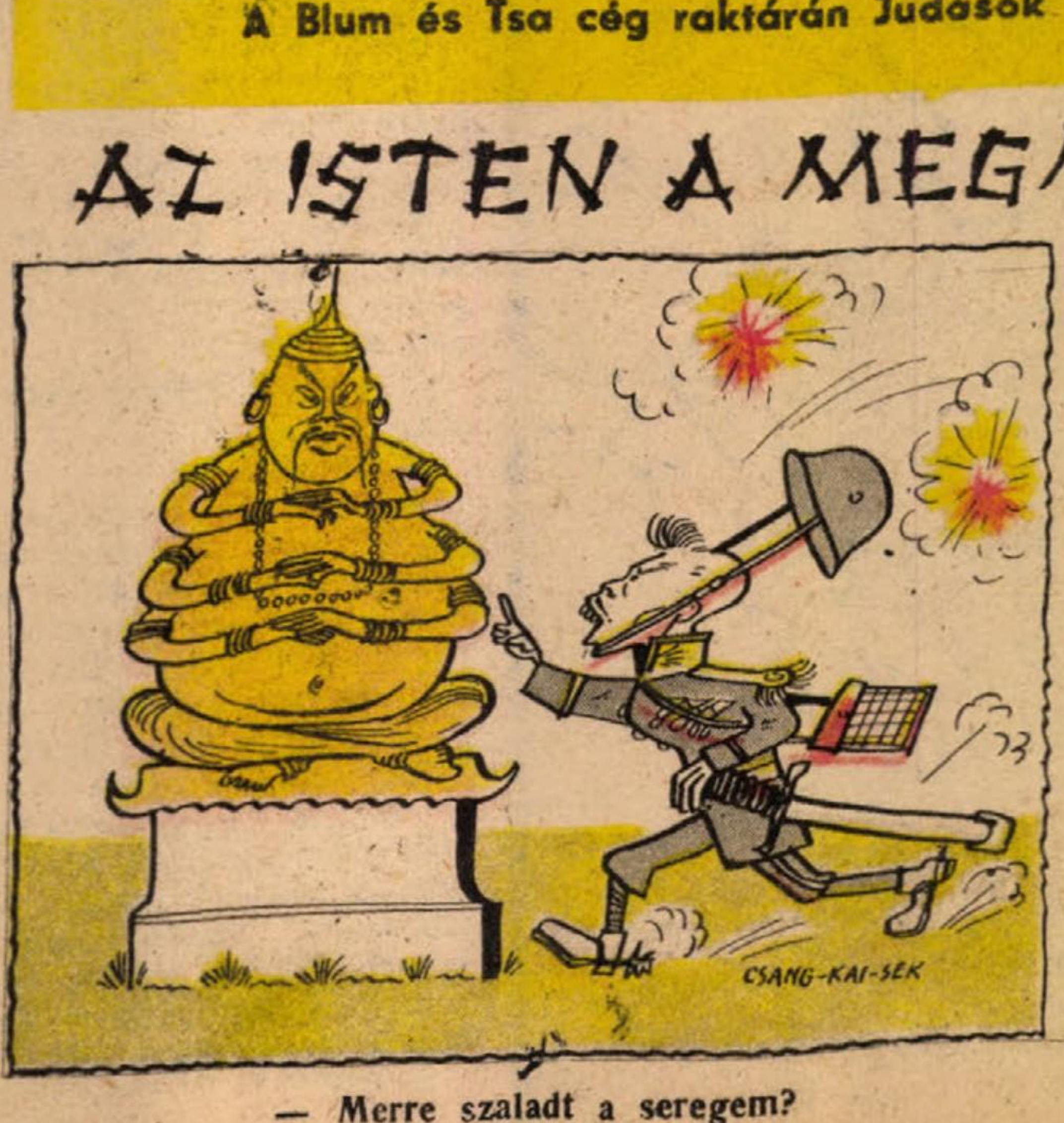
CSANG-KAI-SEK

— Merre szaladt a seregem?

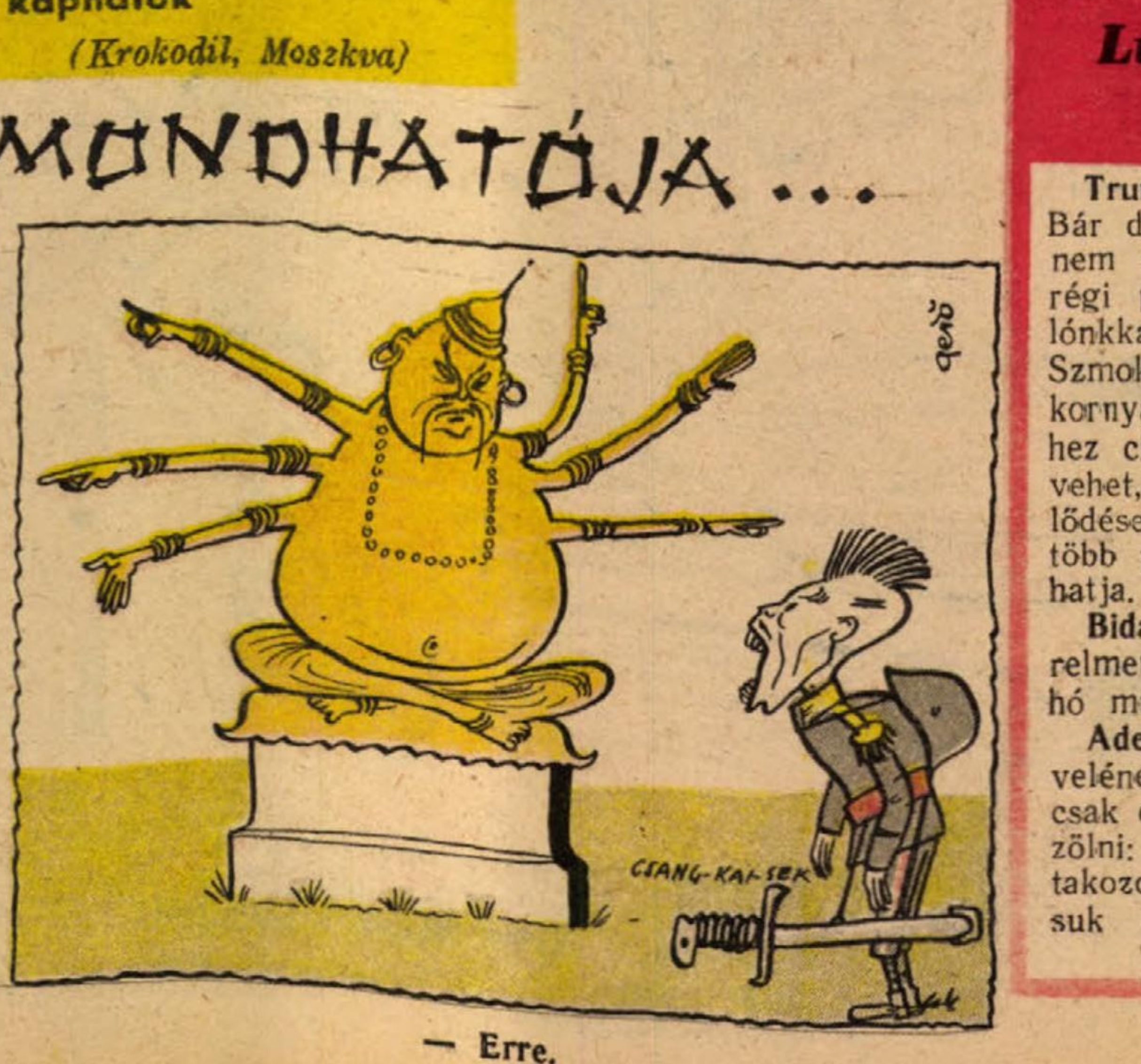
CSANG-KAI-SEK

— Erre.

Ludas Matyi azt üzeni

Truman H., Washington. Bár divattanácsot általában nem adunk, önnel, mint régi példányonkénti vásárlónkkal kivételt teszünk. Szmokinghoz fekete csokornyakkendőt és zsakett-hez cilindert nyugodtan felveheti, csak háborús készülődésekre ne vegyen fel több pénzt, mert megjárhatja.

Bidault G., Páris. Ne türelmetlenkedjék, egy-két hó mulva majd megbukik

Adenauer K., Bonn. Levelének helyszűke miatt csak egy részét tudjuk közölni: „Felháborodással tiltakozom az ellen az állításuk ellen, hogy Truman ugyanolyan, mint Hitler volt. Erről szó sincs! Truman szigorúbb főnök, de jobban fizet."

Acheson D., Washington. Próbáljon meg vicceket írni, ahhoz talán ért.

H. I., Szentgyörgyvölgy. A vers kezdetleges, nem jó. Kéziratokat nem küldünk vissza.

K. K., Somogycsicsó. Ilyen vicceket nem közlünk.

Nádasdi M., Bp., A téma nem rossz, de az „Ötlet" túl vad, le kell higgadni és meg kell tanulni írni. Szerencse, hogy erre van ideje.

„Pegazus." A versikét nem használhatjuk, de mindenesetre jó egészséget kívánunk.

Bolgár J., Debrecen. Csípős kis versek, de még nem érettek a közlésre.

P. S. Cinkota. Köszönjük, jönni fog..

Hegedűs Bálint. Brávó! Ilyet küldhet máskor is.